

PLAYBOY

LEDEN-ÚNOR 1-2/2018

99 Kč | 3,99 €

INTERVIEW 1

**MILOŠ
ZEMAN**

INTERVIEW 2

**MICHAL
HORÁČEK**

Drsní hráči exkluzivně
v Playboyi

TÉMA

**MONARCHIE,
DIKTATURA,
NEBO DEMOKRACIE?**
Máme skvělý výběr

HITPARÁDA

**NEJBEZPEČNĚJŠÍ
DESTINACE PRO VAŠI
DOVOLENOU**

ZÁHADY

**PROČ PTÁCI
MASTURBUJÍ**
A proč ne?

STORY

**DOSTANU OSCARA,
JSEM V POHODĚ**

SEX A VZTAHY

**ANATOMIE
ŽÁRLIVOSTI**

SKVĚLÁ MÍSTA

**...KDE SE
NEJLÉPE SVÁDÍ**

SPORT

CHI RUNNING
Běhám (správně),
tedy jsem...

FENOMÉN

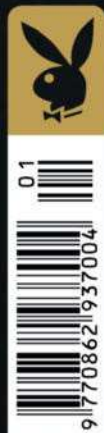
**ANDREW
LLOYD WEBBER**
Absolutní mág muzikálu

PICTORIAL

EVA

PERKAUSOVÁ

Záhadná a sexy zároveň...

FORD EDGE

**DOPŘEJTE SI LUXUSNÍ POŽITEK
Z JÍZDY A ODLIŠTE SE OD OSTATNÍCH.**
Přijďte na nezávaznou testovací jízdu
a vyzkoušejte si mimořádné jízdní
vlastnosti Ford EDGE.

CARent

www.carent.cz

Být co nejvíc playboyem

Pánové, naše přání pro vás do roku 2018 jsou spíš dlouhodobé úkoly. Jsou náročné, nikoli však nesplnitelné. Budte každým coulem gentlemani. Obdivujte krásu ve všech formách. Budte přirození svůdcové. Milujte ženy a kladte je na piedestal. Jako milenci buďte něžní, ale zároveň rozhodní a nekompromisní. Budte neustále v obraze, aby diskuse s vámi o spoustě témat z politiky, kultury či sportu byly inteligentní a zajímavé.

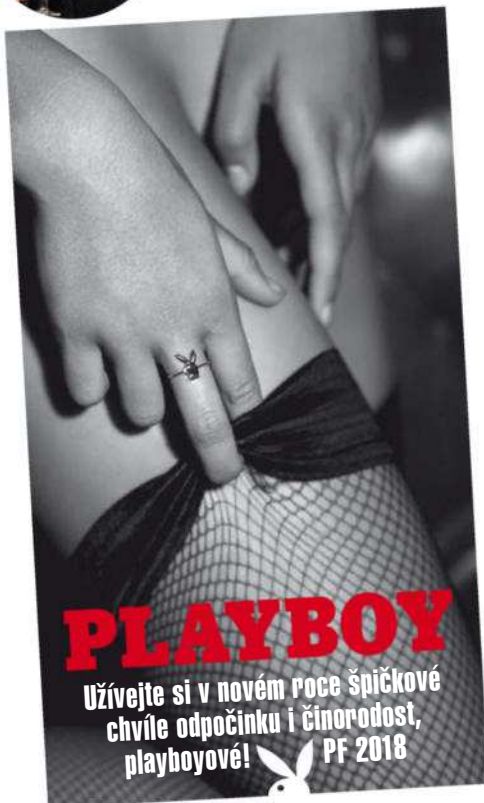
Dámy, a vám přejeme, aby vaši chlapi úspěšně zdolali nástrahy těchto dlouhodobých úkolů a byli přesně tací, jaké jsem je popsal. V tom případě si už nic víc nebudete přát.

A my, tvůrci časopisu PLAYBOY, budeme jako vždy dělat všechno pro to, abychom sebe i vás tomuto ideálu playboye co nejvíc přiblížili. Budeme stále vašim průvodcem a rádcem na cestě k špičkovému životnímu stylu. Budeme jako vždy nepostradatelným doplňkem každého muže, který aspiruje na nejvyšší mužské mety.

Přeji vám všem, abyste nebyli pouze pasivními čtenáři, ale abyste se stali aktivními tvůrci své vlastní cesty k pohodě.

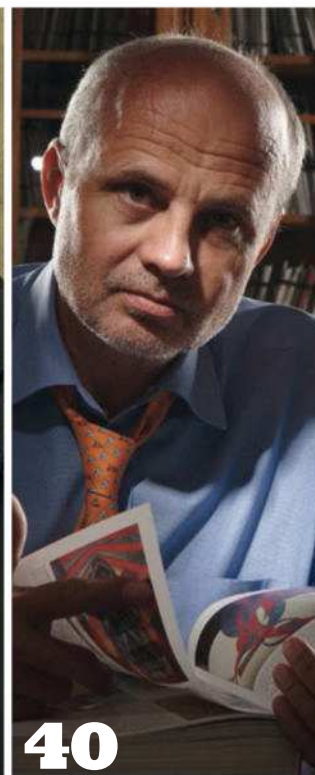

Vlado Oliva
ŠÉF REDAKTOR

22

„Politika je boj s blbostí, včetně blbosti vlastní,“ říká třetí prezident České republiky Miloš Zeman.

40

„Nemám ambice lidi spojovat a tlačít ke smířlivosti,“ tvrdí prezidentský kandidát Michal Horáček.

28 Před třiceti lety šokoval západoněmecký teenager celý svět...

46

Andrew Lloyd Webber

32

Cena Akademie: prestiž, peníze, či mnoho povyku pro nic?

120

Nejbezpečnější města světa.

80

Audi A8 – pomyslné žezlo putuje do Ingolstadtu...

12

EVA PERKAUSOVÁ

66

ANASTASIYA AVILOVA

88

NOEMI KAPPEL

124

VICKI MCCARTY

ROBERTA VASQUEZ

KOKTEJL

- 004 Výročí, jak se patří!
- 006 Bez kompromisů ve výkonu
- 008 Čistá krása rumu
- 009 Návrat ke kořenům
- 008 **STYL | WINDSORS**
Doplňky. Vyladíte se k dokonalosti
- 012 **PICTORIAL | EVA PERKAUSOVÁ**

FOTO TITUL
LUKÁŠ DVOŘÁK
EVA PERKAUSOVÁ
Záhadná
a sexy zároveň...

PEOPLE

- 022 **INTERVIEW | MILOŠ ZEMAN**
„Politika je boj s blbostí, včetně blbostí vlastní“ říká historicky první vítěz přímé volby
- 028 **DOBRODRUŽI | MATHIAS RUST**
Přistání na Rudém náměstí před třiceti lety...
- 032 **STORY | Cena Akademie:**
Mnoho povyku pro nic?
- 036 **TÉMA | Monarchie, demokracie a totalita**
...a zítra se přežít nebude
- 040 **INTERVIEW | MICHAL HORÁČEK**
„Nemám ambice lidi spojovat a tlačit ke smířlivosti,“ tvrdí kandidát na prezidenta
- 046 **FENOMÉN | ANDREW LLOYD WEBBER**
Fantom melodií a muzikálů
- 050 **ZÁHADY | Proč si to tak rádi dělají ptáci?**
- 054 **TÉMA 2 | SID VICIOUS**
- 058 **SEX | Žárlivost – děsivá emoce**
- 062 **20 OTÁZEK | MAREK NĚMEC**
Nechci být otrokem křivky sledovanosti
- 066 **PLAYMATE | ANASTASIYA AVILOVA**
- 078 **CARTOONS & PLAYBOY SE SMĚJE |**
Vtipy

HIGHTECH

- 080 **AUTO SNŮ | Audi A8**
Star Wars: epizoda A8
- 084 **KOKTEJL – TIPY**
- 088 **PICTORIAL | NOEMI KAPPEL**

LIFESTYLE

- 096 **Z PRVNÍ RUKY | Mrazivým vnitrozemím na starých dřevěných lyžích**
- 100 **FÓRUM | Pryč se studem, pánové!**
- 104 **TRENDY | Chi running**
Běhejte jako mistr taj-či
- 108 **PR | Erotic City**
- 112 **20 MINIOTÁZEK | CHRIS HEMSWORTH**
Na skok s hvězdou marvelovských filmů
- 114 **PLAYBOY SVÁDÍ | Wachau**
Prodloužený víkend
- 118 **FITNESS | S tím se musí něco dělat!**
Náprava škod po svátcích
- 120 **HITPARÁDA |**
20 nejbezpečnějších měst světa

- 124 **PICTORIAL | VICKI MCCARTY + ROBERTA VASQUEZ**

PLAYBOY

- 130 **APLIKACE | 132 HRY | 134 KNIHY**
| 136 HUDBA | 138 FILMY
- 140 **PŘEDPLATNÉ**
- 142 **PŘIPRAVUJEME, co vás čeká v příštím čísle?**

UPOZORNĚNÍ REDAKCE

Vážení čtenáři Playboye,
děkujeme za vaši přízeň v tomto roce
a do nového roku všem přejeme jen
to nejlepší... Samozřejmě se i nadále
budeme snažit, abyste se ani na chvíli
se svým Playboymem nenudili. Jak už je
zmíněno u pictorialu Evy Perkausové, za-
číná tímto dvojčíslem nová éra Playboye.

V době, kdy držíte tento ještě horký výtisk v ruce, se celá redakce
stěhuje na novou adresu. Proto se od 13. prosince (hlavně v rámci
soutěží) obraťte na redakci už na Vinohradech.

REDAKCE

PLAYBOY ČR

Playpress, s. r. o.

Říčanská 2399/3

101 00 Praha 10-Vinohrady

Redakce zálohuje na prostředcích WD

VÝSLEDKY SOUTĚŽE:

V listopadovém vydání jste se mohli zúčastnit tří soutěží.
V té první šlo o čtyři vůně Missoni. Správná odpověď byla
za C (Marionnaud) a těšit se může Jan Jírka z Plzně, Jaroslava
Odehnalová z Kralovic, Adéla Hlavatá z Prahy a Martin
Macháček z Lubence. Výhercem druhé soutěže o „jackovské“
hodinky (správná odpověď za C – Lynchburg) se stal Vavřínek
Novotný z Prahy. V třetí soutěži z rubriky her šlo o pět kusů
videoherní pecky FIFA 18, v jejíž nabídce je AC Sparta Praha.
Hry putují k Miroslavu Popovi z Bzence, Miloši Magerčiakovi
z Karviné-Ráje, Martinu Sochornému z Votic, Václavu
Chramostovi z Prahy a Marii Filsákové z Českých Budějovic.

Vše o Playboyi se dozvíte na

www.playboy.cz

Posílejte nám své názory a připomínky na adresu:
Playpress, s. r. o., Playboy ČR, Říčanská 2399/3,
101 00 Praha 10-Vinohrady, e-mail: playboy@playpress.cz.
My se je budeme snažit vzít v potaz a uvést v praxi.
Vždyť PLAYBOY tu je pro čtenáře.

INFORMACE PRO SOUTĚŽÍČÍ: Při e-mailové korespondenci
s redakcí, zejména když odpovídáte na soutěžní otázku,
nezapomeňte uvést zpáteční adresu. Jinak nebudete moci být
zařazeni do slosování.

ZASLÁNÍM NEVYŽÁDANÉ FOTOGRAFIE, KRESBY ČI PŘÍSPĚVKU NA ADRESU REDAKCE (POŠTOU ČI E-MAILEM) AUTOR UDĚLUJE SOUHLAS K TOMU, ABY JEHO DÍLO BYLO ZVEŘEJŇOVÁNO, POUŽÍVÁNO, UPRAVOVÁNO A UCHOVÁVÁNO REDAKCÍ PODLE POTŘEB. AUTOR
PŘÍSPĚVKU NESE VEŠKEROU PRÁVNÍ ODPOVĚDNOST ZA OBSAH A PŮVOD SVÉHO DÍLA. PŘÍSPĚVKY NEJSOU HONOROVÁNY. NÁROKY HONOROVÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ PODLEHÁJÍ VÝLUČNĚ PŘÍPADNÉ SMLOUVĚ S AUTOREM. PŘÍSPĚVKOVÉ MATERIÁLY PODLEHÁJÍ SOUHLASU
REDAKCE. SOUHLAS JE VYDÁN JEN TĚM PŘÍSPĚVKŮM, KTERÉ NEOBSAHUJÍ REKLAMU, VULGARISMY, PORNOGRAFIÍ ČI JINÉ OBDOBNE ZÁVADNÉ MATERIÁLY A JSOU OPATŘENY JIMENEM A PŘÍJMENÍM AUTORA, PŘILOŽENÝM FUNKČNÍM KONTAKTEM NA JEHO OSOBU
(ADRESA, MAIL, TEL.). REDAKCE SI VYHRÁŽE PRÁVO PŘÍSPĚVEK ODMÍTNOUT. PRO UDĚLENÍ SOUHLASU NEEKZISTUJE Tedy PRÁVNÍ NÁROK A JEHO PŘÍPADNÉ VYMÁHÁNÍ JE TAK IRELEVANTNÍ. NEVYŽÁDANÉ PŘÍSPĚVKY NEVRACÍME.

Inzerce

**...O ČEM
AUTA SNÍ...**

Formula 1 **AUTOMOTOCHEMIE.CZ** **GOLD EAGLE**

High-End bez drátů

Sennheiser PXC 550 jsou nekompromisní BT sluchátka s podporou kodeku AptX, který zaručuje bezdrátový přenos audia v CD kvalitě. Aktivní potlačení okolního hluku odstraní hučení leteckých motorů, a to i v případě vypnutého BT. Elegantní design, skládací konstrukce a pohodlné polstrování jsou samozřejmostí. Praktická je i možnost spojení se dvěma zařízeními zároveň. Při poslechu hudby z PC tak uživatelé neuniknou ani notifikace na telefonu. Sluchátka navíc disponují pohodlným dotykovým ovládáním a intuitivním zapínáním pootočením pravé mušle. Eliminují tak nepohodlný boj s vypínači a šetří vestavěnou baterii s výdrží 30 hodin.

asi 10 800 Kč / www.sennheiser.cz

25 let jantarového skvostu

METAXA Private Reserve je samostatným mistrovským kouskem **Constantinose Raptise**, který byl právě před pětadvaceti lety jmenován pátým metaxa masterem. Ke svému výročí dostala nový dekantér, který zdobí logo House of Metaxa a podpis tvůrce, Constantinose Raptise. „Vytvářím Metaxu Private Reserve jednou za rok, z jedné dávky blendů, které dosáhly dokonalé kvality a chuti. Některé pocházejí i z první palírny v Pireu. Toto je bezpochyby výtvor, na který jsem nejvíce hrdý. Je velkorysý, smyslný a nabízí jedinečný charakter, jakmile jej ochutnáte,“ říká Costa Raptis, kterého jsme měli možnost potkat na jedné z jeho častých návštěv Prahy. Tuto ojedinělou metaxu s komplexní a velkorysou chutí, která v sobě skrývá med, sušené květy, jemné dubové tóny, tabák a pomerančovou kůru, si nejlépe vychutnáte čistou.

asi 1630 Kč / www.bottlesandstories.cz

Správná volba pro každého muže

Speciální edice elegantních kožených peněženek **CORIMEN** je tou pravou volbou pro každého muže. Díky minimalistickému střihu jsou vhodné pro každou příležitost. Praktické využití spousty přihrádek ocení hlavně podnikatelé. Hodí se pro každého gentlemana, který si potrpí na decentní, přesto luxusní doplněk. Jedinečnost peněženky lze vyzdvihnout vyražením vašeho monogramu. Česká značka **BAGIND**, pod kterou edice peněženek Corimen spadá, se odlišuje hlavně tím, že její výrobky jsou výhradně ruční výroby za použití pravé a velmi kvalitní kůže. Tradice dílny sahá až do půlky minulého století. Vdechněte duši luxusní peněženky Corimen a noste v kapse jedinečný doplněk ruční výroby se svým jménem.

od 750 Kč, s iniciálami od 1050 Kč

/ www.bagind.cz

Výročí, jak se patří!

Hodinářská značka **Omega** dala před šedesáti lety „život“ ikonické řadě **Speedmaster** a právě toto výročí letos slaví několika modely. Mezi líbivými modely jsme si vybrali dámský s příznačným názvem **Cappuccino**, což je přezdívka pro legační časomíru s 38mm pouzdem z oceli a zlata nazvaného Sedna, jehož luneta a datumovka na pozici šest je osazena devadesáti diamanty. Automatický stroj je oficiálně certifikovaným chronometrem, s rezervou 52 hodin a křemíkovou setrvačkou je vodotěsný do 100 metrů a Omega garantuje čtyřletou záruku. Navíc s krokodýlím řemínkem je tento model předurčen jako jasný dárek k letošním Vánocům. Co říkáte, pánové?!

asi 216 400 Kč / www.dusak.cz

Aku vrtačka se doma určitě hodí

Jestli něco v domácnosti opravdu užijete, je to kvalitní aku vrtačka. Značka Auto Kelly právě na trh uvedla nový model **bezuhlíkové aku vrtačky Starline 18 V**. Využijete ji na efektivní vrtání i práci se šrouby. Technologie bezuhlíkového motoru zaručuje vynikající účinnost. Dokonale kompaktní a lehká konstrukce s ergonomickým tvarováním umožňuje použití i na místech s omezeným přístupem. Díky 15+1 poloze pro utahování a vrtání je možné stejnoměrné šroubování do různých materiálů. Vrtačka vám navíc na práci sama posvítí LED svítilnou. A pokud si doplňujete svůj arzenál nářadí, doporučujeme také novou **aku kotoučovou pilu Starline 18 V**. Je kompaktní, lehká a dobře se s ní manipuluje. Oba kousky disponují skvělým poměrem cena/výkon.

asi 3000 Kč (vrtačka), asi 1800 Kč (pila) / www.autokelly.cz

 **Norský
svetr.cz**

inzerce

SOUTĚŽ o smartphone **HTC U11 LIFE**

**Vyhrajte stylové
HTC U11 life v barvě
Sapphire Blue**

Nové **HTC U11 life** v sobě snoubí bezpečnost čistého systému **Android 8.0 Oreo** a ty nejvýznamnější inovace od HTC. Výherce se tak může těšit na rychlé aktualizace po dobu dvou let, boční rám s technologií **HTC Edge Sense** citlivou na stisk a chybět nebude ani voděodolnost splňující specifikaci IP67. Špičková Hi-Res sluchátka **HTC USonic** upraví zvuk přímo podle sluchu uživatele a disponují funkcí aktivního potlačení okolního hluku.

Pokud chcete v ruce držet modrý drahokam i vy, navštivte stránku www.htc.cz a najdete tam odpověď na následující otázku.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

K čemu slouží technologie **HTC Edge Sense**?

- A/** UMOŽŇUJE MĚRIT SÍLU UŽIVATELOVA STISKU **B/** UMOŽŇUJE ZAPNOUT A VYPNOUT TELEFON
C/ UMOŽŇUJE PŘIROZENÝM STISKEM SPUSTIT FOTOAPARÁT, GOOGLE ASSISTANT ČI OVLÁDAT FUNKCE JEDNOTLIVÝCH APLIKACÍ

Odpovědi pod heslem **HTC U11 LIFE** se svou adresou zašlejte do 2. 2. 2018 na adresu redakce: **PLAYPRESS**, Říčanská 2399/3, 101 00 Praha 10-Vinohrady, e-mail: playboy@playpress.cz

Královna všech čelovek

Těžko byste mezi svítilnami hledali výkonnější lampu, než je **Ledlenser Xeo 19R**. S dvoureflektorovou čelovkou, která zároveň může posloužit jako dobíjecí stanice pro mobily a další elektroniku, se dají s trochou nadsázky navadět letadla na přistání či lodě do přístavů. Výkon 2000 lm (pro srovnání: dálková světla průměrného automobilu svítí výkonem do 1500 lumenů) je rozdělen do dvou samostatných reflektorů. Každý z nich je možné používat zvlášť pomocí intuitivního ovládání v podobě „joysticku“ na horní části čelovky. S ním můžete oba reflektory nezávisle na sobě přepínat do tří různých módů a pomocí postranních páček i samostatně zaostřovat tok světla. V závislosti na používaném módu dosvítí Xeo až do vzdálenosti 300 metrů. Dobíjecí akumulátor udrží čelovku v provozu až 40 hodin a zároveň může sloužit jako power bank. Stačí napojit přibalený USB kabel a z čelovky následně dobíjet mobil, GoPro či jinou elektroniku. K dostání ve třech provedeních – černé, bílé a zelené a na všechny registrované originální výrobky Ledlenser je sedmiletá záruka.

asi 7500 Kč / www.ledlenser.cz

Bez kompromisů ve výkonu

Nový **Swift 5** společnosti **Acer** učaruje lidem, kteří chtějí vynikající přenositelnost, solidní výkon a nevadí jim být středem zájmu. Elegantní tělo váží míň než jeden kilogram a ideální je hlavně pro ty, co jsou neustále v pohybu. Díky tomu, že Swift 5 využívá výkonné procesory Intel Core 8. generace, nabízí rychlou práci s bleskovou odezvou a osmihodinovou výdrží na baterii. Operační systém Windows 10 a bezdrátové rozhraní umožňuje efektivně pracovat na cestách po celý den, ale díky podsvícené klávesnici i v noci. Interaktivní multitouchová Full HD IPS2 obrazovka a konstrukce s úzkým rámečkem maximalizuje zážitek ze sledování obrazu. Technologie Acer TrueHarmony společně s Dolby Audio Premium poskytuje výkonný a čistý zvuk, zatímco certifikace Skype for Business zajišťuje ostré videokonference a skvělé zážitky s hlasovou asistentkou Cortana.

od 29 990 Kč / www.acer.cz

TIP
PLAYBOYE

Vrstvením proti změnám počasí

Kolekce **Odlo Outdoor Performance** zajistí, že se budete moct soustředit na outdoorové zážitky bez ohledu na počasí a teplotu. Vrstvení je klíčovým prvkem produktů Odlo a pro tuto sezonu bylo posíleno novým **Dynamic Layering Systémem**. Každá vrstva má svou funkci, takže místo aby vás okolní podmínky omezovaly, můžete se prostředí jednoduše přizpůsobit přidáním nebo odejmutím vrstev pomocí zipu. Toto vybavení vás prostě udrží na nohou déle. Přizpůsobitelná hardshellová bunda **Fremont (1)** je skvělou vnější vrstvou, jelikož poskytuje výbornou ochranu před větrem a deštěm. Díky vlastním materiálu Odlo LOGIC je však i velmi prodyšná. Jako ideální ochranu před chladem lze pro druhou vrstvu využít mikinu **Sierra Zip IN (2)**. Ta je vyrobena z funkčního, ale příjemného vlněného flísu, je pohodlná a její technologické vlastnosti vás udrží v teple a v suchu. Dalšími tipy pro vrstvené oblečení může být i ultralehká bunda **Cocoon S Zip IN (3)**.

asi 5000 Kč (Fremont), asi 2500 Kč (Sierra Zip IN),
asi 4200 Kč (Cocoon S Zip IN) / www.odlo.cz

SOUTĚŽ o smartphone HUAWEI MATE 10 PRO

Společnost **Huawei** svou nejnovější sérií chytrých telefonů **Huawei Mate 10** vstoupila do éry inteligence. **AI** (umělá inteligence) přestala být jen virtuálním konceptem, ale je už něčím, co se prolíná s každodenním životem. Nejenže **AI** může zdokonalit zkušenost, poskytnout cenné služby, ale dokáže zlepšit i výkonnost produktu. Se sérií se představila mobilní jednotka pro zpracování neuronových sítí, která je specifická pro **AI**, a nová éra inteligentních smartphonů je na světě. Šestipalcový **Huawei Mate 10 Pro** disponuje obrazovkou s rozlišením **18 : 9**, vysokým poměrem displeje k tělu zařízení a standardem **HDR10** pro dynamické sledování videa. Fotoaparát kombinuje **12mpx RGB senzor** a **20mpx černobílý senzor**, optickou stabilizaci (OIS), dosud **nejvyšší světelnost f/1,6** či digitální zoom **A Bokeh** poháněný umělou inteligencí. „Průčko“ přichází s novým systémem **Android 8.0** s uživatelským rozhraním **EMUI 8.0**. Mezi hlavní rysy modelu patří funkce **AI Engine**, která plně využívá schopnosti procesoru **Kirin 970**. Model disponuje baterií s kapacitou **4000mAh** s rychlým nabíjením **Huawei SuperCharge**. A když budete mít štěstí, může být tento skvost z rodiny Huawei váš.

Nápovědu naleznete na <http://consumer.huawei.com/cz/>.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

Jakým čipem je osazen model **Huawei Mate 10 Pro**?

A/ KEIRIN 970 **B/** KIRIN 970 **C/** KIRIN 960

Odpovědi pod heslem **HUAWEI MATE 10 PRO** se svou adresou zasílejte do **2. 2. 2018** na adresu redakce: **PLAYPRESS, Říčanská 2399/3, 101 00 Praha 10-Vinohrady, e-mail: playboy@playpress.cz**

KOKTEJL
CO NEPŘEHLÉDNOUT

**MIDNITE
MANAGER@WORK**

Správný muž má mít nůž

Toto rčení je stále v kurzu, i když jsme uprostřed digitálního věku s technickými nároky každý den. Platí o to víc, pokud máte při sobě novinku od **Victorinoxu** v podobě kapesních nůžů **Jet setter@work**, **Victorinox@work** či **Midnite Manager@work**. Jedná se o multifunkční nástroj sdružující velkokapacitní nosič dat se spolehlivým kapesním nožem. Každý ze tří modelů je vybaven výjimečným USB diskem 3.0/3.1 s kapacitou 16 GB, ostrými nůžkami, klasickým nebo magnetickým šroubovákem a praktickým kroužkem na klíče. Mezi další užitečné nástroje patří ostrý nůž, otvírák na láhve, pinzeta, pilník na nehty či malé LED světlo. Vybrat si navíc můžete nejen podle funkce, ale také podle vzhledu, a to mezi tradiční červenou a elegantní stříbrnou aloxovanou stěrkou.

asi 1220 Kč (**Jet setter@work**), asi 1180 Kč (**Victorinox@work**), asi 1520 Kč (**Midnite Manager@work**) / www.victorinox.cz

Inzerce

Luxusní digestoře
nejdou pro každého

model: Deruta

Vítejte v první třídě...

www.digestoresirius.cz

Čistá krása rumu

Prahu nedávno navštívil Gilberto Briceño, maestro ronero venezuelského prémiového rumu **Diplomático**, aby zde představil novou limitovanou edici **Distillery Collection**. Obě novinky – **No. 1 Batch Kettle Rum** a **No. 2 Barbet Rum** – nabízejí milovníkům rumu poznat know-how společnosti Diplomático z jiného úhlu pohledu než dosud. No. 1 Batch Kettle Rum pocházející z kanadského destilačního systému batch kettle se připravuje převážně z melasy a medu z cukrové třtiny a šest let zraje v sudech z amerického bílého dubu po bourbonu a po sladové whisky. Ve výrazné vůni se v lahodné vyváženosti spojuje sladké a ovocné aroma, divoké květiny a vanilku. Jeho vytříbenost pokračuje na patře, kde se delikátní dřevité taniny doplňují s tóny páleného karamelu a příchutí zralého červeného ovoce, končí v měkké, sladké a přetrvávající dochuti.

Nejlépe chutná servírovaný čistý nebo na ledu. No. 2 Barbet Rum vzniká v Barbetově kolonovém destilačním zařízení pocházejícím z Francie. Vyrábí se z třtinové melasy a zraje čtyři roky v sudech z amerického bílého dubu po bourbonu a sladové whisky. Ve vůni se projevují tóny tropického ovoce, které vyvažují tóny vypáleného dubu a spolu tvoří výrazný buket. Na patře je lehce suchý s jemnými tóny dřeva a čerstvosti citrusových plodů, které se snoubí v příjemném a dlouhotrvajícím závěru. Vychutnáte si ho čistý nebo na ledu.

asi 1600 Kč / www.warehouse1.cz

TIP
PLAYBOYE

Kouříme elegantně... a zdravě?

Sen nás kuřáků je docela jasný a velmi ambiciózní. Vypadat při kouření dobře a škodit co nejméně plicím a srdci. Výsledkem výzkumů za 3 miliardy dolarů je **iQOS** – specifický elektronický systém, jehož název je odvozen ze zkratky věty I quit ordinary smoking neboli Končím s běžným kouřením. Princip spočívá v tom, že tabák se zahřívá pouze na teplotu 300 °C, takže NEHOŘÍ. Jelikož víme, že 90 až 95 % škodlivých látek vzniká právě hořením tabáku, snížení rizika je přímo revoluční. Navíc je iQOS stylovou alternativou ke konvenčním cigaretám. Systém má tři části – tabákové tyčinky zvané HEETS, zařízení iQOS a stylovou nabíječku. Otestovali jsme to, chutná to, vypadá to skvěle a přestali jsme kašlat. Tak to zkusíme, co říkáte, pánové a dámy?

<https://cz.myiqos.com/>

SOUTĚŽ

o smartphone

HONOR 9

Nadupaný Honor 9 vás dostane

Honor 9 je smartphone, který vás přesvědčí svým elegantním designem i nadupanou výbavou. Jemný **5,15" displej** zobrazí vše s perfektní přesností až do těch nejmenších detailů. Kochat se budete zejména fotkami, které pořídíte hlavním **duálním fotoaparátem** s kombinovaným rozlišením **20 a 12 MPx**. Jedna čočka fotí černobíle, druhá barevně. Díky tomu se výsledné snímky chlubí dokonalým dynamickým rozsahem i kontrastem, bezchybné jsou i černobílé fotky. Pod displejem je spolehlivá čtečka otisků prstů, která telefon nejenže bleskurychle odemkne, ale můžete jí přiřadit i další ovládací funkce. **Honor 9** je v prodeji v safírově modré, antracitově černé a ledově šedé barvě.

asi 11 000 Kč / www.honor9.cz

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

Jaká je kapacita baterie **Honoru 9**?

A/ 3000 mAh **B/** 3100 mAh **C/** 3200 mAh

Odpovědi pod heslem **HTC U11 LIFE** se svou adresou zašlejte do **2. 2. 2018** na adresu redakce: **PLAYPRESS**, Říčanská 2399/3, 101 00 Praha 10-Vinohrady, e-mail: playboy@playpress.cz

Návrat ke kořenům

Nenechte si ujít jedinečnou sportovní událost na konci tohoto roku – **Galavečer profesionálního boxu a K1**, jehož osmý ročník se bude opět konat **30. 12. 2017 od 19 hodin v pražské Lucerně**. Tímto galavečerem se pořadatelé vrací k tradici z první republiky, kdy se v Lucerně psala historie československého boxu. Zápasit v pražské Lucerně znamenalo patřit k absolutní špičce a toho se pořadatelé drží i v roce 2017, kdy se na galavečeru, stylizujícím se do 30. let, v ringu utkají špičkoví bojovníci, jako Jan „Kačer“ Holec, Miroslav Šerban, Tomáš Drábík, Jan „Rudy“ Rudolf, Jiří Apeltauer, Martin Čermák, Daniel Venc, Jakub Synek, Viktor Pavlíček, David Vinš, Miro Trenčiansky, Josef Vít, Matúš Juráček, Radek Giessmann, Radek Novák, Daniel „Bruno“ Brunclik a mnoho dalších. Více informací naleznete na oficiálních facebookových stránkách.

Vstupenky v síti www.ticketpro.cz.

Návrat Harryho Pottera

Sága o Harrym Potterovi a jeho neuvěřitelných je oblíbená po celém světě, a tak se nelze divit, že i druhý díl filmu **Harry Potter a Tajemná komnata** se dočká koncertního zpracování. Ujme se ho opět **Český národní symfonický orchestr**, který bude hrát hudbu k filmu živě. Okouzující a neuvěřitelná hudba k filmu získala nominaci na cenu Grammy, stala se okamžitě klasikou, čarokrásné motivy podtrhují dobrodružnost magických zážitků malého čaroděje. Toto filmové koncertní turné bylo vytvořeno společností CineConcerts ve spolupráci s Warner Bros. Consumer Products a bude probíhat pod vedením jeho tvůrce a producenta Justina Freera. Nezapomenutelnou hudbu Johna Williamse si můžete užít **18. ledna v O2 Areně od 19 hodin**.

Vstupenky v síti www.ticketportal.cz.

The Chainsmokers míří do Prahy

Čtyřicet úspěšných show po velkých scénách Severní Ameriky dua **The Chainsmokers**, aktuálně jedněch z nejrespektovanějších zástupců taneční scény, namlulo Andrewa Taggarta a Alexe Palla natolik, že se rozhodli hned zkraye roku 2018 přidat šňůru šestnácti evropských zastávek. Americké DJské a producerské duo odstartovalo svou kariéru v roce 2012 a hned po dvou letech singlem *Selfie* zabodovalo v hitparádách po celém světě, který jim přinesl rovnou několik platinových ocenění.

Pak následoval úspěch za úspěchem a duo slaví nejen v komerčních a klubových scénách, ale asi největším zážitkem jsou jejich živá vystoupení, během kterých kombinují DJský um s živým zpěvem. Hned druhou zastávkou evropského turné je Praha, kde The Chainsmokers vystoupí **11. února v TipSport areně**.

Vstupenky v síti www.ticketportal.cz a www.ticketpro.cz.

Jak to harmonicky doladit? DOPLŇKY!

*„Muž a jeho (nový) oblek se stanou přirozeným, živoucím a homogenním organismem rozhodně i díky správně vybraným doplňkům,“ otevírá další téma našeho módního seriálu **Olga Kramperová**, ředitelka pražského luxusního krejčovského salonu **Windsors**. „Typické malé velké téma. Právě doplňky mají sílu učinit výsledek neodolatelným, nebo jej úplně zabít...“*

KAPESNÍČEK

Dříve jej gentleman mohl nabídnout dámě k otření slz. Dnes je detailem kontrastujícím s formálním vzhledem a svým charakterem dotváří styl a poukazuje na vkus svého nositele. Pravidlo je jediné – celek musí ladit. „Důležitá je především souhra s kravatou, košilí atd. Kapesníček lze vhodně zkombinovat třeba s barvou ponožek nebo může se všemi ostatními prvky naopak kontrastovat. Ale pozor, příliš křiklavé kombinace z nikoho hvězdu večera neudělají...“ Materiál by měl odpovídat příležitosti a typu outfitu. K formálnímu stylu se hodí hedvábí či pašmína (ušlechtilá forma kašmíru). Pro volnočasový styl je odpovídající bavlna nebo len.

Skládání:

TV fold

Napodobuje styl televizních hlasatelů. Skládání je snadné a výsledek působí seriózně. Z kapsy kouká jen malý obdélník. Hodí se pro kapesníček jednobarevný i vzorovaný.

Nadýchaný

Jedná se o jeden z nejjednodušších, a tedy nejoblíbenějších způsobů skládání. „Stačí, když kapesníček uprostřed chytíte mezi palec a ukazovák a jemně napěchujete do kapsy. Pak už jen finální upravení a je to,“ předvádí názorně Olga a ono to jde fakt snadno...

Trojúhelníkový

Kapesníček lze skládat i do různých geometrických vzorů. Jeden trojúhelník je ten nejjednodušší. Trojúhelníky mohou být také tři až čtyři, to jsou však už dost pokročilé způsoby, vyžadující dovednost a praxi.

Cípy ven

Skládá se podobně jako výše uvedený nadýchaný, jen se do kapsy vkládá opačně, cípy ven.

KRAVATY

„Kravata je sice tradiční součástí gentlemanova šatníku, současná móda se však bez ní, až na skutečně nezbytné okolnosti, obejde. Tedy pokud chcete mít esprit a švih. Pokud už si ji však vezmete, pak hraje v celkové kompozici významnou

**OLGA KRAMPEROVÁ, majitelka
luxusního pražského salonu WINDSORS**

rolí. Upoutá na první dojem a je tedy nutné ji pečlivě vybírat. Zásadním kritériem je příležitost. Budete ji nosit do zaměstnání, do společnosti, či na neformální víkendové akce? Měla by ladit s barvou a vzorem košile. Pozor na proužkované kravaty v kombinaci s proužkovanou košilí, na kombinaci kostiček a proužků nebo na nesoulad barev. Neměla by také být světlejší než košile. Například k bílé a světle modré se budou hodit kravaty téměř všech odstínů a vzorů. „Do společnosti se hodí spíše kravata jednodušší, z kvalitního materiálu, například z hedvábí. Pozor také na výběr správné šíře kravaty. Užší se hodí pro méně formální příležitosti, a naopak. A s ohledem na postavu, pro štíhlejší volíme užší typ, silnější postavě sluší zas širší. Spoustu obav často způsobuje vzácní kravaty. Uzlů je dost a v různých stupních obtížnosti. Mezi nejpoužívanější patří windsorský, half windsor, four in hand či manhattan. „Správný módní konzultant vám jistě pomůže vybrat ten pravý pro danou příležitost i límeček a naučí vás jej vázat. Není to žádná věda,“ usmívá se Olga. A ještě upozornění na konec – kravata by měla končit na sponě opasku.

MANŽETOVÉ KNOFLÍČKY

Poprvé se objevily asi před osmi sty lety. Jejich pravá doba však přišla až v 17. století. Příslušníci anglické a francouzské vyšší společnosti začali nosit skleněné barevné knoflíčky, které s manžetou propojoval řetízky. Později se začaly vyrábět ze zlata, stříbra a drahých kamenů. V dnešní době zdobí především takzvanou francouzskou manžetu a dávají módní tečku celému outfitu.

Existují klasické manžetové knoflíčky do obleku, speciální frakové i smokingové. Kromě vzácných kovů, skla a oceli se v dnešní době používá k jejich výrobě i dřevo. Zajímavé mohou být kombinace materiálů. Ty však spolu musí bezpodmínečně ladit. A knoflíčky zas musí ladit třeba se sponou opasku apod. Vhodné mohou být i kombinace stříbrné a zlaté – takzvané paré.

RUKAVICE

Rukavice dřív platily mezi vyššími vrstvami za povinnou součást oděvu. Podat někomu (a tím spíše dámě) holou ruku se považovalo za hrubou nezdravotnost. Vlastnit vícero rukavic pro vhodnou denní či večerní příležitost bylo tedy nutností. Dnes nás především chrání před zimou a nečistotami. „Můžeme je také elegantně naaranžovat do kapsy kabátu či saka a rázem je z nich doplněk, který celému outfitu dodává šmrnc.“ Kvalitní rukavice bývají vyrobeny z jelenice, teletiny, hovězí, kozlečiny či z kůže pekaří, a to v nejrůznějších barvách. Barevně však opět musí ladit k celému oděvu.

PONOŽKY

„Nepsané pravidlo gentlemana zní: nikdy nenosit kotníčkové ponožky, ale vždy tak dlouhé, aby při chůzi ani vsedě nebyla vidět holá noha. Výjimkou potvrzující pravidlo jsou mokasíny, do kterých naopak ponožky zásadně nepatří.“ Dlouho platilo další obecné pravidlo – pánské ponožky mají být stejné tmavé jako nohavice u kalhot, případně v barvě obuvi, a neměly by příliš kontrastovat. „Dnešním trendem jsou naopak barevné, často neobvykle vzorované ponožky, tak stylové a zábavné do formálních obleků. Fantazii se sice meze nekladou, ale čeho je moc, toho může být příliš...“ Z hlediska materiálu je u ponožek důležitá prodyšnost. Proto je ideálním materiálem bavlna.

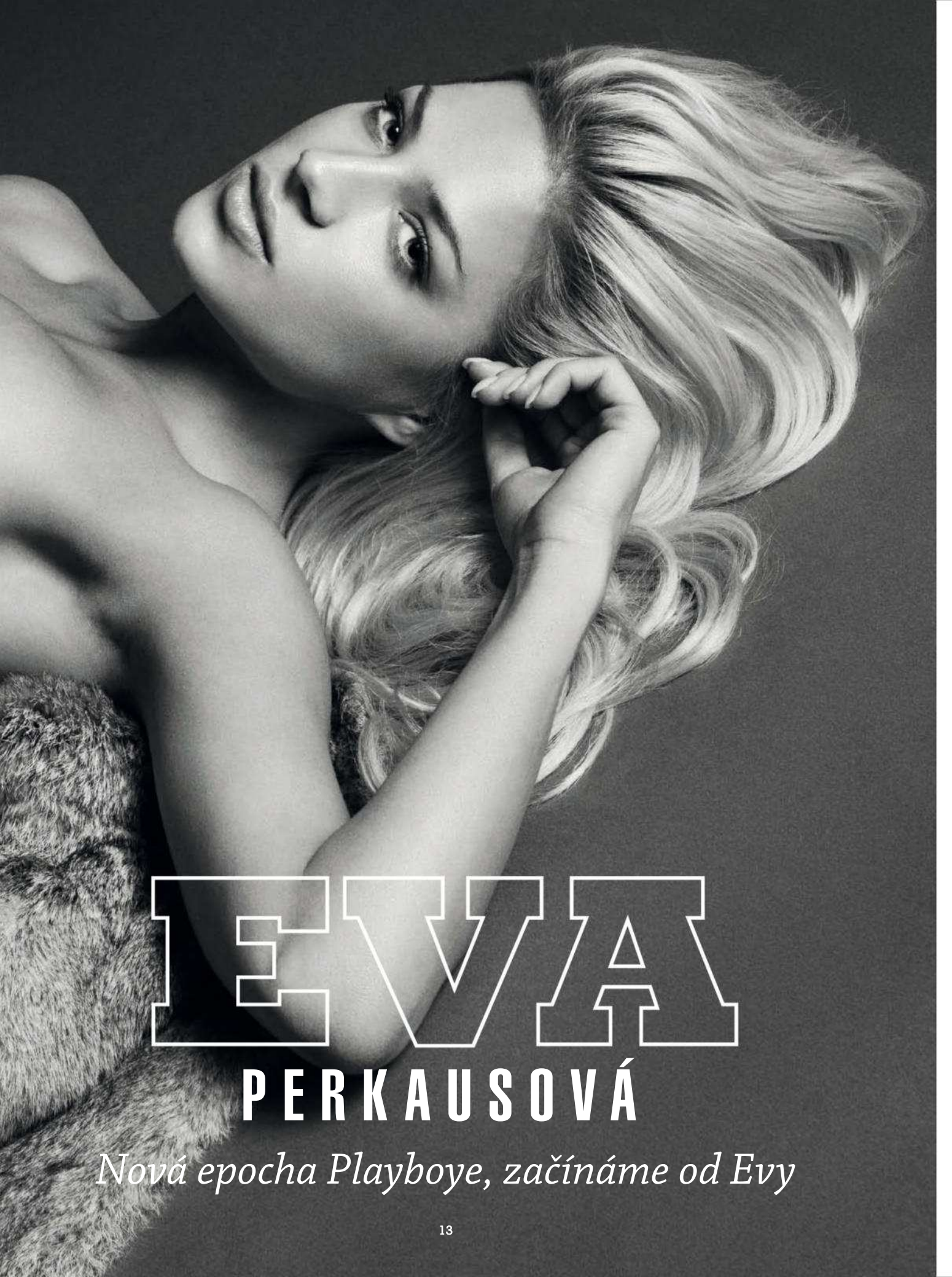
NÁRAMKY

Hodí se především jako doplněk stylu casual. Nejčastěji se nosí kovové nebo kombinované s kůží. Zajímavosti může dodat třeba struktura použitých materiálů nebo jejich kontrastní kombinace. „Opět platí zlaté pravidlo – méně je více. Věřte, že příliš masivní náramek nepřidává na mužnosti, ale znamená spíše nedostatek vkusu...“

 PICTORIAL

*Zazvonil telefon a hlas na druhé straně mi říká:
„Měli bychom pro vás nabídku, nechte si to projít hlavou...“*

A black and white photograph of a woman with long, wavy blonde hair, looking upwards and to the left. She is resting her head on her hand. The background is dark. The text 'EVA' is overlaid in a large, white, outlined font.

EVA

PERKAUSOVÁ

Nová epocha Playboye, začínáme od Evy

...Protože se jednalo o focení na titulní stránku časopisu Playboy, chvíli jsem váhala. Když jsem se dozvěděla, že Playboy je novým přírůstkem do „Prima rodiny“, což je má domovská stanice, rozhodla jsem se nabídku přijmout. Přece jen, být u startu nové éry českého vydání tohoto kultovního časopisu je čest!

Po předložení návrhů celého konceptu, na kterém jsme se s týmem profiků shodli, jsem byla přesvědčená o tom, že nový Playboy bude jiný. Originální, provokativní, zároveň „posh“, plný ženské krásy a zajímavých článků.

Čekaly mě dva listopadové dny v ateliéru. Sáša Jány, spolumajitel agentury Elite Prague, a renomovaný fotograf Lukáš Dvořák se svými týmy dostali trochu ďábelské zadání, se kterým se ale poprali víc než skvěle. Zadání „být jiná – sexy, sofistikovaná, ale zároveň záhadná“ nabízelo širokou a pestrou škálu možností a oni vše splnili nad očekávání! Čekala mě spousta různých stylů, líčení, paruk i výrazů, to vše opepřené skvělou atmosférou na place, při které ze mne spadla nervozita i stud.

Na televizní kameru už jsem zvyklá, jsem vždy od profesionálů naličená a oblečená, úsměv nikdy nesmí chybět! Focení pro Playboy ale bylo jiné. Pózování bez pozornost poutajících a masivních doplňků, žádné barvy, výsledek černobílý. V hlavní roli – já a světlo. Scéna, póza, záběry, hledání výrazu a ten důležitý moment zachycení.

Než se podaří najít tu správnou kombinaci, při které vznikne unikátní snímek, trvá to někdy opravdu dlouho. Paprsky světla mě mají ukázat tak, jak mě ještě nikdy nikdo neviděl. Je to HRA. Hra stínů a skrývání tak, aby se mohla naplno zapojit fantazie. Neodhaluji vše, ale zároveň jsem nahá...

Každá z výsledných fotografií mě zachycuje v jiném světle a v jiné podobě. Na své si přijdou milovníci něhy a hedvábí, ale i kůže a dominance.

Počínaje tímto luxusním vydáním se v novém světle představuje i Playboy v České republice. Je na čase vše oživit, posunout dál, nabídnout skryté a netušené, a přitom si zachovat vlastní jedinečnost. Každý z nás má vlastní představy a touhy. Fantazie je nekonečná. Kam až necháte zajít tu svou?

Eva Perkausová

foto **LUKÁŠ DVOŘÁK**
 asistent fotografa **ŠIMON GUT / CASH ONLY**
 styling **MILENA ZHURAVLOVA**
 make-up **EVA SVOBODOVÁ**
 vlasy **MAREK PÁTL**
 produkce **JIŘÍ ZALABÁK / ELITE PRAGUE PRODUCTION**
 asistent produkce **MARTINA DVOŘÁKOVÁ**
 koncept a supervize **SÁŠA JÁNY**
 poděkování značkám **ZUZANA KUBIČKOVÁ,**
AGENT PROVOCATEUR, MARKS & SPENCER,
MANGO, TOPSHOP
 partner focení **FUJIFILM, PRIMA TV**

Třetí prezident České republiky a vítěz historicky první přímé volby Miloš Zeman (1944) nepatří do kategorie politiků snadno zařaditelných do jakékoli škatulky. Dokonce si troufám odhadovat, že ho představa škatulky či krabice sebeméně omezující jeho manévrovací prostor upřímně děsí.

Zatímco před pěti lety vstupoval Miloš Zeman do premiérové přímé volby v pozici takzvaného černého koně, dnes je jejím největším favoritem. Během víc než hodinového rozhovoru v Lánech jsem nabyl dojmu, že ho tato skutečnost nikterak nesvazuje.

Miloš Zeman

„Politika je boj s blbostí, včetně blbosti vlastní.“

PLAYBOY: V listopadu 1989 se na náměstích cinkalo klíči za demokracii, jejímž pilířem jsou demokratické volby. Ty proběhly přednedávnem, jejich svobodu nikdo nezpochybnil, přesto se píše o normalizaci, druhé republice...

ZEMAN: Pokud se má jednat o otázku, o čem to vypovídá, jedná se o důkaz neschopnosti některých politických subjektů unést svoji porážku.

PLAYBOY: Čím to, že se prosazování požadavků vítěze voleb nazývá diktátem?

ZEMAN: Podle mě je prosazování požadavků vítěze voleb nejen samozřejmostí, ale

dokonce povinností, neboť vítěz k tomu má největší mandát ze všech. Vracím se k odpovědi na předchozí otázku. Ti, kdo prohráli volby, se nejsou schopni vyrovnat s porážkou a neúspěšně bojují s vlastní frustrací. V první řadě mám na mysli ČSSD, ale také TOP 09.

PLAYBOY: Nedostali jsme se do stadia, kdy by se měla vítězná strana cítit takřka provinile a začít okamžitě kompenzovat ztráty méně úspěšným?

ZEMAN: Jste první, komu prozradím, že až budu jmenovat Andreje Babiše jako vítěze voleb premiérem, budu mu citovat krás-

ný epigram polského satirika Stanisława Jerzyho Lece: Nezlob se na trpaslíky, že ti okopávají kotníky, oni výš nedosáhnou.

PLAYBOY: Není to dáno tím, že v kompenzaci ztrát méně úspěšným máme historickou tradici? Stačí se podívat na KDU-ČSL, jejíž vládní vliv vždy mnohonásobně převyšoval volební zisk. A v druhé vládě Mirka Topolánka Strana zelených přetavila šest poslaneckých mandátů ve čtyři ministerské posty, což je nejspíš světový unikát...

ZEMAN: Kdyby byla Strana zelených ve vládě Mirka Topolánka úspěšná, vůbec by mi nevadilo to, že měla jenom šest poslanců.

Bohužel její ministři byli mimořádně neúspěšní. Dokonce bych řekl, že mohou být právem uváděni jako zářný příklad politické neúspěšnosti. Nejvíce v tomto ohledu „zářil“ Martin Bursík. Škoda, že nevyšel náš záměr s Václavem Klausem posílit většinové prvky při zachování poměrného zastoupení, který byl založen na vytvoření třiceti pěti volebních krajů. Čím menší kraj, tím větší procento nezbytné k tomu, aby se kandidát v tomto kraji dostal do Poslanecké sněmovny. Tito již zmínění trpaslíci okopávající kotníky by rázem zmizeli nebo by museli bojovat o své místo na slunci mnohem usilovněji, než je tomu dnes. Kdyby náš záměr vyšel, mimo parlamentní lavice by dnes byla TOP 09, dále pak STAN, možná i lidovci. Václav Havel měl ovšem tehdy iluze o proporcionálním volebním systému a jeho podnět k Ústavnímu soudu se setkal s úspěchem, třebaže obě komory parlamentu tento zákon schválily.

PLAYBOY: Stále ovšem existuje potřeba ochrany takzvaných malých stran.

ZEMAN: Nevím, co brání malým stranám, aby se staly velkými. Vždy jsem říkal těm, kteří si stěžovali na malost svých stran, že je to jen a pouze jejich problém a za svou malost by se měli stydět, nikoli na ni ukřivdění poukazovat. Každá malá strana se může stát velkou, což jsem dokumentoval na příkladu sociální demokracie, která

Každá malá strana se může stát velkou, což jsem dokumentoval na příkladu sociální demokracie, která v rozmezí let 1992-1998 vzrostla z přibližně sedmi procent na dvaatřicet a do Strakovy akademie vstoupila hlavním vchodem.

v rozmezí let 1992–1998 vzrostla z přibližně sedmi procent na dvaatřicet a do Strakovy akademie vstoupila hlavním vchodem. A funguje to i opačně, neboť „díky“ svému neschopnému vedení je dnes ČSSD na oněch sedmi procentech z roku 1992.

PLAYBOY: Nevrací se nám jako bumerang „nepolitická politika“ pana prezidenta Havla založená na omezení vlivu politických stran?

ZEMAN: Stejně tak jako neexistuje nechirurgická chirurgie, neexistuje ani nepolitická politika. Pokud by tomu tak bylo, musel by vás operovat šarlatán. A po tom snad nikdo netouží.

PLAYBOY: Naučí se čeští politici umění přijímat prohry?

ZEMAN: Nejdříve potřebují několik proher zažít. Z toho vyplývá, že úspěšným politikem může být pouze starý člověk.

PLAYBOY: Nemyslím si, že například francouzský prezident Emmanuel Macron je neúspěšný politik, přitom na konci prosince mu bude teprve čtyřicet.

ZEMAN: A kdo říká, že pan Macron je úspěšný politik?

PLAYBOY: Během relativně krátkého časového období ovládl jak prezidentské, tak parlamentní volby a ve Francii způsobil doposud nevidané politické zemětřesení.

ZEMAN: Hodnotím politiku v dlouhodobějším horizontu a pan Macron zatím před sebou podle mého názoru tento horizont nemá.

PLAYBOY: Říká se, že politika je uměním možného. Nedostalo se Česko, ale také například Německo do situace, kdy bude politika spíš o nemožném?

ZEMAN: Vzpomínám si na jedno krásné heslo revoltující francouzské mládeže z roku 1968, které praví: „Buďte realisté, žádejte nemožné.“ Pokud je politika pouze uměním možného, je to v podstatě o pouhém udržování aktuálního stavu. Chce-li někdo přesáhnout toto udržování a směřovat k nějakému cíli, jeho politika musí usilovat o nemožné.

PLAYBOY: V Německu se rýsuje obdobná situace jako u nás, nicméně paní kancléřka Merkelová odmítá se sverepostí sobě vlastní i přes podporu prezidenta a velmi smířlivý postoj SPD menšinovou vládu. O čem si myslíte, že to vypovídá?

ZEMAN: Na stole leží v podstatě tři varianty. Prvně zkoušená koalice s FDP a zelenými zvaná Jamajka nejspíše neuspěla. Nově zkoušená většinová koalice buď uspěje, nebo ne, nicméně v Německu má svoji tra-

dici. Kdyby nevyšla ani tato varianta, přijde na řadu menšinová vláda.

PLAYBOY: Lze říci, že zatímco u většinové vlády jde o „válcování“, vláda menšinová vyžaduje značné diplomatické schopnosti. Jde v podstatě větší míře o vyjednávání s opozicí?

ZEMAN: Byl jsem premiérem menšinové vlády po dobu čtyř let a byl jsem s ní velmi spo-

kojený. Pokud se podíváte do západní Evropy, zjistíte, že menšinové vlády představují naprosto běžnou praxi, nicméně vyžadují určitý druh opoziční smlouvy. Znamená to dohodu buď s jednou, nebo s více opozičními stranami. A to, že to nutí k větší míře vyjednávání, než je tomu v případě většinové koalice, nepovažují za nedostatek, ale přednost.

PLAYBOY: Pokud si dobře pamatují, menšinová vláda premiéra Václava Klause vládla s tolerancí ČSSD i v letech 1996–1997.

ZEMAN: Tehdy to bylo o tom, že když ODS vyhrála v roce 1996 volby, druhá nejsilnější strana ČSSD toto vítězství uznala. Po dvou letech se situace opakovala v opačném gardu a byl jsem rád tomu, že se vítězná strana dočkala uznání ze strany druhého, opět těsně poraženého.

PLAYBOY: V letošních volbách vedle komunistů zcela propadly také ČSSD a TOP 09. KDU-ČSL mírně řečeno příliš neuspěla. Všechny strany spojuje vymezování se proti vám, vítězi voleb a až eurofanatismus. Máte pocit zadostiučinění, že Zeman v roli univerzálního strašáka neuspěl?

ZEMAN: Spíše lituji toho, že u některých politických stran, které jste právě jmenoval, převážil komplex méněcennosti. My Češi tomu říkáme mindrák. A zamindrákovaní lidé jsou nebezpeční sobě i svému okolí.

PLAYBOY: Ještě nikdy v polistopadové historii se nestalo, aby vítězná strana porazila druhou nejméně úspěšnější stranu o 53 poslanců. Čím to, že zmizela protiváha vítěze?

ZEMAN: Vítězná strana měla v čele silnou osobnost, zatímco poražené strany měly na vedoucích postech místo osobností pouze osoby.

PLAYBOY: Česko se nachází v regionu, který vygeneroval velké vítěze voleb, jako Roberta Fica, Jarosława Kaczyńskiego, Viktora Orbána...

ZEMAN: Česko vygenerovalo Andreje Babiše.

PLAYBOY: Srovnání s Viktorem Orbánem pokulhává. Jeho strana Fidesz atakovala v roce 2010 hranici sedmdesáti procent, což je nevidané...

ZEMAN: Velmi si vážím Viktora Orbána, je to mimořádně schopný politik, nicméně třicet procent hnutí ANO stojí taky za úvahu.

PLAYBOY: Mám k Viktoru Orbánovi velmi

kladný vztah, pamatují si ho z června 1989, kdy jako studentský vůdce vyzval k pořádání svobodných voleb a odchodu sovětských okupačních vojsk...

ZEMAN: V Muzeu hrůzy, které se nachází v Budapešti, jsem viděl záznam jeho tehdejšího projevu. Jak jsem již řekl, jedná se o velmi sympatického člověka. Když ho občas potkám na nějakém summitu EU, tak ke mně přijde a říká: Miloši, co tady vůbec děláme?

PLAYBOY: Šéf EU Jean-Claude Juncker považuje Viktora Orbána za diktátora.

ZEMAN: Pan Juncker není diktátor, ale jeho schopnosti řídit Evropskou unii jsou hodně omezené. Také proto není Evropská unie účastna „koncertu velmocí“ jako hráč, ale jako ze zadních řad přihlížející. Proto je stále aktuální otázka protřelého matadora americké politiky Henryho Kissingera: Jaké číslo má Evropa?

PLAYBOY: Četl jsem úvahu, podle které začal brexit ve chvíli, kdy Německo a Francie převálcovaly Anglii a prosadili do čela EU právě pana Junckera.

ZEMAN: Tento názor nesdílím, i když se možná jedná o sekundární faktor. Za hlavní faktor brexitu považují nesmyslné záplavy směrnic vydávaných Evropskou komisí, které Brity utvrdily v nezbytnosti návratu k vlastní legislativě.

Tehdy to bylo o tom, že když ODS vyhrála v roce 1996 volby, druhá nejsilnější strana ČSSD toto vítězství uznala. Po dvou letech se situace opakovala v opačném gardu a byl jsem rád tomu, že se vítězná strana dočkala uznání ze strany druhého, opět těsně poraženého.

PLAYBOY: Zní to euroskepticky...

ZEMAN: Ne. Jsem naopak eurooptimista. O to více si zoufám nad absolutní neschopností vedoucích evropských činitelů například v oblasti ochrany vnějších hranic Evropské unie.

PLAYBOY: Litoval jste někdy vyvěšení vlajky EU na Pražském hradě?

ZEMAN: Nikdy a udělal bych to znova.

PLAYBOY: Zpět k domácí politice. Hovoří a píše se o paktu prezidenta s vítězem voleb.

ZEMAN: Existuje námitka, že bych neměl jmenovat Andreje Babiše, předsedu hnutí ANO, jednoznačného a nevidaného vítěze voleb, premiérem, protože může být trestně stíhán. Na tuto námitku odpovídám, že žijeme v zemi, ve které se trestní stíhání vlečou několik let a velmi často končí osvozením. Nezpochybnitelným důkazem toho je například česká eurokomisařka Věra Jourová. Je proto nesmysl, abychom čekali na jmenování premiéra až do doby konce vyšetřování.

PLAYBOY: Předsedové několika opozičních stran po vás žádali vysvětlení, proč jste nepožadoval po Andreji Babišovi podpisy 101 poslanců? Co kdyby některý z nich přišel s tím, že těch 101 poslanců má?

ZEMAN: V této části počátečních jednání to ještě nehrozilo. Navíc jsem jasně vysvětlil několika českým politikům, že důvod toho, co jsem řekl a hodlám učinit, spočívá v ochraně Andreje Babiše před vydíráním. Mohli by se totiž objevit lidé domáhající se koryta a za toto koryto by mohli být ochotni pro jeho vládu hlasovat.

PLAYBOY: Když exministr, chartista Tomáš Hradílek zahájil hladovku ve snaze donu-

tit vás podruhé nekandidovat, necítil jste potřebu nějaké vzájemné komunikace? Přece jen jste oba patřili mezi výrazné osobnosti Občanského fóra a pan Hradílek je člověk, který si zaslouží respekt.

ZEMAN: Pana Hradíla jsem asi dvacet let neviděl ani neslyšel. A určitě sám víte, že jsem s panem Hradílkem komunikoval na náměstí v Lipniku. Přišel tam a požádal mě, abych nekandidoval. Odpověděl jsem

mu, že před dvěma dny odvezla moje žena na ministerstvo vnitra krabici s archy, na kterých bylo 113 000 podpisů lidí, kteří naopak požadují moji kandidaturu. A pan Hradílek není nadřazen těmto lidem. Jsem rád, že si nakonec hladovku po několika dnech rozmyslel, neboť máte pravdu v tom, že patřil mezi lidi, kteří se dokázali vzepřít totalitě. Na druhou stranu, na post federálního ministra vnitra rezignoval hodně brzo.

PLAYBOY: Co říkáte na skutečnost, že ze současných kandidátů na prezidenta jste se pouze vy a Michal Horáček aktivně vymezovali proti totalitní moci?

ZEMAN: A jak se ukazuje, může nám to být přičteno k tíži. Sedmnáctého listopadu se stalo to, že Michalovi Horáčkovi byla odeprána možnost vystoupit na akci pořádané k výročí revoluce, naopak prostoru se dostalo lidem, kteří neměli s tímto datem nic společného.

PLAYBOY: Jak si vysvětlujete skutečnost, že žádná z politických stran letos do prezidentských voleb nepostavila svého kandidáta?

ZEMAN: Vysvětlují si to neexistenci skutečných osobností. A strany se logicky bojí toho, že stejně jako tomu bylo v roce 2013 například v případě panů Přemysla Sobotky a Jiřího Dienstbiera, se dočkají drtivé prohry. Navíc to stojí peníze, které se na rozdíl od těch, které vyplácí stát za poslanecké mandáty, nikdy nevrátí.

PLAYBOY: Prvních přímých prezidentských voleb se kromě vás zúčastnil bývalý premiér Fischer, předseda senátu Přemysl Sobotka, ministryně zdravotnictví Zuzana Roithová, aktuální ministr zahraničí Karel Schwarzenberg, ČSSD nominovala Jiřího Dienstbiera. Dnes má kromě vás s velkou politikou zkušenosti pouze Mírek Topolánek. Strany definitivně vyklidily prezidentské bojiště?

ZEMAN: Je to bohužel pravda...

PLAYBOY: Bohužel?

ZEMAN: Ano. Politika je profese jako každá jiná, a pokud na nejvyšší politickou funkci nekandidují politici, je to podle mého názoru chyba. Proto jsem uvítal kandidaturu bývalého premiéra Mirka Topolánka.

PLAYBOY: O čem vypovídá fakt, že pouze tři z devíti kandidátů – Drahoš, Horáček a Zeman – mají přímou podporu občanů, nikoli zákonodárců.

ZEMAN: Několikrát jsem veřejně říkal, že ono právo poslanců a senátorů nominovat prezidentského kandidáta považuji za relikt

Politika je profese jako každá jiná, a pokud na nejvyšší politickou funkci nekandidují politici, je to podle mého názoru chyba. Proto jsem uvítal kandidaturu bývalého premiéra Mirka Topolánka.

z dob parlamentní volby prezidenta, a mělo by být proto ze zákona odstraněno. Protože ten, kdo nedokáže získat hlasy alespoň 50 tisíců voličů, má minimální šanci ucházet se o přízeň dvou až tří milionů lidí.

PLAYBOY: Jste stoupencem referenda?

ZEMAN: Ano, obecného i speciálního. Kdybych nebyl stoupencem referenda, neúčastnil bych se prezidentských voleb, které jsou

vlastně referendem, byť si to jeden z kandidátů prezidentských voleb z pozice odpůrce referenda asi neuvedomuje.

PLAYBOY: Váš soupeř v prezidentské volbě Michal Horáček mi řekl, že i když se s vámi neztotožňuje snad v ničem, jste jeho prezidentem, protože ctí vítěze voleb a prezidentský úřad. Sdílette tento jeho názor?

ZEMAN: Samozřejmě že ano. O to více lituji, že příznivci v první přímé volbě jasně poraženého Karla Schwarzenberga to během pěti let nepochopili. Mohu vás ubezpečit o tom, že v případě neúspěchu budu považovat svého nástupce, stejně tak jako tomu bylo i v případě Václava Havla a Václava Klause, za svého prezidenta.

PLAYBOY: Média příliš nekomentovala skutečnost, že soud ocenil ukradenou a rozstříhanou prezidentskou standardu částkou asi osmi tisíc korun. O čem to podle vás vypovídá?

ZEMAN: Jedná se o neúctu k národním symbolům, protože prezidentská standarda není osobní vlajka Miloše Zemana. Jedná se o vlajku prezidenta republiky a podle zákona je to jeden ze šesti státních symbolů. Zatímco v USA vlají před domky občanů vlajky, my jsme se nejspíše díky komunismu nenaucili ctít národní symboly, což považuji za chybu.

PLAYBOY: Titulek našeho rozhovoru ze září 2011 zněl: Blbec nepředěláš. Platí i dnes?

ZEMAN: Kdysi jsem napsal knížku, která se stala s prodaným nákladem 135 tisíc kusů bestsellerem, přičemž motto knihy s názvem Jak jsem se mýlil v politice, znělo: Politika je boj s blbostí, včetně blbosti vlastní. Já bych zdůraznil zejména druhou část.

PLAYBOY: Ovšem člověk, který si přizná, že je blbec, rázem přestává být blbcem.

ZEMAN: Máte pravdu, ale bohužel je takových lidí hodně málo.

PLAYBOY: Poskytnete v případě úspěšné prezidentské obhajoby Playboyi v pořadí již třetí rozhovor?

ZEMAN: Bude mi potěšením a podáme si na to ruku. Protože podaná ruka je totéž co podepsaná smlouva.

NOVÁ IMPREZA. SPORTOVNÍ TYP. JAKO TY.

Impreza 2018

Japonská ikona, která ti bezpečně rozbuší srdce.

SUBARU

Confidence in Motion

Její styl, prostor, pohodlí a zábava za volantem tě pak ohromí při každé cestě. Nová pevnější a bezpečnější platforma SGP, nízko položené těžiště, atmosférické motory boxer 1,6L a 2,0L, pohon všech kol Symmetrical AWD, převodovka Lineartronic a EyeSight, řidičovy druhé oči – ideální výbava pro jakýkoli výlet bez ohledu na vzdálenost a na povrch. Nestresuj se a užij si každou cestu.

Navštivte nás! subaru.cz | zazijsubaru.cz | subaru-butik.cz

Kombinovaná spotřeba paliva 6,2–7 l/100km, emise CO₂ 140–159 g/km.

SUBARU
FINANCE

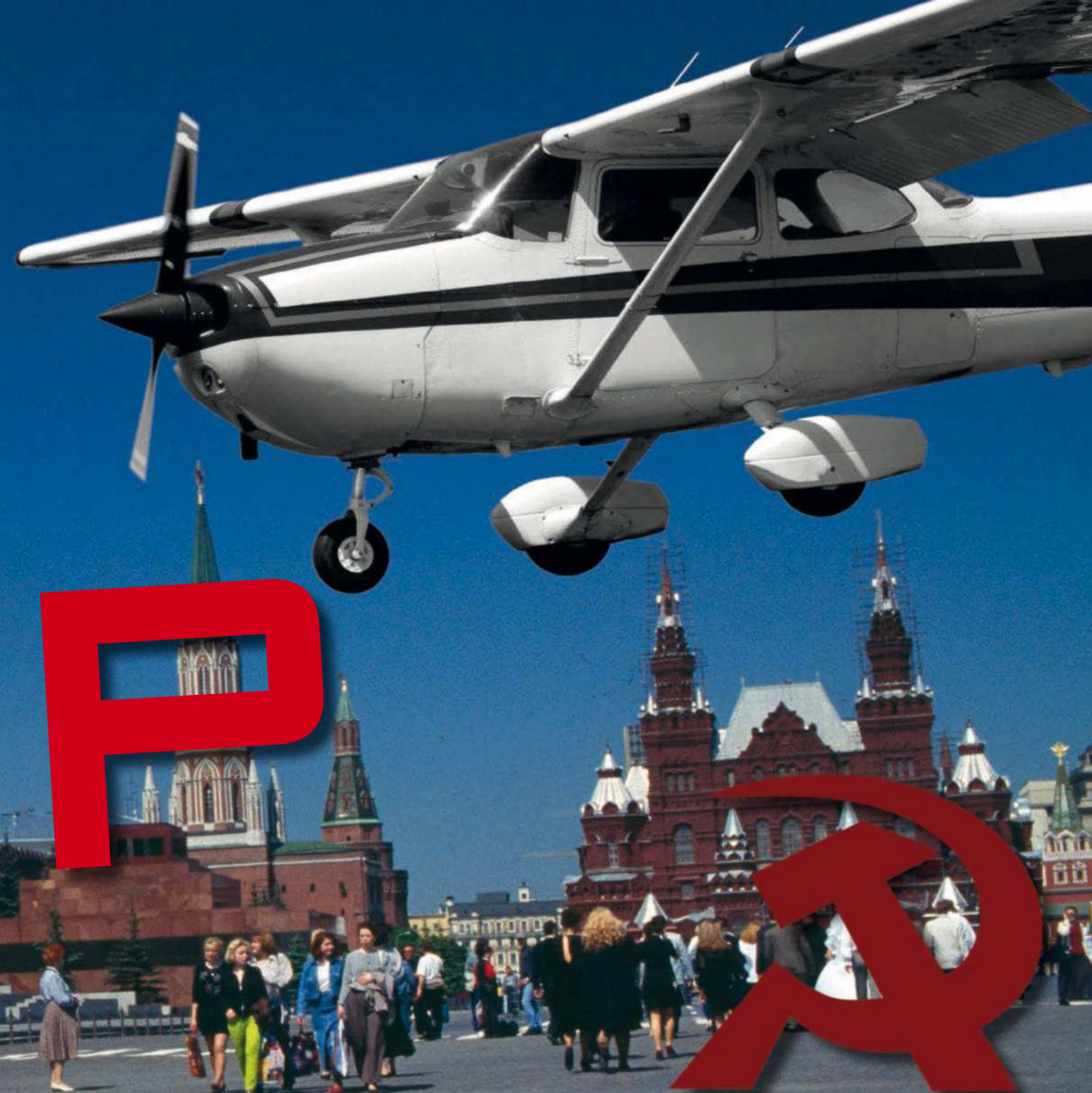
Jednosměrná letenka na Rudé náměstí

Mathias Rust

V květnu roku 1987, kdy už se celý východní blok začínal hroutit, šokoval celý svět západoněmecký teenager Mathias Rust. V obyčejné cessně proletěl „neproniknutelnou“ sovětskou protivzdušnou obranou a přistál na Rudém náměstí.

Devatenáctiletý Mathias Rust měl nalétáno asi 50 hodin, když 13. května 1987 odjel ze svého domova v městečku Wedel nedaleko Hamburku a na tři týdny si pronajal Cessnu F172P Skyhawk. Letadlo konstruované pro čtyři lidi bylo upravené na dálkové lety, vymontované sedačky v kabině nahradily přídatné nádrže na pohonné hmoty. Rodičům Mathias řekl, že si chce zalétat na severu Evropy – potřeboval totiž trénovat a dohnat letové hodiny potřebné k tomu, aby se mohl ucházet o profesionální licenci.

Odletí do Moskvy jako posel dobré vůle

Následující dva týdny strávil v norském Bergenu, na Faerských ostrovech a především na Islandu. V Reykjavíku navštívil usedlost Höfði, kde se rok předtím konal summit Ronalda Reagana s Michailem Gorbačovem. Z odstupu je zřejmé, že toto setkání státníků představovalo jeden z posledních hřebíčků do rakve studené války, ale tehdy bylo považováno za neúspěch, protože skončilo patem a nevzešla

z něj žádná jasná dohoda. Rustova rodina se odjakživa zajímala o politiku. On sám tehdy napjatě celý summit sledoval a nyní, když byl na místě (zdánlivě) promarněného pokusu o přepsání dějin, sbíral odvahu k uskutečnění plánu, který se mu rodil v hlavě už několik měsíců: odletí do Moskvy jako posel dobré vůle. Jeho let bude představovat symbolický most mezi západem a východem. Podobně tehdy uvažovala celá řada idealistů na obou stranách železné opony, ale zatím se nenašel nikdo,

kdo by měl odvahu tak riskantní gesto uskutečnit.

Nebylo to snadné rozhodnutí. Mathias dobře věděl, že Sovětský svaz chrání obrovská armáda včetně robustního a jistě důmyslného systému protivzdušné obrany. A měl ještě v živé paměti televizní záběry trosek civilního jihokorejského letadla, které v roce 1983 zabloudilo do sovětského vzdušného prostoru u Ochotského moře. Rusové ho chladnokrevně sestřelili a zavraždili tak všech 269 lidí na palubě.

Těsně před tím, než se Mathias Rust vydal na odvážnou a nebezpečnou mírovou misi na Rudé náměstí v Moskvě, stačil se na letišti Malmi nedaleko Helsinek vyfotit se svým mladším bratrem.

K neznámé cessně vystartovaly dva migy

Dopoledne 28. května natankoval na letišti Malmi u Helsinek a ohlásil vedení letového provozu, že cestuje do Stockholmu. Ve 12.21 dostal povolení ke startu. Vznesl se a zamířil na západ do švédského hlavního města. Teprve ve vzduchu se rozhodl. Půjde do toho. Otočil letadlo téměř o 180 stupňů a vyrazil směrem k jihovýchodu. Na Moskvu. Operátoři z kontrolní věže se s ním marně pokoušeli spojit. Mathias vypnul veškeré komunikační zaříze-

ský radar a poté, co nereagovala na výzvy k identifikaci, letectvo vyhlásilo poplach. Vzdušná obrana byla uvedena do stavu bojové pohotovosti. Předpokládanou dráhu narušitele monitorovaly baterie protiletadlových střel a k neznámému letadlu okamžitě vystartovaly dva migy. Dostihly ho za několik minut. A tehdy Mathias poprvé toho dne zachránila neuvěřitelně šťastná náhoda. Piloti stíhaček byli nováčci. Prolétli jen několik metrů vedle jednomotorové cessny a dobře si ji prohlédli, ale přestože absolvovali mnohá školení, bílý stroj si spletli s podobným ruským letounem Jakovlev Jak-12. „Je to zbloudilý jak, který má asi rozbité rádio. Domácí letadlo, planý poplach,“ ohlásili a vrátili na základnu.

Mathias tak mohl nerušeně letět dál. Vzdušná obrana ho sice ještě několikrát zachytila, ale protože den předtím v Rusku havarovalo velké vojenské letadlo, stále probíhaly záchranné práce a v kontrolních centrech panoval obrovský zmatek. Západoněmecká cessna byla na základě hlášení pilotů stíhaček považována za ruský stroj a neohlášený a podezřelý let nikdo nekontroloval.

Jak přistát na náměstí plném lidí?

Krátce před 19. hodinou se Mathias ocitl nad předměstím Moskvy. Měl za sebou 750 kilometrů a pět a půl hodiny letu. Už se nemohl dočkat, až se odpoutá, pořádně protáhne a projde po pevné zemi. Původně chtěl přistát přímo v Kremlu, ale na posled-

ní chvíli si to rozmyslel. Uvědomil si totiž, že za vysokými zdmi přísně střeženého komplexu by ho chlapci z KGB jednoduše zajali, popřeli by celý incident a jeho ani letadlo by už nikdo nikdy neviděl. A tak se rozhodl přistát přímo na Rudém náměstí. Jenže když k němu dolétl, zjistil, že je plné lidí. Najednou nevěděl, co má dělat. Udivení Moskvané pozorovali letadlo, které kroužilo pouhých deset metrů nad zemí. Netušili, že marně hledá místo na přistání. Na náměstí se právě procházel britský lékař Robin Stott, který byl v Moskvě na konferenci o jaderném odzbrojení. Měl s sebou videokameru, a tak mohl pořídit vzácné záběry letadla těsně nad hlavami lidí.

Mathias se zoufale rozhlížel kolem. Docházel mu benzin a věděl, že musí rychle něco udělat. Při dalším obletu náměstí si všiml mostu, který vede k blízkému chrámu Vasilu Blaženého. Zhluboka se nadechl a zamířil k němu. Provedl široký oblouk a pečlivě letadlo nasměroval a začal klesat. Teď, anebo nikdy.

Není z NDR, ale z toho „druhého Německa“

Křečovitě držel knipl a modlil se. A opět při něm stálo štěstí. Jako zázrakem se mu podařilo přistát přesně uprostřed mostu. Až později se dozvěděl, že nad mostem bývají zavěšené silné dráty trolejbusového vedení. Ale právě ten den ráno je sundali kvůli opravě, na své místo se měly vrátit hned nazítří. Mathias pomalu odroloval na zhruba 400 m vzdálené Rudé náměstí, tam zastavil, otevřel kabinu a vystoupil mezi nevěřící dav, který obklopile cessnu. „Jsem z Německa a přiletěl jsem na mírovou misi,“ prohlásil drobný teenager hrdě.

ní na palubě. Když krátce poté zmizel z radaru, operátoři předpokládali, že se zřítí, a vyhlásili rozsáhlou pátrací akci. Zapojila se do ní i finská pobřežní stráž a jedna z lodí našla na hladině olejovou skvrnu poblíž místa, kde se ztratil signál letadla. Žádné trosky ale široko daleko nebyly a nenašla je ani narychlo přivolaná ponorka. Rust mezitím klidně pokračoval v kurzu na Estonsko. Letěl velice nízko a ve 14.29 se ocitl v sovětském vzdušném prostoru. Tam cizí cessnu zachytil vojen-

Teprve když si potřásl rukou s těmi, kteří stáli nejbliž letadla, a rozdal spoustu autogramů, vysvětlilo se, že není z NDR, jak se všichni domnívali, ale z toho „druhého Německa“.

Policisté byli v šoku, že přímo u bran Kremu nečekaně přistálo letadlo. Nikdo nevěděl, co má dělat, protože s takovou situací předpisy ani školení nepočítaly. Proto mohl Mathias nerušeně dál diskutovat s lidmi na náměstí a trvalo celou hodinu, než ho zatklí.

Rudou armádu ještě nikdy nikdo takhle neponičil

První výslech trval patnáct hodin. Vyšetřovatelé z KGB byli přesvědčeni, že jde o dobře zorganizovaný a profesionálně provedený komplot zlotřilých imperialistů. Skutečně bylo málo pravděpodobné, že by takový husarský kousek zvládl devatenáctiletý mladík bez jakékoli pomoci. A navíc že by měl takové neskutečné štěstí a přiletěl právě v den, kdy byly z mostu u Rudého náměstí odstraněny dráty. Určitě musel mít komplice, kteří mu prozradili alespoň tuhle zásadní informaci! Ale Rust působil upřímně bezelstným dojmem, a ať pátrali sebeusilovněji, žádnou stopu, která by vyvracela jeho výpověď, nedokázali najít. Mezitím padaly hlavy. Hromady hlav. Hladký průlet nepřátelské cessny skrz údajně neproniknutelnou vzdušnou obranu SSSR, jejíž vybudování stálo miliardy rublů a kterou tvořilo 2250 letadel a 10 tisíc raket země-vzduch, způsobil ve vedení armády zemětřesení. Gorbačovovi, jehož perestrojku a reformy mnohé staré struktury nemohly ani cítit, se aféra náramně hodila. Teď měl záminku, aby se mohl zbavit těch, kteří mu házeli klacky pod nohy. Řada z nich totiž nosila zelenou uniformu ověčenou spoustou metálů. Na dlažbu tak letěl třeba ministr obrany a maršál Sovětského svazu Sergej Sokolov nebo šéf vzdušných sil, stíhací eso z druhé světové války maršál Alexandr Koldunov. Kromě největších zvířat byly potrestány stovky nižších šarží. Reputace slavné sovětské armády byla v troskách. Ještě nikdy ji nikdo takhle neponičil.

Pustili ho rok před pádem Berlínské zdi

Naivní mladík ukázal západním špiónským službám a jejich zkušeným zpravodajcům, že jejich odhady vojenských

schopností nepřítele jsou nejspíš trochu přehnané. Rusové Mathiasa Rusta za jeho kousek pochopitelně nenáviděli, i když museli přiznat, že svým činem projevil mimořádnou odvahu. Doby, kdy by ho jednoduše ve vězeňské sprše potkala smrtelná nehoda, byly naštěstí pryč. V ostře sledovaném procesu byl obviněn z narušení sovětské hranice, porušení mezinárodního leteckého práva a výtržnictví. K prvním dvěma bodům se doznal, ve třetím vinu odmítl. V dlouhé závěrečné řeči soudce mluvil o nezodpovědném avanturismu a vynesl rozsudek čtyři roky nucených prací. Krátce před Vánoci pak sovětské Ministerstvo zahraničí oznámilo, že zamítlo odvolání. Ledy ale tály čím dál rychleji a Mathias nakonec do lágru vůbec nenastoupil. Ve vazební cele vězení Lefortovo zůstal čtrnáct měsíců, propustili ho jako gesto dobré vůle v říjnu 1988. Třináct měsíců nato padla Berlínská zeď.

Zatajil mezipřistání?

Když se vrátil domů, vítali ho jako hrdinu. Shromážděný dav novinářů měl smůlu: Rustovi prodali exkluzivní práva na příběh svého syna za 100 000 marek časopisu Stern. Jeho reportérům Mathias podrobně popsal všechno, co se stalo od chvíle, kdy si pronajal letadlo, až do dne svého propuštění. Vyprávění odpovídalo všem dosud zjištěným faktům kromě jedné věci: nedokázal vysvětlit, jak je možné, že v Moskvě vystoupil z letadla v jiném oblečení, než v jakém do něj v Helsinkách nastupoval (při pilotování se rozhodně nemohl převlékat). Tento rozpor, na který Rusové nepřišli, odhalilo porovnání svědectví personálu na letišti v Malmi a fotek z Rudého náměstí. Navíc podle expertů měla cessna za povětrnostních podmínek, jaké toho dne vládly, do Moskvy doletět asi o půl hodiny dřív.

Někteří lidé ze západoněmecké tajné služby BND proto byli přesvědčeni, že Rust musel během letu přistát někde v Rusku. On to ale odmítal a záhada se dodnes nevysvětlila. Ve vězení s ním prý zacházeli slušně. Ale stejně hodně špatně snášel

samotku a fakt, že byl 23 hodin denně zamčený v malé cele. Často zvracel a shodil asi dvanáct kilo.

Urychlil pád železné opony

Žurnalisté ze Sternu, kteří s Mathiasem strávili skoro celý den, jej popsali jako nebezpečně nezkušeného a psychicky labilního. Rok po svém návratu do Hamburku pobodal nožem kolegyni, která odmítala jeho vytrvalé dvoření, a soud ho poslal zpátky za mříže. Později se živil jako profesionální hráč pokeru, finanční analytik a instruktor jógy. Svého činu nikdy nelitoval, přestože kvůli němu přišel o víc než rok života. „Chtěl jsem něco dokázat,“ řekl po letech. „Věřil jsem, že každý člověk je spoluzodpovědný za pokrok na naší planetě. Přemýšlel jsem, čím k němu můžu přispět já. A napadl mě let do Moskvy. Byl to šílený nápad, ale jsem přesvědčený o tom, že urychlil pád železné opony.“

V tom má nepochybně pravdu. Jeho

Rusové Mathiasa Rusta za jeho kousek pochopitelně nenáviděli, i když museli přiznat, že svým činem projevil mimořádnou odvahu.

příběh se zařadil mezi legendy studené války. Moskvané ještě dlouho poté Rudému náměstí žertem přezdívali Šeremetěvo 3 (za městem jsou letiště Šeremetěvo 1 a 2). Některé letecké simulátory zařadily do své nabídky level s přistáním uprostřed Moskvy na stejném místě, kde to dokázal Rust. Slavná Cessna F172P Skyhawk, která se nakonec skutečně stala symbolickým mostem mezi východem a západem, je dnes vystavena ve vstupní hale Německého technického muzea v Berlíně. ■

Jeden z hrdinů filmu silně levičáckého režiséra Olivera Stonea praví: „Kdybych měl na výběr, jestli získat Oscara, nebo se stát prezidentem USA, neváhal bych ani minutu.“ Jeho srdce ze všech sil bije pro filmovou cenu. Proto je dobře, že jeden z nejvýznamnějších prezidentů v historii USA a hlavní strůjce vítězství nad komunismem Ronald Reagan včas pochopil, že i bez Oscara lze žít, a dal se na politiku.

Cena Akademie: Prestiž, peníze, či mnoho povyku pro nic?

Na první pohled se může zdát, že kdo nemá cenu Akademie, čtyřkilovou sošku rytíře Oscara pokrytou čtyřiadvacetikarátovým zlatem, která byla poprvé udělena v roce 1929, jako by nebyl. Přitom realita je taková, že přímá úměra mezi kvalitou snímku a jeho oceněním akademiky neexistuje. Například režiséři v anketě specializovaného listu Sight & Sound hlasovali o desítku nejlepších filmů světa všech dob a vyšlo jim následující pořadí: Příběh z Tokia (1953), Vesmírná odysea (2001), Občan Kane (1941), 8½ (1963), Taxikář (1976), Apokalypsa (1979), Kmotr (1972), Vertigo (1958), Zrcadlo (1974) a Zloděj kol (1949). Přitom Oscara získal v nejprestížnější kategorii Film roku pouze Kmotr. Pro ilustraci myšlenkových pochodů akademiků, v roce 1976 prohrál Scorseseho Taxikář s prvním dílem Rockyho (!), zatímco v roce 1979 nestačil Coppolův skvost Apokalypsa na sice povedené, ale poněkud sladkobolné drama Kramerová versus Kramer.

Abychom se nebavili pouze o letech minulých, britská televizní společnost BBC před časem vyhlásila výsledky ankety o nejlepší film 21. století. S drtivou převahou vyhrál mysteriózní thriller režiséra Davida Lynche z roku 2001 Mulholland Drive. Přesto se počet Oscarů v tomto případě rovná číslu nula.

Cirkus pro mnoho milionů

Svět filmu se podle zasvěcených dělí na ty, kteří považují Oscary za svátost, a na jedince, kterým silně pozlacená soška nic moc neříká. Nebo to alespoň tvrdí. Do druhé kategorie prokazatelně patří režisér a scenárista Woody Allen. Čtyřnásobný držitel Oscara se totiž na slavnostním vyhlášení, které se těší sledovanosti desítek milionů lidí, neobjevil ani jednou. Jak vysvětlil, snobárna ho nebaví. Ještě dál zašel herec George C. Scott. V roce 1970 se neobtěžoval převzít sošku za nejlepší výkon v hlavní mužské roli filmu Generál Patton. Poté oslovil Akademii s tím, že si nepřeje být vůbec nominován. Jeho přání ovšem nebylo, vzhledem k parametrům soutěže, vyslyšeno.

Marlon Brando získal nejprestížnějšího mužského Oscara dvakrát. V roce 1954 obdržel cenu za roli ve snímku Přístav a na slavnostní předávání dorazil osobně. Podruhé, roku 1972, kdy akademici ocenili jeho brilantní pojetí postavy mafiánského bosse dona Corleoneho, místo sebe poslal herečku Marii Cruz, která jeho jménem cenu odmítla. Jako důvod uvedla prezentaci indiánů, původních obyvatel USA, ve snímcích hollywoodské produk-

ce. „Věděl jsem, že se na ten cirkus dívají miliony lidí, tak jsem si řekl, ať je to alespoň k něčemu,“ napsal Marlon Brando později ve své autobiografii.

Kvalita versus marketing

Jak už bylo naznačeno v úvodu, nemalá část filmu znalých se shoduje na tom, že ceny Akademie nejsou mnohdy ani tak věcí kvality konkrétního díla jako marketingových schopností jednotlivých studií. Často se v této souvislosti uvádí „nejlepší“ film roku 1998 Zamilovaný Shakespeare v režii Johna Maddena. Spíše zábavný snímek předčil podle názoru akademiků filmy jako Tenká červená linie (režie Terrence Malick) a především mimořádný počín Stevena Spielberga Zachraňte vojína Ryana s excelentním Tomem Hanksem v hlavní roli. Pravda, Spielbergovo dílo alespoň zabodovalo v Oscarech „útěchy“ v podobě vítězství v kategoriích režie, střih a kamera. Specializovaná média pak naznačovala, že při vši účtě k tvůrcům a hlavním představitelům Zamilovaného Shakespeara má největší podíl na zisku nejprestížnějšího Oscara skvělá marketingová práce studia Miramax.

Teorii, že při udílení Oscarů nerozhoduje ani zdaleka vždy kvalita, podporuje

Tom Hanks zatím jako jediný dokázal „obhájit“ Oscara dva roky po sobě (*nahoře*). Smrt hlavní hrdinky ve filmu *Hodiny* přinesla Oscara Nicole Kidman (*dole*).

výčet režisérů, kteří psali v tom nejlepším slova smyslu historii světového filmu, ale sošky se jim nedostalo. Jedná se o kapacity jako Orson Welles, Charles Chaplin, Fritz Lang, Alfred Hitchcock, George Lucas, Stanley Kubrick. Mimochodem, říká někomu něco jméno John G. Avildsen? Pokud ne, vězte, že je to držitel Oscara za režii boxerské pohádky se šťastným koncem *Rocky I*, nad jejímž obsahem se lidé boxu alespoň částečně znali usmívají. A to nejen proto, že s výškou 1,77 metru, kterou má hlavní hrdina Sylvester Stallone, v těžké váze moc štěstí neuděláte.

Liga neoceněných

Míra kontroverzních rozhodnutí akademiků by vydala na sebrané spisy. Například jeden z nejuznávanějších herců všech dob Charlie Chaplin byl oceněn třemi Oscary. Poprvé se tak stalo v roce 1929, film *Cirkus* se však dočkal „hromadné“ ceny. Další soška přišla až v roce 1972 za celoživotní dílo. Ačkoli potlesk trval přes pět minut – údajně se jedná o rekord –, i v tomto případě můžeme hovořit o ceně oscarové útěchy. Následující rok získal Chaplin Oscara za hudbu k filmu *Světla ramp*. Film byl přitom natočen už v roce

1952, ocenění se však jeho tvůrcům dostalo až v roce 1973 u příležitosti premiéry v Los Angeles.

A to ještě mohl Charlie Chaplin hovořit o velkém štěstí. Přízně akademiků se totiž nikdy nedostalo hercům kalibru Caryho Granta, Richarda Burtona či Freda Astaira. Posledně jmenovaný se v sedmdesáti šesti letech sice nakonec dočkal oscarové nominace, jenže neuspěl. V rámci genderové vyváženosti: na Oscara nikdy nedosáhly Marlene Dietrich, Greta Garbo, Rita Hayworth či Ava Gardner.

Hollywoodská korektnost

V souvislosti s cenami Akademie se rovněž často hovoří o zkosnatělosti a politické korektnosti za každou cenu. I když už Karel Čapek věděl, že kritik je někdo, kdo píše, jak by něco učinil, kdyby to uměl, není radno filmovou kritiku podceňovat. A její zástupci se v převážné většině shodnou na tom, že odvážné a novátorské počiny posunující filmové umění k světlým zítřkům bodují v Cannes, Benátkách či v Berlíně, zatímco v Hollywoodu nemají šanci. Jako důkaz pro tato tvrzení uvádějí kritici rok 2006, kdy cenu pro nejlepší film získal *Crash* (režie Paul Haggis), pojednávající o raso-

vých nepokojích v Los Angeles. Rozhodnutí ctihodných akademiků tenkrát šokovalo jak filmaře, tak bookmakery, protože nezpochybnitelným favoritem byl snímek *Zkrocená hora* popisující milostné peripetie dvou kovbojů. Média se pak shodla na tom, že tchajwanský režisér Ang Lee měl i přes bravurně odvedenou práci smůlu, protože Amerika tehdy ještě nebyla schopna vstřebat jako nejlepší film romanci dvou gayů. Podobný osud měl v roce 2013 *Vlk z Wall Street* slovutného režiséra Martina Scorseseho s Leonardem DiCapriem v hlavní roli zkrachovalého burzovního makléře Jordana Belforta, který tuším v březnu příštího roku navštíví během přednáškového turné Prahu. Podle amerických médií by nebylo „občansky korektní“, kdyby se z Oscara radoval usvědčený zločinec, který ožebračil spoustu lidí. A tak musel božský Leonardo v cestě za vytouženou soškou absolvovat neskutečné fyzické a především psychické martyrium spojené s rolí lovce Hughy Glasse ve snímku *Revenant* *Zmrtvýchvstání* (režie Alejandro González Iñárritu).

Vlk z Wall Street nebyl prvním snímkem, který u akademiků „dojel“ na korektnost vůči daňovým poplatníkům

okradeným nenasytým spekulantem. Už v roce 1987 byl nejprestižnější Oscar odepřen dramatu Olivera Stonea *Wall Street*, ve kterém Michaelu Douglasovi mimořádně zdatně sekundovali Martin Sheen a především jeho synek Charlie. Cenu tehdy získal snímek *Poslední císař Bernarda Bertolucciho*. Nakonec uspěl Michael Douglas, který za roli nenasytého a bezskrupulózního zloducha Gordona Gekky získal Oscara za nejlepší mužský výkon v hlavní roli.

Kdo trpí, vyhrává!

Vzhledem k benefitům, které zisk Oscara přináší, vznikl během desítek let jakýsi manuál k úspěchu. Základním předpokladem je schopnost sebeobětování. Takový Leonardo DiCaprio by mohl vyprávět. Ještě před ním, v roce 1993, obdržel Tom Hanks první sošku (další získal následující rok za roli Forresta Gumpa, jako doposud jediný tak Oscara obhájil) pro nejlepšího herce v hlavní mužské roli za ztvárnění smrtelně nemocného homosexuála Andrewa Becketta ve filmu *Philadelphia*. Osobně mě z celého filmu bere nejvíc titulní skladba v podání Bruce Springsteena, nicméně jak jsem se dočetl, akademiky zaujala Hanksova schopnost shodit v zájmu důvěryhodnosti příběhu nějakých třicet kilo. Prakticky totéž se opakovalo u Matthewa McConaugheyho ve snímku *Klub poslední naděje* z roku 2013.

Ceny Akademie ovšem berou v potaz nejen hubnutí, ale také schopnost zvýšení hmotnosti. V roce 1980 získal nejprestižnější mužskou cenu Robert De Niro za roli legendárního boxera střední váhy Jakea La Motty ve filmu *Zuřící býk*. Před natáčením se naučil boxovat, absolvoval dokonce tři zápasy. Během natáčení pak přibral pětadvacet kilo. Nabírat váhu umění ovšem i křehká stvoření, oscarová Charlize Theron dala v rámci role ve filmu *Zrůda* navrch patnáct kilo.

V roce 1989 získal Daniel Day-Lewis prvního ze tří Oscarů za roli irského spisovatele a malíře Christyho Browna postiženého obrnou. Celý čas při natáčení snímku *Moje levá noha* strávil na invalidním vozíku a během natáčení si při pádech zlomil dvě žebra. Jamie Foxx, držitel Oscara za film *Ray* (2004) o geniálním hudebníkovi Rayi Charlesovi, který přišel o zrak ve čtyřech letech kvůli

zelenému zákalu, se nejdříve naučil hrát na klavír a pak nosil čtrnáct hodin denně neprůhledné kontaktní čočky. Pozadu, co se fyzického i psychického sebetřýznění týče, nezůstal ani Adrien Brody, majitel Oscara za roli ve snímku *Pianista* (2002). Kvůli přesvědčivému zahrání role židovského virtuosa Władysława Szpilmana se naučil hrát na klavír, zhubl o čtrnáct kilo, prodal byt, opustil přítelkyni, přestěhoval se do Evropy a přestal sledovat televizi.

Nejdůležitější je být mrtvý

Alespoň to v souvislosti s umělci tvrdí jedno přísloví. Každopádně podle specializovaných novinářů jsou Oscarům blíž filmy a role pojednávající o tělesně postižených, psychicky vyčínajících a nevyčísitelně nemocných. A je záhodno, aby jejich příběh skončil smrtí hlavního hrdiny. Důkazem je například Oscar pro Nicole Kidman za roli ve filmu *Hodiny* z roku 2002. Exmanželka Toma Cruise v něm hraje anglickou spisovatelku Virginii Woolf, která ukončila svůj komplikovaný život skokem do řeky. Totéž platí i o Charlize Theron. Jihoafrická kráska získala Oscara o rok později, když akademici ocenili její výkon ve snímku *Zrůda*, pojednávajícím o sériové vražedkyni Aileen Wuornos, jinak prostitutce odsouzené za vraždu šesti mužů k trestu smrti.

Pohled na vítěze cen Akademie rovněž vypovídá o tom, že bez větších šancí na úspěch jsou i thrillery a filmy z kategorie science-fiction. V prvním případě představuje výjimku potvrzující pravidlo *Mlčení jehňátek* z roku 1991. Kromě ceny za nejlepší film bral Oscar za nejlepšího představitele hlavní mužské role Anthony Hopkins, který přitom strávil na filmovém plátně asi půlhodinu. Žánr sci-fi na nejprestižnější ocenění stále čeká. V roce 2013 byl triumfu blízko snímek *Gravitace*. Nakonec si sice odnesl sedm sošek (režie, vizuální efekty, hudba, střih, kamera, zvuk a střih zvuku), hlavní cenu však bralo drama 12 let v řetězech.

Bez chlápčného Harveyho

U cen Akademie jde v neposlední řadě o velké peníze. V roce 1972 se nejlepší film jmenoval *Francouzská spojka*. Do doby, než získal ocenění, činily příjmy ze vstupenek nevalných sedm milionů dolarů. Po zisku Oscara se ztrojnásobily. Drama *Obyčejní lidé* (1981) režiséra Roberta Redforda vydělalo tři měsíce po zisku pozlacené sošky 53 milionů dolarů.

Když jsou ve hře velké peníze, jdou skrupule stranou. V roce 1949 byl největším favoritem na zisk Oscara v hlavní kategorii snímek *Dědička* francouzského režiséra Williama Wylera. Před vyhlášením výsledků se v médiích objevila zpráva o chystané vraždě režiséra, blíž nespecifikovaná konkurence si měla najmout profizabíjaka. Policie se nakonec pravdy nedopátrala a veškerý povyk byl pro nic, protože nakonec vyhrál film *Všichni královi muži*.

Před vyhlášením Oscarů 2001 se z pozice největšího favorita na titul film roku těšilo nakonec vítězné drama *Čistá duše*. Bezprostředně před rozhodnutím akademiků zaplavily média informace o údajné homosexualitě a antisemitismu hlavního hrdiny profesora Nashe. Šéf studia Universal Pictures tehdy obvinil z rozšiřování pomluv bratry Weinsteinovými.

U cen Akademie jde v neposlední řadě o velké peníze. V roce 1972 se nejlepší film jmenoval Francouzská spojka. Do doby, než získal ocenění, činily příjmy ze vstupenek nevalných sedm milionů dolarů. Po zisku Oscara se ztrojnásobily.

vy. Ti pak přišli s vysvětlením, že se jednalo o odvetnou akci, protože Universal Pictures lobbovalo proti udělení Oscara snímku *Amelie* z Montmartru distribuovaného studiem Miramax zmiňovaných bratrů. Co bude letos, kdy se budou Oscary udělovat podevadesáté, nikdo neví. Každopádně jedno je jisté, „hrdina“ Harvey Weinstein u toho nebude. ■

Monarchie, demokracie a totalita

Jak vybrat správný hudební nástroj pro ochočeného predátora ...a zítra se přežírat nebudeme

My lidé neustále narážíme na jeden zásadní problém – zapomínáme, že jsme pořád víc savci než kravaťáci. Proto se pořád dokola snažíme o vytvoření politického systému, ve kterém bychom se měli tak nějak všichni dobře. Jenže ono to furt nejde.

Pod Yellowstonekým národním parkem bublá časovaná bomba. Podle vědců může tento supervulkán každou chvíli vybuchnout a udělat z naší krásné planety něco na způsob trochu zachovalejšího Marsu.

Vypadalo by to pak jako v nejkvalitnějších hollywoodských postapokalyptických bijácích – vulkanická zima, sopečný spad několik metrů vysoký. Kolaps civilizace, vymření většiny živých tvorů.

(Mocné přírodní síly jsme ale schopni úplně klidně popostrčit sami. V březnu 2015 uveřejnil ruský vojenský analytik Konstantin Sivkov článek, ve kterém prohlásil, že pokud dojde k válce, mělo by Rusko vést útok jadernými zbraněmi právě na oblast Yellowstoneu.)

Prásk, bum, konec.

A pak, po letech strádání, se možná na světě vyhrabou malé skupinky lidí. Ti, kteří přežili. Jediní. Bude jich málo, nebudou mít co jíst, nebudou mít kde bydlet. Nebudou mít auta ani elektřinu. Nenajdou supermarket, kde by si nakoupili jídlo.

To bude jejich jediná myšlenka – kde sehnat něco k jídlu. Najednou je přestane zajímat, že komunisti jsou zlí, demokracie je prima a kolik že uprchlíků letos přijmeme podle bruselských kvót.

Jídlo, teplo, bezpečí.

Kdo tyhle tři věci malé skupince přeživších zajistí, stane se jejich vládcem. Náčelníkem, bossem, předsedou vlády, ministrem financí.

Jedna taková skupinka se třeba shromáždí na Pálavě. V místech, kde kdysi dávno někdo uplácál sošku Věstonické venuše, zatímco jiní sprintovali za mamuty a kličkovali mezi šavlozubými tygry a jeskynními medvědy velkými jako dům.

Kruh se uzavřel.

Zase tady žije skupinka několika desítek vystrašených lidí, kteří netuší, co bude zítra. Jejich jedinou starostí je dnešní jídlo. Všichni se mezi sebou znají. Vědí, kdo je nejlepší lovec, nejlepší stopař. Vědí, kdo se snaží potají urvat zaječí kýtu navíc pro sebe. Vědí, kdo se snaží potají urvat zaječí kýtu navíc pro starou a nemocnou matku. Vědí, kdo nad tím dokáže soucitně přimhouřit oko a taky kdo toho dokáže využít ve svůj prospěch.

Vědí, kdo jenom mluví a vychloubá se, kdo mlčí a dře ve prospěch ostatních.

Velice dobře si proto umějí vybrat náčelníka klanu i toho, kdo moudře rozsoudí spor. Toho, kdo naplňuje loveckou výpravu, ale i toho, kdo vymyslí tažení proti klanu, který právě dorazil ze severu za kopec a nikdo neví, kdy zaútočí. Protože tento boj je bojem o všechno – o jídlo, zbraně, kovové nástroje, o teplé oblečení, o ženy. Je to boj, ve kterém se neberou zajatci. Je to totální genocida.

Přežije klan, který má lepší lovce, bojovníky, strategy, kuchaře a řemeslníky. Jiný ne.

My lidé jsme v klanových podmínkách strávili naprostou většinu svého času. Jedině díky tomu jsme si dokázali vyvdorovat lidskou existenci navzdory všem šavlozubým tygrům, jeskynním medvě-

hudebník dva roky a pět měsíců. Je pilný. Musí hodně cvičit, správný nátlak je najednou něco úplně jiného než zažitý a perfektně zvládnutý pohyb prstů po strunách. S trombonem to jde těžko, ale pokrok vidět je.

Ale protože struny jsou struny a vzpomínky jsou vzpomínky, náš hudebník odhodí jednoho dne trombon do záhonu kopřiv a propadne kouzlu harfy. Sedí u vznešeného nástroje od probuzení do hluboké noci, cvičí, dře. Vydrží to přesně jeden měsíc a čtyři dny. Harfa, jako každý jiný hudební nástroj, vyžaduje srdce a čas – jenže hudebníkovi už se nechce. Vytáhne z kopřiv trombon, mrskne jím po harfě. Je vzteklý, že mu to nejde. Po měsíci a čtyřech dnech pořad nedokáže zahrát kloudnou písničku, natožpak skladbu!

Talentovaný hudebník si nakonec kou-

hlady, byli vražděni, vraždili nebo se milovali, naučili jsme se v nich žít. Máme z té doby nejvíc reflexů a životních zkušeností.

Žili jsme v klanech od dob, kdy se nám začaly v lebce propojovat neurony tak překvapivým způsobem, že jsme z toho začali myslet a brečet a podvádět a počítat a zpívat.

S vynálezem zemědělství (začínáme hrát na trombon, pamatujete?) jsme vymysleli města, státy a úplně nové formy vládnutí. Náčelník už nemusel být nejsilnější bojovník, nejlepší lovec, nejchytřejší stopař. Najednou to klidně mohl být největší lhář a pohádkář, protože ve městech bylo najednou lidí moc. Tak moc, že už se vzájemně neznali. Nevěděli už, kdo se snaží potají urvat zaječí kýtu navíc pro sebe. Kdo se snaží potají urvat zaječí kýtu navíc pro starou a nemocnou matku. Neměli ani zdání, kdo nad tím dokáže soucitně přimhouřit oko a kdo toho naopak dokáže využít ve svůj prospěch.

Nepoznali lháře, sedmilháře ani pohádkáře, takže to byl ten jediný správný okamžik v lidské historii, aby se vyvinuli panovníci. Monarchové.

Monarcha nemusí dokazovat své kvality, prostě vládne. A ostatní poslouchají. Na spravedlnost panovník kašle. Anebo nekašle – to záleží na tom, jaký je to člověk. Dodnes existují monarchie, a není jich málo. V demokratických zemích (Spojené království, Belgie, Kanada, Norsko, Nizozemské království, Švédsko, Španělsko) se takový panovník musí řídit ústavou a parlamentem, v absolutní monarchii se nemusí řídit ničím.

Jak lidstvo skotačilo dějinami, střídali se císaři i králové, padla římská starověká supervelmoc (a mohly za to prachbídne organizované barbarské kmeny a klany; tedy houslisté). Středověcí králové usilovali o moc nad svými plácky v rozparcelované Evropě, umírali.

To všechno je doba Hry na trombon, pokud si ještě vzpomenete na našeho Talentovaného hudebníka. Trvala pouhé dva roky a pět měsíců, než se náš hudebník rozhodl, že ho trombon nudí a hodil ho do kopřiv.

Predátoři s cílem sežrat a přežít

Netuším, jestli je demokracie podobná hře na harfu, ale když jsme si takový přírámek jednou vymysleli, budeme se ho držet. Na

V demokratických zemích (Spojené království, Belgie, Kanada, Norsko, Nizozemské království, Švédsko, Španělsko) se panovník musí řídit ústavou a parlamentem, v absolutní monarchii se nemusí řídit ničím.

dům a jiným konkurenčním predátorům, kterým jsme ubírali kořist díky stále vychytralejšímu mozku.

Jak dlouho jsme tedy žili v klanech? A jak dlouho ve snaze vymyslet jiný optimální politický systém?

Polopohádka o nadějném houslistovi

Představme si talentovaného houslistu, který dejme tomu od šesti let každý den několik hodin cvičí. Nejdřív je nejlepší ve své základní umělecké škole a paní učitelky se s ním chlubí, kudy chodí. Pak je nejlepší ve městě, v republice. Nakonec jezdí po celém světě. Vyprodává jako houslový virtuos věhlasné koncertní haly. Najednou je mu šestačtyřicet. A tehdy se náš milý houslista po čtyřech desítkách let tvrdě houslové dřiny rozhodne, že začne hrát na trombon. Proč? Protože si začne myslet, že je to daleko lepší nástroj nežli s odpuštěním housle.

Těch má plné zuby.

Na trombon hraje náš Talentovaný

pí kytaru. První den se naučí všechny použitelné akordy včetně zmenšených i zvětšených kvintakordů, narve jich půlku do první lidovky, která ho napadne (jedná se o píseň Lásko, bože lásko, kde ťa ľudia berú?), a po šesti dnech zjistí, že se mu stýská po houslích, ale strašně.

Jenže housle (alespoň v našem vymyšleném polopohádkovém světě) jsou všechny vyprodané. Všichni houslisté si vypnuli mobily a odstěhovali se někam pryč.

Polopoučení z krizového vývoje

Z této polopohádky plyne polopoučení: Pokud něco děláte opravdu dlouho a funguje to, zásadní změna je risk. Zvláště rychlá změna, během které si nový hudební nástroj v podstatě ani neosaháte.

My houslisté jsme žili čtyřicet let v klanech. (Slovní spojení „čtyřicet let jsme žili...“ zde znamená něco úplně jiného, než nás na první dobrou napadne, ke kytaře se ještě dostaneme.) A ať nám v klanech bylo dobře, nebo špatně, ať jsme v nich umírali

harfu hrajeme společně s naším Talentovaným hudebníkem celý jeden měsíc a čtyři dny.

Demokracie stojí na správné myšlence, že by nám neměl vládnout pomazaný panovník, který se do královské famílie holt narodil, a tak vládne.

Dále stojí demokracie na problematice myšlenky, že se na vládě spravedlivě podílejí úplně všichni občané. Protože je nás od dávných dob prvních houslistů už opravdu hodně, nepodílíme se na demokratické vládě přímo, ale přes volené zástupce.

Chybným předpokladem demokracie je, že člověk není predátor zapojený do potravinového řetězce jako úplně všechno živé kolem nás. Opojení vlastní chytrostí se my lidé domníváme, že jsme lidští, což není pravda. Jsme predátoři s cílem sežrat a přežít, všechno ostatní je jen bonus. Proč by se měl jeden živočišný druh chovat naprosto odlišně než zhruba devět milionů ostatních živých druhů na naší planetě?

Výsledkem tohoto chybného předpokladu je škodolibý fakt, že volení zástupci lidu nakonec v demokracii nezastupují lidi, ale výlučně sebe. Demokracie se stává oligarchií a celkem nic s tím nenaděláme. Moc chutná prostě skvěle, jak ví každý Andrej.

Faust, ďábel a jeskynní medvěd velký jako dům

Pomalu se dostáváme k vysvětlení, proč do našeho příběhu stále složitěji zamotáváme podivného muzikanta, co se nedokáže rozhodnout, na který nástroj chce vlastně hrát.

V klanu, kde se všichni znají, by nepoctivý a mocí opojený Andrej nikdy dlouho nevydržel. Všichni by jeho kejkle rychle prohlédli a náčelník by jej osobně vyštípál z tábora. Takhle to fungovalo až do doby vzniku zemědělství a prvních států (čtyřicet let hraní na housle).

Lidé pak začali pohodlně a tučně. Usazovali se ve městech a vesnicích, bylo jich stále víc. Znali se čím dál méně, Andrejové už se tak lehce vyštípát nenechali, protože je málokdo znal osobně a jejich triky proto neprokoukl.

Když někdo čtyřicet dlouhých let hraje na housle, těžko zvládne za dva roky a pět měsíců monarchistický trombon anebo za pouhý měsíc a čtyři dny demokratickou harfu. My lidé, donedávna predátoři v tlupách, prostě zvládáme jediné život

v klanu. Jsme na něj geneticky i biologicky přizpůsobení. Jasně, pořád to zkoušíme. Hledáme ideální formy vlády, ideální hudební nástroj. Ale ten nenalezneme.

Jsme ochočení predátoři se stále silnými instinkty zabijáků a návyky života v tlupě.

Každý další systém vládnutí, který vymyslíme, je pouze náš faustovský podpis na ďábově úpisu za to, že neumíme hladově a zimou, nebojíme se šavlozubého tygra ani jeskynního medvěda velkého jako dům. Že jsme naopak natolik přezraní, že začínáme být nepřítelem sami sobě.

Největší demokratickou hodnotou, kterou uctíváme například dnes, v dobách hry na harfu, je možnost přežít se. Jídlem, pohodlím, výrobky, sexem, mocí.

Mocný trik ďábla spočívá v tom, že klavný systém už se nikdy nemůže globálně obnovit, funguje jen tam, kam přezraná

a politický úpadek nepovažuje, což je pro mě osobně velkou záhadou. Umění, krása a spravedlnost degradovaly na jedinou hodnotu – na peníze. Na přežranost z toho vyplývající. A nikoho z elitního kruhu to vcelku příliš nerozhází. Naopak, každý z nich si pochvaluje, jak musíme tuto přežranou demokracii bránit, a kdo tomu nerozumí, je blb, komunista nebo rovnou Rusák.

Za co bojujeme

Pod kráterem sopky v Yellowstone je v hloubce pěti až čtrnácti kilometrů jezero magmatu dlouhé skoro devadesát kilometrů a široké třicet kilometrů. Je v něm podle odhadu vědců až 600 kilometrů krychlových lávy. Kdyby vulkán opravdu vybuchl, způsobilo by to celosvětovou katastrofu. Jen v USA by okamžitě zemře-

Chybným předpokladem demokracie je, že člověk není predátor zapojený do potravinového řetězce jako úplně všechno živé kolem nás. Opojení vlastní chytrostí se my lidé domníváme, že jsme lidští, což není pravda. Jsme predátoři s cílem sežrat a přežít, všechno ostatní je jen bonus.

civilizace (trombon, harfa ani kytara) zatím nedosáhla. Musel by přiletět asteroid nebo vybuchnout supervulkán.

Přežranou demokracii musíme bránit

Nesmíme zapomenout, že náš Talentovaný hudebník taky brnká šest dní na kytaru. Šest dní trvá totalitní varianta monarchie, tedy socialismus a jemu podobné konstrukty moci.

Dnešní česká intelektuální elita označuje dobu strávenou v socialistické totalitě za kulturní a politický úpadek. A má pravdu. Nikoho to v šedivém socialismu nebavilo. Byla to opločená obora prošpikovaná fotopastmi na každém kroku. S úchylným mysliveckým hospodářem a sadistickou mysliveckou stráží. Kdo se mocným nelíbil, toho zavřeli ještě víc.

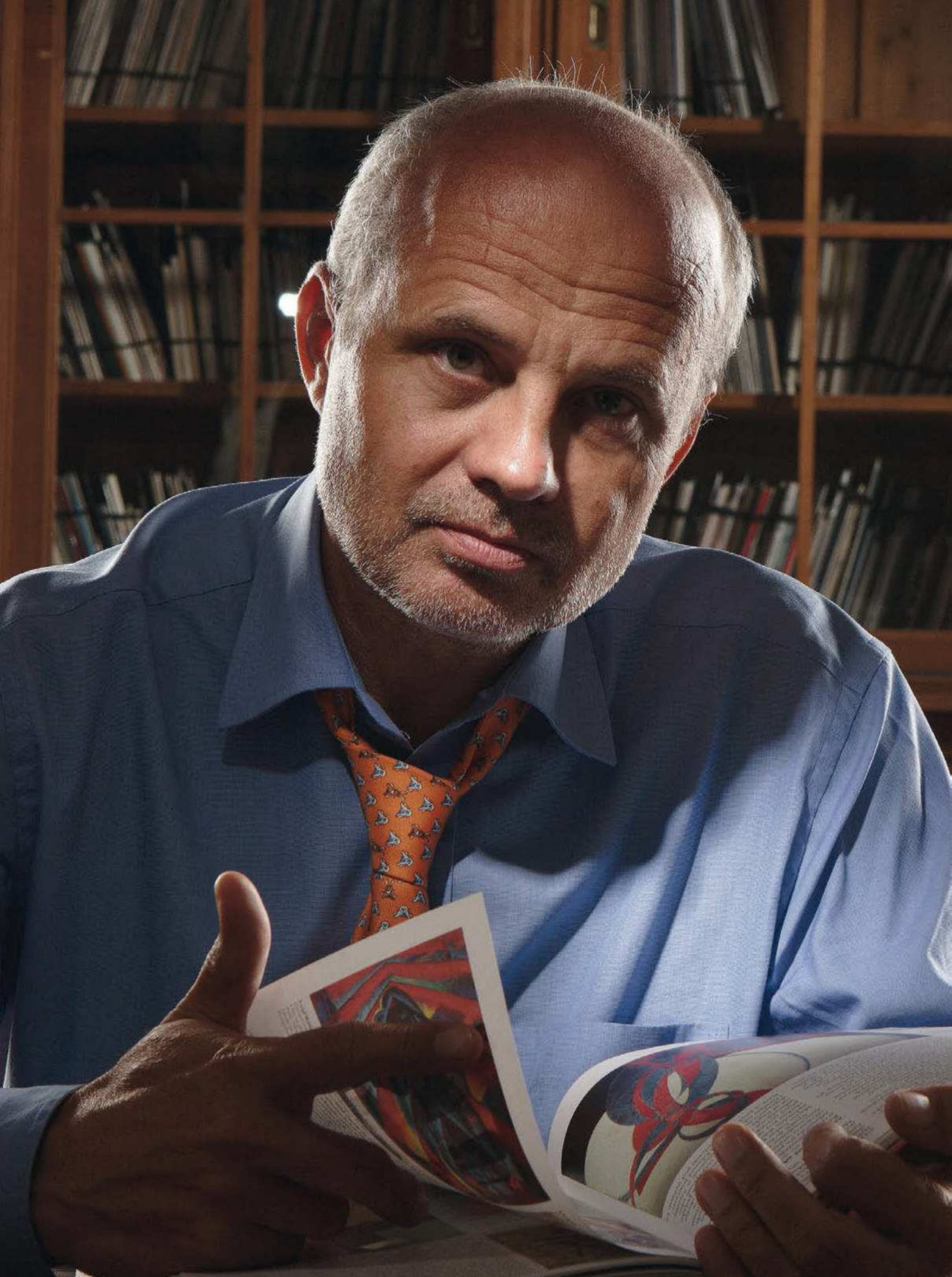
Intelektuální elita naopak kupodivu dobu strávenou v demokracii za kulturní

lo 87 tisíc lidí, dvě třetiny Země by se kvůli popelu vychrlenému do atmosféry a zablokování slunečního světla staly okamžitě neobyvatelnými. Brzy by následky dohonyly každého na téhle planetě.

Přeživší by rychle zjistili, že jsou důležitější věci než nacpaný mrazák, nacpaná kreditka a nacpaná garáž. Vrátili bychom se k osvědčenému trojlístku jídlo-teplo-bezpečí.

Když pomineme prvních šest dětských let našeho Talentovaného hudebníka, prožil z dalších třiačtyřiceti let celých čtyřicet hrou na housle, dva a půl roku hrou na trombon, měsíc hrou na harfu a ne celý týden hrou na kytaru. Teprve dva roky a sedm měsíců zkoušíme něco jiného než život v klanu, a tak se sebou musíme mít ještě trochu trpělivosti – tak rychle to s ideálním politickým systémem nepůjde.

Pro začátek můžeme začít závazkem, že zítra se přežít nebudeme. ■

Hned na úvod musím přiznat, že jsem v případě prezidentského kandidáta Michala Horáčka (1952) zaujatým novinářem. Vyrostl jsem totiž na jeho textech v Mladém světě, kterými „rozvrtával“ socialismus bez lidské tváře.

Horáčkovým, byť vzdáleným prostřednictvím jsem pronikl do světa sázek a karet. Zároveň jsem se musel smířit s tím, že se nikdy ani nepřiblížím jeho virtuozitě práce s českým jazykem, stejně tak nezaběhnu pět kilometrů za 21 minut. Možná bych si po jeho vzoru dokázal málem vystřelit při squashi oko, ale o to zase vůbec nestojím.

Michal Horáček

**„Nemám ambice lidi spojovat
a tlačit ke smířlivosti“**

PLAYBOY: Jeden z vašich soupeřů Mirek Topolánek pravil, že žijeme v době, kdy je otroctví zobrazováno jako svoboda. Sdílíte tento jeho názor?

HORÁČEK: Nerozumím, co tím přesně myslí. Ale nemyslím si, že žijeme v otroctví. Když si promítnu celý svůj dlouhý život, tak dnešní doba, ve srovnání s tím, co jsem zažíval předtím, je nadějnější, vlídnější, nahrává tomu, aby lidé mohli jít za svou představou a štěstím. Přesně tak, jak se píše na začátku americké Ústavy, kterou považuji za mimořádný dokument. Zároveň nepochybují o tom, že existuje mnoho překážek, které nám brání v cestě za štěstím. Jedná se o staré papalášské struktury, politiky prová-

zané s jinými politiky a byznysem. Ano, skoro všichni lidé z různých sociálních vrstev mi vypráví o bezpočtu překážek, otroctvím bych to ale rozhodně nenazval.

PLAYBOY: Vaši největší soupeři v boji o prezidentský post, pánové Drahoš, Kulháněk a Topolánek, se vesměs shodli na tom, že hnacím motorem jejich kandidatury je osoba současného prezidenta Miloše Zemana. Je tomu tak i v vašem případě?

HORÁČEK: Do jisté míry ano. Jsem hrubě znepokojen tím, jak prezident Zeman vykonává svou funkci. Na druhou stranu bych z pozice demokrata nikdy neřekl, že Miloš Zeman není můj prezident, protože

je můj prezident. Byl totiž zvolen v demokratických volbách, jasným rozdílem, to vše akceptuji. Nicméně budu velmi rád, pokud vyhraje někdo jiný a všichni ostatní připustí, že je také jejich prezidentem. Role Miloše Zemana je ovšem mimořádně problematická, nad zájmy naše a našich spojenců klade zájmy těch, kteří našimi spojenci a partnery nejsou, zejména Ruska a Číny.

PLAYBOY: Americký prezident Donald Trump a čínský stranický šéf Si Ťin-pching se vítají jako staří přátelé, lidská práva určitě moc neřeší...

HORÁČEK: Pokud jde o Donalda Trumpa, nepochybně zohledňuje postavení Číny jako

velkého a mimořádně silného geopolitického hráče. Stejně tak vidí čínští komunisté z pozice zdatných obchodníků USA. Na druhé straně náš prezident prohlásil, že se jel do Číny učit, jak stabilizovat společnost. To je pro mě zcela nepřijatelné, protože jsem bohužel prožil ve „stabilizované“ společnosti většinu svého života. Chci svobodnou společnost, která je hrdá na své tradice.

PLAYBOY: Jak moc je vaše prezidentská kandidatura postavena na sloganu jednoho z vašich velkých hitů: Svět nepatřil nikomu, kdo nebyl hráč?

HORÁČEK: Jenom vnitřně. Jsem takový, tak žiju a nemusím nic deklarovat. Pouze to musím dokázat nikoli prostřednictvím slov, ale činů. Takže lidé v nadcházejících prezidentských diskusích uvidí a uslyší, co zastávám, a možná usoudí, že můj program a celoživotní zkušenosti a postoje jsou pro ně přitažlivé natolik, aby mi dali svůj hlas. Už se na to těším, do poloviny listopadu se totiž jednalo o takzvané PR tanečky. Pak přijde čas diskusí, ve kterých budu mít šanci vysvětlit své názory a říct, čím se liším od ostatních kandidátů.

PLAYBOY: Turnaje v pokeru jsou postaveny na tom, že druhý, třetí, čtvrtý hráč v celkovém pořadí sice nevyhrají, přesto ale výše výhry násobí vklad. Do jisté míry je tomu i v případě parlamentních voleb, kdy i násobek posledního může být nakonec vyšší, než je tomu v případě vítěze. Prezidentská volba je ale o něčem jiném.

Svůj program jsem zveřejnil jako první hned úvodní den své kandidatury, což bylo 3. listopadu 2016, zatímco nikdo z konkurentů doposud s ničím písemným nepřišel. Teď budou muset s pravdou ven.

HORÁČEK: V prezidentské volbě bere vítěz vše. Proto se jí účastním.

PLAYBOY: Jak jste na tom s týmem poradců?

HORÁČEK: Řekl bych, že velmi dobře. Jejich jména jsem zveřejnil na svých internetových stránkách. Troufám si odhadovat, že se jedná o velmi zajímavou směs. Špičkový chirurg profesor Pařko, autor občanského zákoníku profesor Eliáš, elitní filozof

profesor Petříček. K tomu lidi, se kterými se setkávám v běžném životě. Například zakladatelka Hospice svatého Štěpána v Litoměřicích paní Marková, předsedkyně Českého svazu paraplegiků paní Jančíková.

PLAYBOY: Berete prezidentské volby jako hru, nebo vyšší poslání?

HORÁČEK: Celý náš život má prvky hry. Ale pokud bychom pod hrou viděli něco frivolního, kdy nezáleží na výsledku, tak určitě ne. Pro mě představuje kampaň pro prezidentskou volbu něco zásadně důležitého. Hodně jsem tomu obětoval. Například rok a půl života se svojí dcerou, které je teď šest let. Je mi to moc líto, ale všechno něco stojí.

PLAYBOY: Takže to není tak, že Horáček neví co s časem a penězi...

HORÁČEK: Určitě ne. Ono to asi není zrovna velké štěstí, být prezident. Musí to být, ostatně, jako každá služba, obtížné. Sloužit je těžké a já si to chci odpracovat. Proto místo toho, abych jel do Toskánska nebo na Bali a tam si četl, případně si hrál s dcerkou, jsem zvolil službu.

PLAYBOY: Nepamatuji si, že byste někdy někomu sloužil.

HORÁČEK: Na to, abych sloužil někomu, jsem příliš vyhraněný člověk. Ale něčemu jsem sloužil vždycky. V první řadě češtině, protože jsem chtěl být vždycky český tvůrce. Důkazem toho je skutečnost, že jsem nevyužil žádné z možností emigrovat do USA, kde jsem dostal v roce 1982 novinářskou cenu a měl jsem tam připravené hodně dobré místo. Místo toho jsem žil s touto zemí, a to v dobrém i ve zlém.

PLAYBOY: V roce 1989, kdy, jak podle názvu jedné z vašich knih „pukaly ledy“, jste komunikoval s největšími hvězdami světové žurnalistiky. Zaznamenala některá z nich vaši prezidentskou kandidaturu?

HORÁČEK: Vůbec ne. Zatímco pro nás se v listopadu 1989 právem jednalo o jednu z nejdůležitějších událostí našich životů, hvězdy západní žurnalistiky k nám přijely na deset dní, odvedly svou práci a jely někam jinam. Kromě Dana Rathera mi

utkvěla v paměti především Christiane Amanpour, dnešní stálice CNN. S touto pozoruhodnou dámou jsem strávil desítky minut mimo televizní kamery, jednalo se o velký zážitek.

PLAYBOY: Bude prezidentská volba poker vyžadující kamennou tvář? Nebo se bude jednat o Black Jack, který je postaven na počítání karet?

HORÁČEK: Neumím to takto odhadnout. Jedná se o nevyzpytatelnou hru, jejíž aktéři se měnili každý týden. Například pouze informovaní, mezi které jsem nepatřil, věděli, že se na poslední chvíli objeví pan Topolánek. Hodně napoví debaty, v nichž budou muset všichni aktéři říct, jaké postoje zastávají a proti čemu se vymezují. Svůj program jsem zveřejnil jako první hned úvodní den své kandidatury, což bylo 3. listopadu 2016, zatímco nikdo z konkurentů doposud s ničím písemným nepřišel. Teď budou muset s pravdou ven.

PLAYBOY: Co je psáno, to je dáno, leč stejně tak je nutno přetavit slova v činy...

HORÁČEK: Přesně tak. Věřím pouze tomu, co si přečtu černé na bílém. Jenom tak lze kontrolovat, zdali to, co jste vyhlásil, opravdu plníte.

PLAYBOY: Karty mají ale jasná pravidla, zatímco politika vyžaduje schopnost vyložit a prezentovat pravidla a jejich význam na

základě individuálních, často se měnících preferencí.

HORÁČEK: Existují pravidla psaná a nepsaná, přičemž vy naznačujete, že i psaná pravidla jsou obcházena. Je pravda, že jsem celý život věřil hernímu prostředí. Dodržování pravidel pro mě představuje celoživotní neměnnou konstantu. Je pro mě přijatelnější hezky prohrát než ošklivě vyhrát.

PLAYBOY: Jsem si jist, že s výjimkou pana prezidenta Zemana budou hrát všichni největší kandidáti včetně vás stejné karty. Bez EU zhyne! Euro, naše světlá budoucnost! Stop xenofobii! Jeví se mi to jako nuda.

HORÁČEK: Zmínil jste tři z dejte tomu deseti dvanácti otázek, které se budou nejspíše neustále opakovat. Co tomu ještě Rusko, migrace, USA, NATO, ekonomická budoucnost Česka... Nejspíše budeme řešit, zdali poskytovat velkorysé investiční pobídky nadnárodním společnostem, nebo se budeme starat a chovat vlivně k našim firmám, které tvoří přidanou hodnotu. Taký budeme muset mluvit o Evropě a jejích slabinách, přicházet s náměty. Musíme totiž kritizovat

Evropu dnes a denně. Po dobu 240 let nepodrobuje USA kritice nikdo tak důsledně jako sami Američané. Nečiní tak ovšem za účelem destrukce, ale zlepšení. Musíme vědět, že jsme Evropané, naše bezpečnost je založena na tom, že jsme občané Evropské unie.

PLAYBOY: Když člověk staví dům a zjistí, že hrozí jeho zborcení, špatně zdi zbourá a vrátí se k základům. Současná EU podle mého názoru staví, staví, staví, na kontrolu kvality nehledí.

HORÁČEK: Bourat určitě ne. Souhlasím s tím, že zvláště pro Čechy, kteří byli zvyklí žít po tisíce let v kotlině uzavřené horami a jejich status byl jasně definován, je těžké nastavit své srdce, vnímání a cit tomu, že bychom měli žít v prostoru, kde se hovoří jinými jazyky a panují v něm jiné zvyky. Překotnost, se kterou EU spěje k federalizaci, je přílišná a nestačili jsme ji vstřebat citově. Na to, abychom dospěli k tomu, že jsme Evropané, potřebujeme čas.

PLAYBOY: Já jsem ale Evropanem od roku 1963. Na rozdíl od mnoha držitelů pasů zemí EU jsem byl vychován v křesťanském duchu, četl Ladu, Haška, později Remarqu. Pro to, abych byl Evropanem, nepotřebuji být součástí organizace, která mi diktuje, jak silný smím používat vysavač.

HORÁČEK: Zažil jsem, ostatně stejně jako vy, časy, kdy Evropa byla rozdělena ostnatými dráty. Přitom jsem chtěl být doma například u Jadranu. Teď mohu na břehu tohoto

Jako patriot chci, aby Česká republika žila v bezpečí a prosperitě, k čemuž nám Evropská unie dává šanci. To ale neznamená, že například systém zemědělských dotací je v pořádku.

moře říct, že jsem doma. A jako patriot chci, aby Česká republika žila v bezpečí a prosperitě, k čemuž nám Evropská unie dává šanci. To ale neznamená, že například systém zemědělských dotací je v pořádku. Je mi jasné, že na rozdíl od polského či francouzského konkurenta nemůže český farmář prodávat vajíčko za 90 halířů, když ho za tu cenu stěží vyrobí. V takovém případě se nedivím tomu, že náš farmář nad EU nejásá.

PLAYBOY: Takže v současné době je Londýn vaším městem, jenže po roce 2019, kdy Anglie vystoupí z EU, jím být přestane?

HORÁČEK: Asi zůstane, ale nebude to ono. Stejně jako Londýn, mám strašně rád San Francisco, ale nikdy jsem se tam necítil jako doma. Kromě toho považuji brexit za nešťastný s ohledem na naše zájmy, protože Anglie vyvažovala silný a vůdčí dvoblok Německo–Francie. Odchodem Velké Británie jsme „vydání napospas“ zájmům Německa.

PLAYBOY: V rámci svého programu s názvem 100 dní v případě zvolení prezidentem odstraníte na Hradě bezpečnostní rámy, omluvíte se panu Peroutkovi a vzdáte se platu?

HORÁČEK: K tomu asi dalších čtyřicet věcí, všechno jsem popsal den po dni. Co se rámu týče, největší riziko není ani tak v tom, že se před nimi shlukují nešťastní lidé tvořící ideální měkký cíl. Největším rizikem je pan Nejedlý sídlící v kanceláři vedle pana prezidenta. Představuje mimořádné bezpečnostní riziko, které projde rámy bez problémů.

PLAYBOY: Podle soudu má prezidentská standarta vyměněná za velké červené trenýrky, poté odcizená a rozstříhaná, hodnotu kolem osmi tisíc korun. Nevypovídá to něco o vážnosti úřadu prezidenta?

HORÁČEK: Nevím, jak k tomu soud dospěl. Hodnota prezidentské standarty je nevyčíslitelná. Se zmiňovanou akcí jsem nikdy

nesouhlasil, protože prezidenti přicházejí a odcházejí, úřad, jehož je standarta součástí, zůstává. Alespoň by tomu tak mělo být.

PLAYBOY: S prezidentem Zemanem vás spojuje to, že jste psali odvážně v dobách, kdy se odvážně moc nepsalo...

HORÁČEK: Podstatný rozdíl vidím v tom, že jsem na rozdíl od tehdejšího prognostika Miloše Zemana nelhal. Dnes je známo, že si

statistiky včetně toho, jak Československo zaostává za Nepálem, vymyslel. I když uznám, že to muselo bolševika těžce poškodit.

PLAYBOY: Z posledních věcí, které jsem od vás slyšel, jsem nabyl dojmu, že jste se dostal do fáze, kdy si děláte, co chcete, komerční úspěch neřešíte...

HORÁČEK: Pravda je taková, že dělám projekty, které jsou komerčně skoro beznadějné. Ale o to více mě potěšilo, že se ve Státní

HORÁČEK: Za dobrou volbu považuji tu, která je pestrá. Volba více osob nabízí komfortnější pozici než možnost výběru několika jedinců. Konkurence se nebojím. Budu silný soupeř.

PLAYBOY: Asi nepovažujete přímou volbu, na rozdíl například od tímto způsobem několikrát do Senátu ČR zvoleného pana Pitharta, za nešťastnou.

HORÁČEK: Vůbec ne. Již před druhou vol-

ky. Se mnou takové nebezpečí spojeno není.

PLAYBOY: Každý z kandidátů tvrdí, že chce národ spojit. Já ale z pozice člověka s vlastním viděním světa nechci prezidenta, který bude vyhovovat všem...

HORÁČEK: Mohu vás ubezpečit, že nemám sebemenší ambici někoho spojovat a nechci tlačit lidi k smířlivosti. Toužím po prostoru, ve kterém budou lidi zastávat vlastní názory a budou bojovat za vlastní zájmy. Již prezident Masaryk říkal v předminulém století, že někdy je nesvornost lepší svornosti. Stačí mi, pokud z debaty nebude nikdo, vyjma opravdových extremistů, vylučován. Lidi totiž nemůžou být jednotní jindy než v důležitých historických chvílích, kdy ustoupí od svých osobních preferencí a soustředí se na něco velkého. Tak jako tomu bylo například v listopadu 1989.

PLAYBOY: Poslední parlamentní volby ukázaly, že pokud je jediným nosným tématem boj s populárním „zloduchem“, vyvolávající podobných válek skomírají na úbytě.

HORÁČEK: Pokud tím míníte pana Babiše, je to přesně tak. Tlak se ukázal být jako kontraproduktivní, lidi začali nabývat dojmu, že se jimi někdo snaží manipulovat.

PLAYBOY: Který z již přijatých zákonů byste z pozice prezidenta ČR vetoval?

HORÁČEK: Strašné zlo je podpora solární energie. Jsem zvědav, zdali se na to někdo zeptá pana Topolánka, který mohl toto zlo jako premiér zarazit, leč neučinil tak. Zároveň ale investoři vycházeli z nějakých pravidel a já zastávám celoživotně názor, že pravidla musí platit i u těch, kterým nepřeji, tedy v tomto případě solárních baronů. Není možné měnit uprostřed hry přijatá pravidla, byť se jedná o pravidla zoufale špatně nastavená, která nás stála strašlivé peníze. Jsem si ovšem takřka jist, že prohrané arbitráže by nás stály podstatně více.

PLAYBOY: Kolik na sebe vsadíte?

HORÁČEK: Jako účastník nic. Vsadil jsem energii a celoživotní příběh. Jsem přesvědčen o tom, že je to více než peníze.

PLAYBOY: Poskytnete jako prezident Playboyi rozhovor?

HORÁČEK: Jasně, vždyť se známe pětadvacet let. Pokud mě Playboy osloví, budu jen rád.

opeře odehrálo tuším osmdesát představení Kudykam. Prezidentská volba je taky o dobrém pocitu. Vždyť jediným hmotným statkem je plat, kterého jsem se dopředu vzdal ve prospěch seniorů v nouzi.

PLAYBOY: Zrekl jste se platu, který pro vás představuje pakatel...

HORÁČEK: To bych neřekl. Nevím sice, o jakou přesnou částku se jedná, ale ročně je to nějakých pět milionů, po vynásobení pěti dospějete k pětadvaceti milionům korun. To je hodně peněz.

PLAYBOY: I pro vás? Loni jste přiznal majetek v hodnotě 458 milionů.

HORÁČEK: To si pište. I pro mě je to strašně moc peněz.

PLAYBOY: Místa pro sběr podpisů nezbytných k registraci prezidentské kandidatury jste poskytl konkurenci...

Mohu vás ubezpečit, že nemám sebemenší ambici někoho spojovat a nechci tlačit lidi k smířlivosti. Toužím po prostoru, ve kterém budou lidi zastávat vlastní názory a budou bojovat za vlastní zájmy.

bou Václava Klause jsem dělal hodně pro ústavní změnu ve prospěch přímé volby. A tak jsem šel žádat o podporu nikoli poslance či senátory, ale občany. Proto si všechno financuji sám. V životě je to tak, že když si půjčíte peníze v bance, musíte vrátit nejen dlužnou částku, ale také úro-

FORD MUSTANG 5.0 V8

421 KONÍ ZA SKVĚLOU CENU

Zkroťte Mustang dříve, než vám uteče.
Poslední vozy v provedení 2017 skladem.
Nyní se zvýhodněním až 185 000 Kč.

Kombinovaná spotřeba modelu Ford Mustang: 12,1–12,8 l / 100 km, emise CO₂: 270–285 g/km. Zobrazený vůz obsahuje prvky příplatkové výbavy.

CARent

www.carent.cz

Jak proniknout do nitra umělce, který je ve svém oboru druhý po pánu bohu? Nenechat se oslnit šlechtickým titulem, uděleným v roce 1992 „samotnou“ královnou? Členstvím v Horní sněmovně? Prestižními cenami včetně sedmi Tony Awards pro nejlepší produkci na Broadwayi a čtyř Grammy? Nebýt ohromen jeho sbírkami obrazů a předmětů viktoriánské éry, jaké si může dovolit miliardář, rezident dolních příček Top 100 nejbohatších lidí ve Spojeném království? Co takhle přenést se na úvod do doby, kdy se autor rockové opery Jesus Christ Superstar a muzikálů Evita, Cats a The Phantom of the Opera teprve rozhlížel v kuloárech showbyznysu?

Andrew Lloyd Webber

Fantom melodií a muzikálů

Popravdě řečeno, cestičku do hájemství not a houslových klíčů měl malý Ondřej (který, jak čas plyne, oslaví 22. dubna 2018 sedmdesátiny) vydlážděnou. Otec William Lloyd Webber byl ředitelem londýnské College of Music, matka učila na piano a z mladšího bratra Juliana vyrostl znamenitý cellista. Spíš mě leká dril v rodině, kde jako tříletý vedle oblíbených houslíček a klavíru musel cvičit hru na francouzskou hornu. To si snad oficiální životopisec dělá blázny!? Že potom první skladbičku složil v šesti, to už je očekávaný závěr naší předešlosti.

Byl Ježíš první rocker?

Pubertální zběhnutí z prestižních škol k hudebnímu divadlu, podpořené nabídkou o čtyři roky staršího studenta práv Tima Rice, že ozdobí jeho hudbu nápaditými texty, asi nebylo v rodinném výchovném plánu. O ambicióznosti těch dvou svědčí pokus o vytvoření muzikálu

na téma kubánské krize! První dokončené dílo The Likes Of Us si sice počkalo na první uvedení do roku 2005, ale už v roce 1969 jsem si na magnetofon Sonet Duo stáhl jejich na biblickém příběhu postavené „pop-oratorium“ Joseph And The Amazing Technicolor Dreamcoat. Je na něm dobře slyšitelný „trénink“ na větší dílo z téhož prostředí, které pak do posledního místa k stání plnilo sálky Divadla hudby v Opletalově ulici v Praze, kde jsem uváděl „rockovou operu Andrewa Lloyd Webbera a Tima Rice Jesus Christ Superstar“. Po zákazu shůry nahrazenou méně „ožehavou“, u diváků však stejně úspěšnou Evitou stejných autorů.

Je nutno dodat, že Andrew Lloyd Webber a Tim Rice se nepustili do příběhu posledních sedmi dní v životě Ježíše Krista z náboženských pohnutek, ale proto, že je lákala velikost a jakási „nedotknutelnost“ tématu. Okem moderního člověka se vypořádá s Ježíšovou tragédií, o to se pokoušeli tvůrci snad ve všech umělec-

kých oborech (stačí připomenout filmové režiséry Pasoliniho a Roselliniho), avšak Lloyd Webber a Rice prvně nechali Krista zpívat v duchu rockové hudby.

Peníze, jakých by se Jidáš nedopočítal

Ježíš byl sice už v roce 1971 přenesen na scénu Broadwaye, ale přiznám se, že jsem se o jevištní produkce Lloyd Webberových děl nezajímal, mým „pastvištěm“ byl soundtrack na gramofonu. Se špičkovými zpěváky a hudebníky, samozřejmě, což byli v Superstaru nepříliš známí hráči skupin Greaseband, Juicy Lucy a Quatermass. Toto základní obsazení doplňovaly tři sbory a 85členný symfonický orchestr.

Také pěvecké role byly svěřeny převážně neznámým zpěvákům, kteří se až touto nahrávkou proslavili. Jidáše zpívá objev muzikálu Hair Murray Head, v partu Máří Magdalény na sebe výrazně upozorňuje Havajanka Yvonne Ellimann. Ovšem s Ježíšem se dostavila hvězda –

S Ježíšovou tragédií se autoři vypořádávali snad ve všech uměleckých směrech po svém, avšak Andrew Lloyd Webber s Timem Ricem nechali Ježíše vyniknout při jeho posledních sedmi dnech v rockovém zpěvu.

Ian Gillan, frontman skupiny Deep Purple. Také za tváří krále Herodese se skrývalo známé jméno: Michael d'Abo, svého času zpěvák skupiny Manfred Mann.

Pro svůj projekt autoři relativně dlouho hledali gramofonovou firmu, ochotnou investovat 20 tisíc liber šterlinků do náročné produkce (v dnešních poměrech nám to ovšem nepřipadá moc), nakonec však „krok do tmy“ udělala Decca.

V prosinci 1969 vyšel jako vábníčka singl Superstar a na podzim 1970 se na britském trhu objevilo celé dvojalbum doplněné vloženým libretem. Neobešlo se to bez kontroverzí, především mladí lidé protestovali proti znevažování Ježíše a na svých demonstracích pozvedali transparenty s hesly jako „Ježíš je Bůh, a ne superhvězda!“.

Možná i proto deska ve Spojeném království zprvu nezabírala. Zato ve Spojených státech vstupovalo album do roku 1971 na prvním místě žebříčku. A protože bylo dvojité, násobíme jeho prodej v zámoří dvěma a dostaneme se k sedmi milionům výlisků. A pánové Lloyd Webber a Rice si mohli otevřít muzeum svých trofejí a jako první exponát do

něho zařadit diplom ministerstva obchodu za mimořádný devizový přínos britskému hospodářství. Na jednotlivé písně se vrhli další zpěváci slovutných jmen, jako Johnny Hallyday, Helen Reddy, Petula Clark a José Feliciano.

Producent desky Robert Stigwood, pozdější impresário muzikálu Horečka sobotní noci, zanedlouho rozesílal jednu žalobu za druhou na podnikatele, kteří přenesli dílo na divadelní pódia. Sám totiž přichystal jevištní verzi přímo na Broadwayi, do divadla Hellinger, v němž se hrávala slavná My Fair Lady. A protože každý bestseller se musí v USA zužitkovat až do mrtvé záhy došlo na filmové zpracování.

Jak to v Americe chodí, sklídil Superstar různorodý ohlas u odborné kritiky, jejíž představitel Don Morgenstern napsal po zhlédnutí broadwayské inscenace v Downbeatu: „Hudba je banální, texty infantilní, inscenace vulgární.“ Respektovaný Rolling Stone sice připouští, že „opera je dobře udělána“, ale „pánové

***Jak to v Americe chodí,
sklídil Superstar různorodý
ohlas u odborné kritiky, jejíž
představitel Don Morgenstern
napsal po zhlédnutí
broadwayské inscenace
v Downbeatu: „Hudba je
banální, texty infantilní,
inscenace vulgární.“***

Rice a Webber jsou mnoho světelných let za špičkovým rockem“.

Rock není jejich doména

Na to už dneska známe odpověď: může být, on totiž rock není krevní skupinou autorů. Ukázalo se to hned při jejich dalším, snad ještě úspěšnějším projektu Evita. Mezitím se Andrew Lloyd Webber spojil s jiným scenáristou na muzikálu Jeeves, ten ale propadl a náš talent se vrátil k Riceovi jako ke křížku. Ten si mezitím našel jiné téma v pohnuté životní dráze druhé manželky argentinského prezidenta Juana Peróna (1919–1952). Zaujala ho natolik, že se rozjel za inspirací do Buenos Aires a své dceři dal po ní jméno – Evita. Pak už to šlo osvědčeným systémem: 1976 dvojalbum, 1978 jevištní provedení v londýnském West Endu, 1979 Broadway, 1996 film s Madonnou a Antoniem Banderasem. Autor hudby velmi schopně zvládl přechod od rocku do hájemství tanga a paso doble, vlastně se ukázalo, že jeho hudební zázemí je mnohem bohatší a všestrannější.

Znovu zaujal výběr zpěváků, kdy ze známých jmen vyčnívali jen „ztracený syn“ skupiny Manfred Mann Paul Jones v roli Juana Peróna a pop-hvězda Tony Christie coby „král tanga“ Augustin Magaldi. Nad všemi zářila Evita Perón alias Julie Covington, kterou poznali jen ti, kdo se dívali na televizní seriál Rock Follies. Její podání vyneslo stěžejní píseň Don't Cry For Me Argentina do čela hitparád na obou březích Atlantiku.

Šlo to i bez Tima

Dalo by se očekávat, že opakovaný triumf ty dva semkne a navnadí, ale opak byl pravdou – v 80. letech už spolu Andrew Lloyd Webber a Tim Rice nekamarádili. Vlastně to zkusí ještě v roce 2011, kdy napíší pár písní do divadelní inscenace The Wizard Of Oz, ale pak se definitivně omluví, že už „nejsou tým“. Pro Rice se tím svět neuzavřel, při dalších příležitostech pracoval třeba s Eltonem Johnem, Rickem Wakemanem a tvůrčí polovinou skupiny ABBA, Bennym Anderssonem a Björnem Ulvaeusem, s nimiž realizoval muzikál Chess – Šachy.

Trumfy však třímal v rukou Webber, novopečený majitel agentury Really Useful Group, který našel zalíbení v poetickém díle Cats T. S. Eliota. Kočičí muzikál měl premiéru v roce 1981 v Londýně a držel se na programu rekordních 21 let. Ale i 18 let na Broadwayi znamenalo 7485 představení a tím i čtvrté místo v historické tabulce. Stěžejní písní byla Memory a i pod kočičí maskou zazářila osobnost Elaine Paige.

Po Cats následoval Starlight Express, kritiky vypískaný, publikem aplaudovaný. Všechny dosavadní statistiky nakonec zboursal muzikál The Phantom of the Opera, založený na románu Le Fantôme de l'Opéra francouzského spi-

sovatele Gastona Leroux. Premiéru měl v roce 1986 v Londýně v jednom z šesti divadel, která zde maestro vlastní, ale největší slávu zažil 11. února 2012, kdy absolvoval desetitisící představení na Broadwayi a dosáhl mety doposud nedostižné. Muzikál prý vidělo přes 130 mili-

Pohnutá životní dráha manželky argentinského prezidenta Juana Peróna zaujala Webbera natolik, že se rozjel za inspirací do Buenos Aires a své dceři dal po ní i jméno. A pak už to šlo osvědčeným systémem: 1976 dvojalbum, 1978 jevištní provedení, 1979 Broadway, 1996 film...

onů diváků ze 145 měst 27 zemí, mezi nimiž nechybí ani Praha. Také Fantom má svou hvězdu, zpěvačku Sarah Brightman, s kterou byl skladatel v letech 1984–1990 ženatý. Byla to druhá z jeho tří žen, jediná, která otci pěti dětí nedala potomka.

Léta si nepřipouští

Ani Lloyd Webber se nevyhnul nezdarům, jako byl v roce 1998 Whistle Down The Wind. I když zde skupina Boyzone objevila pro sebe hit No Matter What. Autorovu produktivitu neotupila ani narůstající léta, a tak premiéry přibývaly i v 21. století: The Beautiful Game (2000), Bombay Dreams (2002), The Woman in White (2004), The Sound of Music (2006), Love Never Dies (2010), The Wizard of Oz (2011), Stephen Ward (2013).

Je jako Jaromír Jágř, jemuž statistici v NHL připomínají každou rekordní laťku, kterou překoná. V roce 2015 adaptoval filmový námět School Of Rock na první britský muzikál, který měl premiéru na Broadwayi. Také díky tomu se v roce 2017 sešly na Broadwayi čtyři produkce Lloyda Webbera: revival Sunset Boulevardu, School of Rock, The Phantom of the Opera a obnovené Cats. To prý se naposled podařilo páru Rodgers & Hammerstein. Tehdy se psal rok 1953...

V muzikálu Evita zazářila do té doby neznámá Julie Covington, ve filmu Evitu Perón ztvárnila Madonna. Autor hudby prokázal, že jeho hudební zázemí je mnohem bohatší a všestrannější.

Velká masturbační záhada: PROČ SI TO TAK RÁDI DĚLAJÍ PTÁCI?

Ptáci nikdy nebyli hlavním vědeckým tématem Toma Price. Dlouhá léta se na univerzitě v Liverpoolu věnoval výzkumu evoluční biologie a v tomto oboru si vydobyl docela slušné jméno, zejména na výzkumu octomilek.

Jenomže potom narazil na téma, které ho okamžitě zaujalo, zejména proto, že se mu věda až příliš okatě vyhýbala. Tím tématem byla ptačí masturbace.

Ktématu ho přivedla jedna z jeho doktorandek, Chloe Heys. Tématem její práce jsou papoušci, řadu jich doma chová. Jejím oblíbencem je kakadu Billy. A ten masturbuje. Často. Vlastně prakticky neustále. Chloe jeho chování natolik zaujalo, že ho začala sledovat – a dospěla k tomu, že Billy masturbuje až desetkrát denně. Bála se, že toto chování je patologické, že by se mohlo jednat o projev nějaké choroby nebo frustrace ze života v zajetí. Když se ptala profesora Price, proč to papoušek dělá, následovalo trapné ticho, přední expert na evoluční biologii to netušil. A tak vědec našel nové téma, které se nakonec ukázalo být ještě zajímavější, než se zpočátku zdálo.

O ptácích a jejich sexuálním životě toho víme mnohem méně než o tom savčím. Už jen proto, že se lidé od pravěku obklopovali spíše savci, a také proto, že ptačí sexualita je nám mnohem vzdálenější. Jak se páří savci, věděli lidé odpradáвна, ale co dělají ptáci, to už zůstávalo mnohem víc skryté. Hlavně proto, že většina ptačích druhů se drží od člověka co nejdál a veškeré jejich sexuální aktivity probíhají skrytě, mimo dohled lidských očí.

Drůbež si člověk domestikoval o mnoho tisíciletí později než krávy, ovce nebo prasata a vždy stála tak nějak stranou pozornosti. O to víc pak ptáci zaujali vědce – není náhodou, že Darwin provedl pozorování, z nichž později vzešla evoluční teorie, na ptácích, konkrétně na pěnkavách. Namlouvací rituály ptačích druhů biology fascinovaly – a ti je barvitě popisovali. O to cudněji se pak klasici jako Brehm vyjadřovali o samotném páření a dalších sexuálních aktivitách ptáků.

Na toto tabu narazil i Price, když ho zaujal fenomén ptačí masturbace – přestože se o „ptačí samohaně“ samozřejmě ví, nenašel k tomuto tématu jedinou vědeckou práci, dokonce ani nevysledoval jediný seznam ptačích druhů, jež se jí dopouštějí.

Když se do studia zakousl, zjistil, že toto téma má obrovský potenciál, je totiž natolik podivné a občas i záhadné, že může osvětlit celou řadu otázek sexualitě obecně, a to dokonce i té lidské. Není totiž vůbec jasné, proč se ptáci masturbace dopouštějí ani co z toho mají – z mainstreamového pohledu na sexualitu jejich chování nedává žádný smysl.

Smysl masturbace

Profesor Price zpočátku pokládal masturbaci papouška Billyho také za projev frustrace, období nutkavého chování, které projevují v zajetí třeba velké kočkovité šelmy, jež dlouhé hodiny chodí po stále stejné cestě. Díky přátelům, internetu a náhodným zmínkám v odborné literatuře ale dospěl k tomu, že ptáci masturbují často i ve volné přírodě.

Smysl masturbace není jasně vysvětlen ani u savců, teorií je velké množství, některé se doplňují, jiné se zase navzájem vylučují. Těto zábavě se oddává obrovské množství zvířat, zřejmě z těch nejrůznějších důvodů. Například výzkum jihoafrických veverek kapských prokázal, že samci jsou čilí masturbanti, kteří se této aktivitě oddávají především z hygienických důvodů – zbavují se tak choroboplodných zárodků a udržují si genitálie čisté.

Masturbace byla prokázána u psů, koček, lvů, medvědů a pochopitelně u řady druhů primátů. Většinou ji najde-

me u těch zvířat, která mají obratné přední tlapy, vyskytuje se však i u savců, do kterých by to člověk neřekl – například mroži si dělají dobře pomocí předních ploutví, koně a osli se zase třou penisy o svá břicha. Bizarní způsob masturbace si vyvinuli někteří jeleni, těm k ejakulaci stačí jen to, že si třou citlivé paroží o zbytky vegetace.

Samice jsou v této činnosti stejně aktivní jako samci. Sexuální hry samy se sebou provozují mimo jiné krysy, činčily, veverky, fretky, kobyly, krávy, slonice, feny nebo samice delfína, dikobraza, paviána či šimpanze.

Technické otázky

Zatímco pro primáty je díky jejich obratným končetinám masturbace snadná, představit si, jak masturbují ptáci, kteří mají jen ostré zobáky a spáry, je mnohem náročnější. Je pravda, že tato činnost u nich vypadá jinak než u savců – nejčastěji se třou pohlavními orgány o nějaké předměty.

Papoušci žijící v zajetí si vytvářejí něco jako šidítka – masturbují vždy o stejnou věc, často je to jejich oblíbená hračka. Často onanují také o člověka, ale to biologové pokládají spíše za projev mezidruhové sexuality, což je odlišný, byť neméně zajímavý fenomén.

Biologové jsou rozpačití především z toho, co masturbace ptákům přináší. Protože podle naší znalosti biologie by jim to vlastně nic příjemného přinášet nemělo. Ptáci se totiž rozmnožují kloakou, což je tělesný otvor, který funguje jako pohlavní orgán a současně orgán na vyměšování. A tady je jedna z největších záhad ptačího páření i masturbace. Podle biologů totiž nejsou v kloace podobná nervová zakončení jako u penisů a klitorisů savců. Právě tato nervová zakončení jsou zodpovědná za pohlavní vzrušení. To tedy znamená, že by neměli cítit ze sexu a masturbace takové potěšení jako my, savci. A přesto se samci i samice výše uvedeným aktivitám věnují s velkou radostí – vědci ovšem stále netuší, proč.

Jak vlastně vypadá ptačí orgasmus, tedy vlastně netušíme, rozhodně však musí být diametrálně odlišný od toho našeho, lidského a savčího. Záhadu ještě komplikuje fakt, že některé druhy ptáků mají kloaky přeměněné na penisy a vaginy – typické jsou tím kachny nebo pštrosy. Například takový samec kachnice argentinské má penis stejně dlouhý, jako je jeho tělo – systém prokrvení má přitom tak dokonalý, že plné erekce dosáhne během jediné vteřiny.

U ptáků, ale i u jiných druhů zvířat masturbují samice stejně často jako samci. Což je zásadní fenomén, protože to vylučuje odpověď, kterou dávala na otázku „proč“ klasická cudná biologie devatenáctého století – tvrdila, že jde o nutnou snahu zbavit se prebytečného spermatu. Samice z toho však nemůžeme podezírat...

Profesor Price má od chovatelů k dispozici i videa, na nichž jsou zachycené masturbující samice korel, které, když akt sebelásky dokonají, začnou zuřivě mávat

křídly – a to je stejné chování, jaké projevují při normálním koitu s partnerem. Cítí tedy při tom něco jako vyvrcholení?

Záhada přetrvává

Price se na webu Audubon svěřil s tím, na jaké tabu narazil: „Je to opravdu záhada. Až do padesátých let dvacátého století lidé téma masturbace u zvířat naprosto ignorovali – důvodem byla prudernost vědců a zdánlivá nepatřičnost takového výzkumu. Ale revoluce v etologii, která nastala v šedesátých a sedmdesátých letech dvacátého století, všechno změnila, rázem jsme se začali věnovat poznávání zvířecí sexuality opravdu důkladně. Vědci se však podle mě soustředili hlavně na savce především proto, že jejich sexualita se víc podobá té lidské. Díky tomu máme podrobné studie

popisující sexualitu, orgasmus i masturbaci u savců, ale u ptáků ne.“

Profesor Price vytvořil na diskusním serveru Tumblr anketu, do níž mohou jak jeho studenti, tak veřejnost zanášet informace o pozorování ptačí masturbace – a to u domácích i u divokých ptáků. Z tohoto stále rostoucího dotazníku vytváří databázi, která popisuje četnost případů u rozličných ptačích druhů. Výsledkem má být první fylogenetická analýza ptačí masturbace v dějinách.

Jeho cílem je zjistit, z čeho tento fenomén vychází, které druhy ptáků k němu mají největší sklony. Zajímá ho, zda je častější u ptáků žijících v hejnech, u ptáků stěhovaných, zda nějak záleží na způsobu hnízdění, velikosti těla nebo na barevnosti.

Na některé pozoruhodné případy už Price narazil. „Existují druhy ptáků, jako je třeba alka malá, které jsou opravdu monogamní, tvoří stabilní páry, jež jsou si po celý život věrné. Mnohem častější je však takzvaná sociální monogamie, kde se samec a samice spojí jen k výchově mláďat, ale jeden nebo druhý i nadále pravidelně kopulují s jinými ptáky. Právě u druhů, kde je nevěra častá, mají obě pohlaví silný pohlavní pud a samci produkují obrovská kvanta spermatu, jsou neustále připravení k sexu. Když ale zjistíme, že častěji masturbují monogamní ptáci, je zjevné, že masturbace je součástí jejich partnerského vztahu – což už se nám ukázalo u jednoho druhu papouška. Pokud se ale zjistí, že masturbace koreluje s četností nevěry, pak by to naznačovalo, že opravdu může být projevem frustrace,“ uvedl profesor Price pro Audubon.

Nečekaným zjištěním je i fakt, že existují druhy ptáků, které zřejmě nemasturbují vůbec. Například vrány, přestože jsou vědcům díky své inteligenci dobře známé, tuto činnost vůbec neprovádějí. Odpověď na otázku „proč“ je stejná jako vždy – nevíme...

Naopak se ukázalo, že existují ptačí druhy, u nichž by mohla masturbace sloužit podobně, jako u lidí funguje předehra. Existují zprávy o samcích některých párově žijících ptáků, kteří masturbují těsně vedle samic, jež sedí vedle nich na hnízdě. Podle biologů by to mohlo být projevem namlouvacích rituálů – něco ve stylu: „Podívej se, samice, jak jsem v tom sexu dobrý. A teď si představ, co bych dokázal udělat s tebou...“

Webový projekt Dr. Price najdete zde: <https://drthomasprice.wordpress.com/masturbation-in-birds/>

Miluji Kateřinu

- pěnu, co má výdrž
- obsahuje jen ten nejlepší slad od sladařských mistrů z původní barokní sladovny z Kounic
- chmelena 4x výhradně tím nejlepším českým chmelem
- nepasterizovaná a nefiltrovaná
- tmavé pivo, co není sladké
- jednoduše vyhraje, co se dá...
- Kateřina 12
je regionální potravina Libereckého kraje,
nejlepší pivo českého pivního festivalu 2017,
trojnásobný vítěz Piva České republiky
- varní voda je z hlubinného ledovcového jezera

LÁKÁ VÁS INVESTOVÁNÍ DO ZLATA,
ALE ODRAZUJÍ VÁS JEDNORÁZOVÉ VÝDAJE,
KTERÉ JSOU ZAPOTŘEBÍ K NÁKUPU ZLATÝCH
PRODUKTŮ? PAK JE TU PRO VÁS

ZLATÉ SPOŘENÍ ČESKÉ MINCOVNY!

Zlaté spoření má, stejně jako běžné spoření, které znáte z banky, podobu pravidelných měsíčních plateb. Tyto platby se však na vašem účtu u České mincovny nehromadí. Průběžně se mění na vaše vlastní investiční produkty - zlaté cihly či zlaté mince, jakou je například Český lev.

Investiční zlato je osvobozeno od zdanění, odolává inflaci a je historicky nejbezpečnějším způsobem uložení finančních prostředků. Vaše peníze nejen spolehlivě ochrání, ale také zajímavě zhodnotí.

Sid Vicious

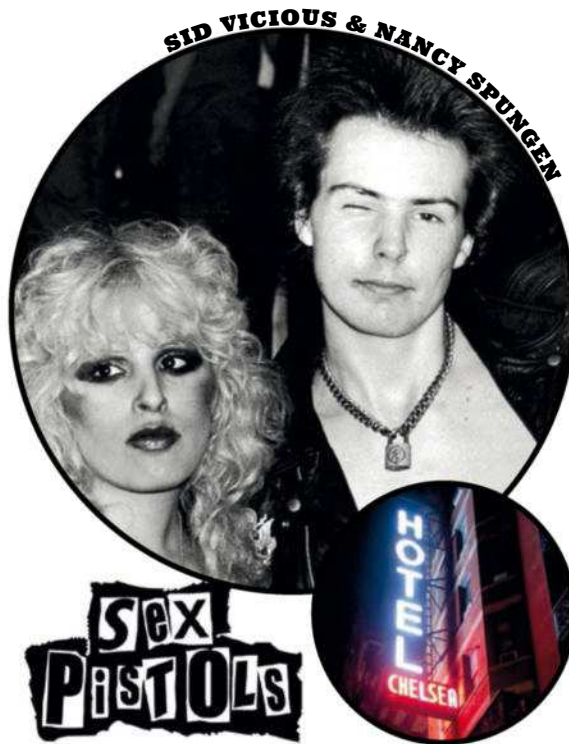
SEX, DROGY A VRAŽDA

Příští rok uplyne čtyřicet let od úmrtí legendy punkové scény. Baskytarista kapely Sex Pistols Sid Vicious se předávkoval krátce poté, co byl obviněn z ubodání své přítelkyně Nancy Spungen. Zemřel se stigmatem vraha, ale okolnosti zločinu se nikdy pořádně nevyjasnily a je možné, že lovecký nůž do těla fetačky a bývalé šlapky vrazil někdo jiný.

Ve čtvrtek 12. října 1978 časně ráno se v recepci proslulého manhattanského hotelu Chelsea rozdrnčel telefon. Volal host z pokoje č. 100 a rozespalému recepčnímu oznámil, že „potřebuje pomoc se svojí přítelkyní, které se ‚něco‘ stalo“. Byl to excentrický jednadvacetiletý Angličan Sid Vicious, který se svou o rok mladší přítelkyní a manažerkou Nancy Spungen v hotelu bydlel už asi šest týdnů. Recepční je dobře znal, protože pobyt vypečeného páru se postupně zvrhával do stále drsnějšího a drogami vydatně podporovaného nonstop večírku. Když se po chvíli neochotně dobelhal do jejich pokoje, uviděl v koupelně na zemi v tratolišti krve ležet mrtvou Nancy. Z břicha jí čouhala dlouhá rukojeť nože s logem jaguára. Tak to bylo tím „něčím“, co se jí stalo.

Punková atmosféra anarchie

Sid se narodil jako John Simon Richie v květnu 1957 v Londýně. Už jako teenager pil a bral drogy, měl sebe-destructivní tendence a odpor k jakýmkoli autoritám. Když ho vyrazili ze školy, potloukal se po barech a klubech a stejně jako řadu dalších vrstevníků ho okouzila všu-

dypřítomná punková atmosféra anarchie. Měl prchlivou a násilnickou povahu. Někdy si bez jakéhokoli důvodu odepnul kožený pásek s bytelnou kovovou přezkou a začal s ním mlátit někoho, kdo se mu nelíbil. Jeho zjev a nespoutané chování zaujaly proslulého hudebního manažera Malcolma McLarena, „stvořitele“ kapely Sex Pistols. Divoký mladík s rozcuchanými vlasy, věčným šklebem na tváři, v úzkých kožených kalhotách a botách Doc Martens nechyběl na žádném jejich koncertě. Byl dokonalým představitelem rebelantského hnutí proti establishmentu.

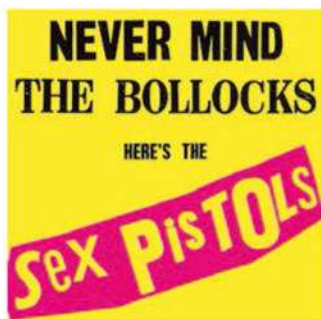
Přestože vůbec neuměl hrát na kytaru (jen krátce bubnoval se Siouxsie and the Banshees), McLaren si ho v únoru 1977 vybral jako náhradu za baskytaristu Glenu Matlocka, který z kapely odcházel.

Sex Pistols

Sex Pistols vystupovali od roku 1975 a na punkové scéně se rychle stali pojmem. Hráli rychlé krátké skladby nabité vztekem, frustrací a odporem k sociálnímu a politickému statu quo. Na rozdíl od mainstreamových interpretů je nezajímalo pořadí na hitparádě ani prodeje desek. Nechtěli natáčet hity a být milováni fanoušky. Hudbu dělali sami pro sebe a podle svého. Už předtím, než se členem kapely stal Sid, byli hodně kontroverzní. Při živě vysílaném televizním rozhovoru v roce 1976 z úst hudebníků padaly takové vulgarity, že jim vzápětí nahrávací společnost vypověděla smlouvu. Na příchod „totálního hudebního analfabeta“ zpočátku reagovali s rozpaky a podezírali McLarena, že Sid má být jen jakýmsi maskotem.

On sám v rozhovoru pro Melody Maker prohlásil: „Nechápu, proč si všichni myslí, že je tak těžké naučit se hrát na kytaru. Já to zvládl levou zadní. Prostě si vyberu akord, pořádně hrábnu do strun a je to!“

Jediné elpíčko a jediné turné

Vicious však do kapely, kterou na každém kroku doprovázely skandály, dobře zapadl. Ve skladbě God Save the Queen Sex Pistols v nové sestavě uráželi královnu Alžbětu II. výroky, že není lidskou bytostí a šéfuje fašistickému režimu. To by si ve Velké Británii, která své monarchy zbožňuje, nikdo jiný nedovolil. Notabene v roce 1977, kdy se slavilo královnino Silver Jubilee, 25. výročí od nástupu na trůn. Hudebníci byli opakovaně fyzicky napadáni – ne že by jim to vadilo, měli povahu bitkařů a s velkou chutí se prali i proti přesile. Singl God Save the Queen odmítla hrát řada rádií. A mnoho prodejců kvůli němu do své nabídky nezařadilo (jediné) elpíčko kapely Never Mind the Bollocks, Here's the Sex Pistols.

Přesto se jejich desky prodávaly velice dobře a bylo zřejmé, že hrají hudbu, která je pro určitou skupinu fanoušků – dělnickou třídu – velmi přitažlivá. Ovšem ve Spojeném království se už nenašlo místo, kde by byli ochotni hostit jejich koncert, a tak skupina v lednu 1978 zamířila do USA na své první a zároveň poslední turné.

Sid a Nancy

Na turné kapelu doprovázela Sidova partnerka Nancy Spungen. Seznámil se s ní v Londýně, kam přijela na koncert The Heartbreakers, a rychle se z nich stal nerozlučný pár. Blondýna z pensylvánského Huntington Valley byla podobně jako on už od útlého věku „profesionální rebelkou“. Krátce poté, co jí ve třinácti diagnostikovali schizofrenii, začala brát drogy

Ve Spojeném království se už nenašlo místo, kde by byli ochotni hostit jejich koncert, tak Sex Pistols v lednu 1978 zamířili do USA na své první a zároveň poslední turné.

a šlapat chodník. Spolužáci na ni vzpomínají jako na zrudně nenávisnou osobu. Přestože pro Sida byly drogy už dávno nejoblíbenějším koníčkem, teprve Nancy ho seznámila s heroinem, který se stal neodmyslitelným společníkem dvojice po celý krátký zbytek jejich životů.

Turné Sex Pistols začalo na americkém jihu, kde – jak McLaren správně očekával – ho doprovázely konflikty kapely s buranskými diváky. Následná publicita byla skvělým PR. Ovšem Sid už bez dávky sotva dokázal stát na nohou a choval se stále víc nevypočitatelně. V San Antoniu rval na fanoušky, vybando buzerantů, a chlápka v první řadě vši silou přetáhl po hlavě kytarou. V Dallasu měl absták a na diváky plival krev. V zákulisí zkopal fotografku, napadl sekuritáka a nakonec se popral s vlastní ochrankou. Stále častěji se hádal s ostatními členy kapely a jejich vzájemné antipatie rostly. Nakonec odehráli pouhých sedm koncertů, turné už po dvou týdnech předčasně ukončili a ohlásili rozpad Sex Pistols.

Hotel Chelsea

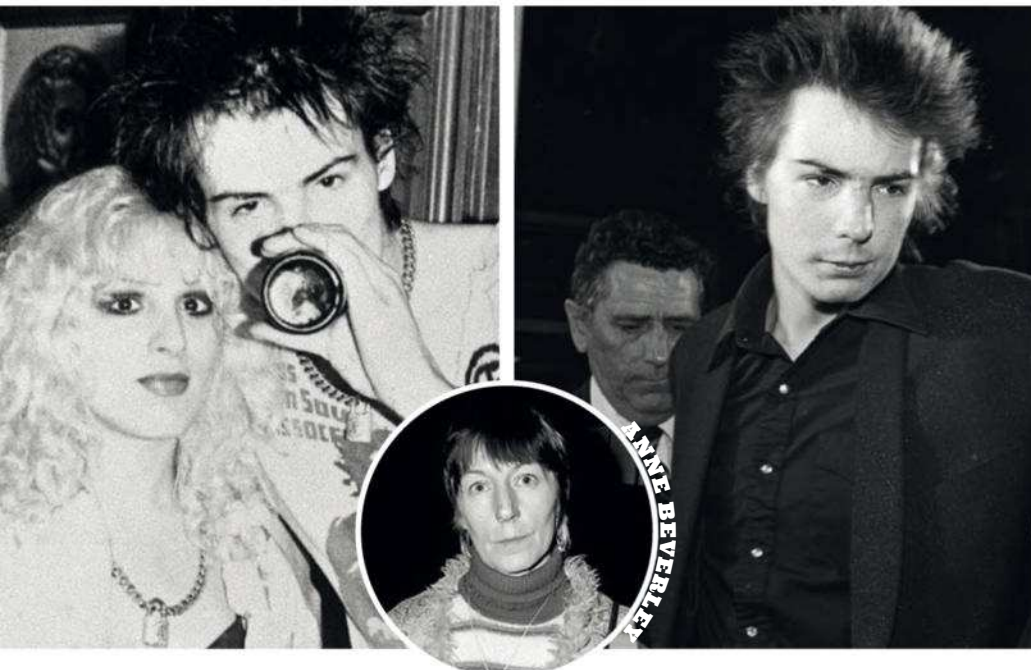
Sid se s Nancy usadil v New Yorku. Stala se jeho manažerkou a snažila se mu domlouvat sólové koncerty. Dvakrát třikrát někde vystoupil, ale bylo to nemastné neslané a pak o něj už nikde nebyl zájem. Jeho hvězda vyhasla. V létě 1978 se nastěhovali do hotelu Chelsea, Mekky umělců, spisovatelů, hudebníků a podivínů všeho druhu. V proslulém podniku žili mimo jiné Mark Twain, Arthur Miller, William S. Burroughs, Allen Ginsberg, Charles Bukowski, Jim

Morrison, Iggy Pop, Edith Piaf, Bob Dylan, Jimi Hendrix a mnoho dalších. Právě zde Arthur C. Clarke napsal svou Vesmírnou odyseu a Jack Kerouac román Na cestě. Andy Warhol v hotelu natočil slavný film Chelsea Girls, Madonna nafotila snímky do knihy Sex a Dylan Thomas zemřel. V tomto inspirujícím a magickém podniku se Sid a Nancy několik týdnů od rána do večera oddávali smrtícímu mixu heroinu, barbiturátů a morfinu. Až do osudného 12. října, kdy jejich šílená jízda skončila tragédií.

Byl posedlý noži

Privolaná výjezdovka našla Sida v hotelové chodbě sjetého pod obraz. Strídavě blekotal, že ji zabil a že nic neudělal. Nancy měla na sobě černé kalhotky a podprsenku. S nimi bizarně ladila černá rukojeť zavíracího loveckého nože Jaguar K-11 s 28 cm dlouhým ostřím, které jí vrah zabodl do břicha. Pozdější vyšetřování ukázalo, že nůž koupila Nancy Sidovi jako dárek pouhý den před vraždou. Byl totiž noži posedlý a sbíral je. Často se sám řezal a jizvy pak ukazoval na kon-

12. října 1978 skončila několikatýdenní drogová jízda Sida a Nancy tragédií. Policie našla Sida v hotelové chodbě sjetého pod obraz. Střídavě blekotal, že ji zabil a že nic neudělal.

ky byl přesvědčen o tom, že zemře mladý. „Zabiju se hned, jak se mi udělá první vráska,“ říkával často. Předčasná a tragická smrt jen upevnila jeho odkaz. Film Sid a Nancy z roku 1986, který popisuje jejich destruktivní vztah a kde hudebníka hraje Gary Oldman, zajistil páru reputaci hudebního Romea a Julie. Nešťastní milenci s injekčními stříkačkami – kdo jiný by se měl stát punkrockovou ikonou...

Who killed Nancy?

Po Sidově smrti newyorská policie případ vraždy Nancy Spungen uzavřela, přestože vyšetřovatelé nebyli přesvědčeni o tom, že zabíjel on. Okolnostem případu věnoval několik let života spisovatel a filmař Alan G. Parker, který výsledky svého pátrání shrnul v dokumentu Who Killed Nancy? (2009). Parker mluvil s celkem 182 lidmi, kteří měli s kauzou nějakou spojitost, četl původní výpovědi a měl přístup k důkaznímu materiálu ve skladech NYPD (Policie New York). Pevně věří tomu, že Sid je nevinný. Lékaři potvrdili, že v osudný den do sebe naházal třicet tablet tunialu – taková koňská dávka barbiturátů musí i nejdolnějšího feťáka na několik hodin vyřadit z provozu. Nikdy se nezjistilo, kam se z hotelového pokoje ztratilo 24 tisíc dolarů, a nebyla odhalena identita půltuctu lidí, jejichž otisky prstů se tam našly. A především jistý Michael, narkoman a soused z Chelsea, který pár navštívil v den vraždy, byl spatřen s velkým balíkem dolarů secvaknutým Nancy-inou sponkou na vlasy. Krátce nato se vypařil a policie po něm nikdy nepátrala. Zvláštní. ■

certech. Policisté ho bez dlouhých cavyků zatkli a obvinili z vraždy druhého stupně. Obhajoby hudebníka se ujal slavný právník F. Lee Bailey, jehož honorář údajně hradil Mick Jagger. Vicious prohlásil, že je nevinný a v době vraždy spal. Bailey mu se podařilo už 16. října dosáhnout propuštění svého klienta na kauci 50 tisíc dolarů, kterou zaplatili pro změnu Virgin Records.

O týden později se Sid pokusil o sebevraždu. Střepy ze žárovky si pořezal žíly na zápěstí. „Chci se připojit k Nancy a dodržet svoji část dohody,“ ječel, když ho poukali a odváželi na psychiatrii. Tato epizoda později nahrála dohadům, že smrt Nancy byla součástí sebevražedného paktu obou milenců, který se zvrátil. Po dvou týdnech ho propustili do domácí péče jeho matky Anne Beverley. V té době ještě nikdo nevěděl, že také ona bere heroin.

Z matčiny kabelky ukradl další heroin

Začátkem prosince Sida opět zatkli za napadení Todda Smithe, bratra zpěvačky Patti Smith. Tentokrát

ho zavřeli na nucenou detoxikační kúru na ostrově Rikers. Strávil tam 55 dní. Za tu dobu by teoreticky měl být čistý, ale jak později prozradil Malcolm McLaren, matka Anne mu při návštěvách pašovala heroin ukrytý ve vagině. Dne 1. února 1979 byl Vicious na původní kauci propuštěn. Dobu do začátku konání soudu směl strávit na svobodě, pokud bude dodržovat tři podmínky: denně bude docházet na odvykací kliniku a podrobí se tam náátkovým testům na přítomnost drog v organismu, denně se bude hlásit na policii a neopustí New York. Když vyšel ze soudní síně, přivítala ho parta kamarádů a společně odjeli do bytu herečky Michelle Robinson oslavit Sidovu nově nabytou svobodu. Dlouho mluvil o tom, jakou má před sebou skvělou budoucnost: přestane brát drogy, soud ho osvobodí, natočí nové album a všechno bude super.

Večer za nimi přijela Anne a přivezla několik gramů heroinu. Sid si hned píchl, ale dávka byla slabá, a tak si dal další. Po dvaceti minutách zkolaboval. Ostatní se radili, jestli mají zavolat lékaře, ale za chvíli se probral a řekl, že je o. k. Pak se rozjela hodně divoká zábava. Asi dvě hodiny po půlnoci Sid z matčiny kabelky ukradl další heroin, píchl si ho a usnul. Ráno ho našli mrtvého. Bylo mu 21 let. Anne se předávkovala v roce 1996.

Romeo a Julie se stříkačkami

Žádný newyorský pohřební ústav nechtěl kvůli Sidově reputaci provést jeho kremaci. Nakonec se po dlouhém vyjednávání konala v New Jersey. Vždy-

ŽÁRLIVOST.

Nedílná součást každé velké lásky.

Inspirace básníků a spisovatelů.

Nesnesitelná závislost na partnerovi.

Úžasná droga na její ego. Ubíjející kladivo vašeho ega. Nejběžnější projev uraženého pocitu vlastnictví. Příjemná ingredience

hezkého vztahu. Všechny tyto věci, pocity

a projevy může prožít jediný člověk

v průběhu jednoho života – co života,

i v průběhu jednoho manželství. A všem

se říká žárlivost. To aby se zjednodušila

komunikace.

A photograph of two young men sitting at a bar, laughing heartily. The man on the left is holding a glass of beer. In the foreground, there is a glass of peanuts and a plate of food. The background is a brick wall.

Děsivá emoce

Mám vlastní teorii žárlení.

Jako každá teorie i ona má své slabiny. Nebere například v potaz postižené jedince, pro které je žárlení stejně nepostradatelné jako pro jiné vyměšování. Moje teorie také nechává stranou šťastné jednotlivce, kteří milují sami sebe tak intenzivně, že žárlí lada tak na vlastní odraz v zrcadle (a to jen do chvíle, než zjistí, že se dívají sami na sebe). Podle mé teorie se žárlivost v každém vztahu vyvíjí podle pravidelného vzorce.

Začátek každého vztahu je z hlediska žárlivosti nejpříjemnější. On i ona jsou zamilovaní a vůbec nepředpokládají, že by ten druhý mohl udělat cokoli, na co by bylo možné žárlit. Vzájemný pocit vlastnictví je úplný, vzájemně respektovaný a zcela nedotčený. Na začátku se prostě nežárlí. A ten začátek může trvat – podle síly zamilovanosti – tři dny, ale i tři roky.

Na opačném konci vztahu je to už o něco smutnější – ale ani tam se už většinou nežárlí. Oběma partnerům už je to zkrátka jedno. Jeden na druhého zcela rezignovali a pominul i poslední záchvěv čehosi jako žárlivost – jenže to byl ve skutečnosti projev uražené ješitnosti a zbytek ohroženého pocitu vlastnictví.

Všechny ostatní projevy žárlivosti se odehrávají někde mezi těmito body A a B. Kromě počátku vztahu (oboustranné zamilovanosti) a konce vztahu (oboustranné lhostejnosti) není totiž žádný vztah vyrovnaný. Jeden z partnerů miluje v určité chvíli vždy o něco víc. Druhý je naopak vždy o něco víc nad věcí. A tak se ten první stává o něco málo závislejším na tom druhém. A reaguje klasicky. Žárlí. Role se můžou časem vyměnit, dokonce se můžou často střídat. Málokdy se stane, že oba cítí stejně silnou náklonnost vůči tomu druhému ve stejné chvíli. Špičkových chviliek vztahu, kdy se „lásky potkají“, bývá bohužel velice málo. Proto je žárlivost v průběhu každého vztahu většinou neodmyslitelnou součástí vzájemné komunikace.

Á co na to slavní?

- Nudistická pláž by se mohla stát výborným lékem proti žárlivosti manželů.

Miroslav Plzák

- Člověk není nikdy žárlivější, než když sám začíná v lásce ochabovat. Pak už nevěří tomu druhému, protože cítí, jak málo se dá věřit jemu samému.

Franz Grillparzer

- Škaredé ženy na své muže vždy žárlí, krásné nikoliv.

Oscar Wilde

- Žárlivost žen nám vnuká myšlenky na něco, co by nás jinak nikdy nenapadlo.

John Gay

- Žárlivostí chceme mnohdy sami sobě ospravedlnit vlastní nevěru.

François de la Rochefoucauld

Jak to tedy s žárlivostí vlastně je? Máme žárlit, či ne? A můžeme se žárlivosti ubránit? Je to přece emoce, kterou nelze předvídat – vynoří se nečekaně v oblasti kolem žaludku a během několika vteřin ovládne tělo i duši, ať jste jakkoli inteligentní, zkušený či otrlý.

Nicméně existuje pár pravidel a rad, které vám umožní dostat žárlivost pod kontrolu a proměnit ji z ničivého živlu v užitečný nástroj. Jako když na řece, která zaplavuje a ničí příbytky, postavíte malou přehradu a sílu vody využijete na výrobu elektřiny.

PRÁVIDLO 1:

► ŽÁRLIVOST JE K NIČEMU

Je to jednoduché. Pokud žárlíte nepodloženě, je to zbytečná ztráta času a energie. Navíc otravujete ovzduší a kazíte vztah. Vaše podezřívavost může naopak vyvolat opačný efekt – věrnou partnerku doženete k tomu, že se možná o radosti zahýbání začne víc zajímat. A pokud žárlíte oprávněně, stejně je to už víceméně ztracené. Vaše žárlivé scény věci pouze zhorší. Žárlením projevujete svoji závislost na partnerce a to se vám může jediné vymstít.

PRÁVIDLO 2:

► KDYŽ UŽ MUSÍTE ŽÁRLIT, PROJEVUJTE TO CO NEJMÉNĚ

Mnozí z nás si prostě nemůžou pomoci a žárlí. V tom případě je ovšem nutné držet to pod pokličkou a neprozradit se. Pokud o svých podezříváních začnete mluvit s partnerkou, tak jen v odlehčeném tónu a s nadhledem. Nebojte se dělat si trochu legraci sám ze sebe. Není to sice chlupácké ani macho, ale je to sexy. U své partnerky tím náležitě zabodujete.

PRÁVIDLO 3:

► KDYŽ PO VÁS CHCE, ABYSTE ŽÁRLIL, POSLECHNĚTE - ALE S MÍROU

Mnoho žen považuje žárlivost za důkaz lásky. „Jak to, že nežárlíš? Ty už mě nemiluješ!“ Kolikrát jste to už slyšel z krásných úst své partnerky, když se minul účinkem její jemný pokus o flirt s někým mnohem nezajímavějším, než jste vy. Některé ženy ovšem trochu žárlivosti potřebují, aby si udržely své hrdě vztyčené ego. Je třeba jim vyhovět – vždyť

se chtějí jen ujistit o vaší hluboké náklonnosti a to jim jistě nemáte za zlé. Chce to samozřejmě trochu hereckého umění: jestli budete u své žárlivé scény zívát a usínat, nikdo neuvěří, že to myslíte vážně.

PRÁVIDLO 4:

► KDYŽ JDE DO TUHÉHO, SMĚJTE SE

Může se stát (a statistická pravděpodobnost je zde znepokojivě vysoká), že je vaše podezření podložené. Stručně řečeno, žárlil jste oprávněně a někdo jiný se rýsuje na obzoru. Spílat, řvát, udělat scénu, prásknout dveřmi a odejít do hospody nebo za její kamarádkou – to jsou nejhorší věci, které můžete udělat. Uvědomte si jedno: jestli už je úplně rozhodnutá (a to by odpořovalo přírodě), pak je vše ztraceno a vy svými scénami ze sebe budete jenom dělat šaška. Zkuste se jí smát. Úplně ji to vyvede z rovnováhy a vám to vrátí aspoň kousíček sebevědomí. A pokud ještě rozhodnutá není (což je velmi pravděpodobné), pak svým klidným úsměvem a postojem nad věcí uprostřed krizové situace získáte v jejích očích velký kredit. U tohoto pravidla neexistuje výjimka – funguje jenom sebezapření, nadhled, laskavost, humor a smích. Vše ostatní zabíjí.

PRÁVIDLO 5:

► ŽÁRLIVOST JE OSTRÁ PŘÍSADA

S přísadami se musí umět zacházet, jinak se jídlo zkazí. Žárlivost však není jen tak obyčejná přísada. Je to ingredience ostrá jako chilli paprička. Dokáže dodat správnou příchutí celé řadě fádních jídel, ale když se to s ní hodně přezene, pálí po nich několik hodin, ba i dnů, začátek i konec zažívacího traktu a někdy i záha. Když se to přezene se žárlivostí, následky jsou mnohem horší. A proto – ať už máte žárlivost v genech, nebo se jí naopak musíte lopotně učit – používejte tuto přísadu vašeho vztahu s citem a nadhledem a mějte ji neustále pod kontrolou. A když se vám náhodou v nejhorších emočních krizích vašeho života vymkne z ruky, tak nezapomeňte na...

PRÁVIDLO 6:

► JESTLIŽE SI MÁM VYBRAT, ZDA PŘEŽIJÍ JÁ, NEBO VZTAH, VYBÍRÁM SI SOBECKY SEBE.

A woman with long, wavy brown hair and red lipstick is posing in a red lace-trimmed dress. She is blowing a kiss with her right hand and has her left hand on her hip. The background is a solid bright red.

obsessive

Měj
skvělou noc!

Valentýnská sleva 20% jen pro Vás, v košíku použijte tento kód:

VALENTYN2018

Více potěšení na eshop.obsessive.cz

Marek Němec

„Nechci být otrokem křivky sledovanosti“

Stojí nohama na zemi, i když je profesí blázen a snílek. Vyznává hodnoty, které nejsou lákavou potravou pro bulvární predátory – na prvním místě je u něj rodina a poctivá práce bez zkratk. Marek Němec je sice novým sexsymbolem seriálu Modrý kód, samotnému mu to ale přijde tak trochu k smíchu.

1. Moje první divadelní vzpomínka, to je vůně divadelní šatny. Vůně kostýmů a líčidel. Bylo mi pět a hrál jsem Jeníka v Jiráskově Vojnarce. A pak výstřel, muž v bílé rozhalené košili se kácí k zemi. Dodnes si to pamatuju, dodnes tu vůni znám a cítím. Máte podobný první divadelní háček?

Když jsem byl v prváku na DAMU, dělal režisér J. A. Pitínský Maryšu v Národním divadle. Šli jsme se tehdy podívat – ne z hlediště, ale mohli jsme jít do šál a koukat ze strany. Stál jsem v portále a viděl, jak se tam herci a herečky snaží koncentrovat na výstup. To rozhraní, které divák nikdy neuvidí – herec a jeho příprava na postavu, střih, herec na jevišti. Tehdy hrál Vávru famózní Jiří Štěpnička – a dnes se potkáváme na natáčení Modrého kódu. Kromě tohoto intenzivního zážitku jsem taky viděl, jak během velké hospodské scény zvedl herec, co hrál harmonikáře, nenápadně mobil a zády k publiku do něj zašeptal, že teď hraje a nemůže mluvit. To byl silný zážitek – ten organismus, ten kolos Národního divadla.

2. Proč jste s herectvím začal tak pozdě? Neměl jste dětský sen o slavném herci?

Po stavební průmyslovce jsem chtěl jít studovat architekturu, která mě zajímala. Ale přijímací zkoušky na DAMU jsou o něco dřív než na ostatní vysoké školy... Mě tehdy prostě jenom zajímalo, co

to obnáší, takové přijímačky na hereckou školu. Vždycky jsem měl rád paní Janu Hlaváčovou a ona právě otevírala ročník. Zkusil jsem to a ono to nějak vyšlo. Takže já divadlem načuchl až v dospělosti, někdy v osmnácti letech. Dokonce ani v Chebu, odkud pocházím, jsem do divadla nějak moc nechodil, spíš jsme jezdili na divadlo do Prahy. S rodiči. Občas.

3. A teď jste hvězdou divácky úspěšného seriálu Modrý kód. Je to pro vás splněný profesní sen? Nebo máte v záloze ještě další?

Především mám rodinu, děti. V ten moment je kategorie splněného profesního snu tak trochu mimo hru a vlastně s tím nesouvisí. Byla to doma velká debata na téma, jestli do Modrého kódu jít, věděl jsem, že to bude stát hodně energie a času. Děti rostou rychle, druhá šance nebude. A pokud ano, bude to v pětapadesáti docela trapné. Jasně, přináší to slušný a pravidelný příjem, to je samozřejmě úžasné. Posílám to všechno do chalupy, to tam si plním sen. V Praze žijeme v pronájmu, protože deset milionů na byt, ve kterém bych chtěl bydlet, nemám.

4. Velká debata na téma, jestli do Modrého kódu jít, našťěstí pro seriál a vaše fanoušky skončila dobře. Na miskách vah ale asi nebyly jen peníze...

Bavila mě postava mého doktora Hofbauera. Říkal jsem si, že jestli se budu

muset každý den od půl sedmé ráno vtělovat do usměvavého kluka jiskřícího energií, po čtvrt roce se z toho zblázním. Ale tahle figura mi připadala zajímavá v jisté nesmlouvavosti, drzosti. V porušení schématu hodný – zlý, které tady najednou něco rozbíjelo. A taky jsem si říkal, že kdyby se jeden jediný maturant rozhodl díky tomu, že kouká na Modrý kód, jít na medicínu, tak to nebylo zbytečné. Ten seriálový přínos je ale vždycky vyvážený tím, co ztrácím v osobním životě. To je především čas.

5. Studoval jste DAMU, abyste hrál divadlo. Hledal tvůrčí opojení, tvůrčí práci, potlesk. A teď seriály. Díkybohu za ně, vytvářejí útulný televizní prostor pro osamělé, nešťastné, nudící se. Dá se srovnat herecká práce na seriálu a v divadle?

Je diametrálně odlišná. Na divadle si vždycky potřebuju v textu najít ten hlavní důvod, proč na jeviště vůbec lézt. Ten mě legitimizuje, pak už tam můžu klidně běhat nahý a je mi to jedno. Ale ten důvod mít musím. Pokud ho v tom, co dělám, nacházím, je to dobré. Pokud ne, беру dráhu.

6. Třeba právě do seriálu?

I tahle seriálová práce s kamerou je dobrá zkušenost. Vede k rutině a řemeslnosti v dobrém slova smyslu. Na druhou stranu jsou na vás kladeny velké nároky – když vás někdo někde zmáčkne, musí se to

vyboulit na druhé straně. Užíval jsem si celý ten proces, jak z vás někdo vytváří v uvozovkách hvězdičku, navíc v mém případě sexsymbol. Člověk se to snaží brát s rezervou, ale do jisté míry je to, co děláte, zároveň reprezentací vašeho uvažování, citění nebo vkusu.

7. Naštěstí nemusíte být odkázaný jen na jeden projekt...

Je fakt, že kdybych neměl děti a mohl být odvážný, i časově, tak bych si řekl fajn, mám spoustu času na své vlastní aktivity, nic se neděje. Ale já ten čas nemám. Na nic. A to je špatné, likvidační. Dá se to vydržet, ale jenom chvíli. Asi bych nedokázal jet v tomhle modu čtrnáct let. Vidím, jak to najednou člověka finančně osvobodí, a toho se bojím. Snažím se nedělat nic na dluh, protože se nechci dostat do toho soukolí sledování křivky růstu sledovanosti. Nechci být otrokem té křivky.

8. Někdo se usilovně snaží, aby se stal slavným. Jiný se proslaví, aniž by o to stál. A potom jsou tady „produkty“. Marketingové oddělení televize se rozhodne, že postaví seriál na tom a tom herci, tenhle bude sexsymbol, tenhle drsňák a bouřlivák. A takhle povedeme kampaň. Rozumím tomu správně?

Není to tak násilné, jsou v požadavcích pořád lidští. Člověk necítí nějakou masinérii, je to záležitost dialogu. Do ničeho nás nenutí. Jasně, trochu to svádí. Najednou začnete dostávat pozvánky – jděte otevřít tohleto, jděte pokřtít támhleto. Člověk se to snaží probírat v rámci svých časových možností, ale i toho, co má smysl a co ne. Já se chci hlavně prezentovat svou prací, to je moje cesta. Je to takový humorný pohled na sebe samotného v úplně jiné pozici.

9. Jste ale starší, životem okopanéjší. To se už lépe odolává vábení slávy a popularity...

Jasně, člověk by všechno vnímal úplně jinak v okamžiku, kdy by byl mladý kluk, přijel by z Chebu a najednou by se dostal na světla ramp. Mám to jednodušší. Vím, proč mám rád herecké řemeslo, vím, kde

jsou mé hodnoty. To by musela být pořádná pecka, aby mě to nějak otočilo. A nedokážu si představit, co by to v našem českém rybníčku mohlo být.

10. Došel jste z hlediska herecké práce tam, kam jste chtěl?

Kdybych byl jako Rocky Balboa v pátém dílu, sedím ve vlastní restauraci a všem okolo vyprávím své historky. Točil jsem s Ivanem Trojanem, dělal jsem hezkou práci do rozhlasu, učil jsem čtyři roky na DAMU. Zažil jsem toho už poměrně dost. Jsem spokojený. Necítím, že bych si něco nevyzkoušel, že by mi něco uteklo. Teď díky Modrému kódu jsem zažil i nějakou tu mediální masku, kterou tomu sledované televize dávají, a myslím, že je to legitimní, je to jejich způsob propagace. To, že se tomu trochu směju, je asi jenom dobře, protože tomu člověk nepodlehne.

11. Díky této proslulosti přibýlí novináři, včetně bulvárních. Jaká je to zkušenost?

Mě to vlastně čas od času baví, protože mám čas si trochu utřídit myšlenky. S nikým moc o práci nemluvíte, doma tím nikoho neobtěžujete. Někakou zpětnou vazbu to má. Ale já opravdu nepociťuju nějaký extrémní nárůst popularity. Lidi mě na ulici poznávají, chápu. To k tomu patří. Jejich reakce jsou fajn. A to je dobře, protože to přece pro diváka děláme. Nehrajeme si pro sebe do šuplíku.

12. Čtyři roky jste učil na DAMU.

Jaké to je, vychovávat nové talenty?

To je perfektní. Není tam nic mezi – buď je to hodně nabíječící, nebo hodně vyčerpávající. Učím se s nimi i já – chyby, které u nich člověk vidí, často dělá sám, je to vlastně takový oboustranný koučing, lítá to tam a zpátky. A to, že můžete někomu něco málo dát – něco, co máte a vlastně ani nevíte, že to má nějakou hodnotu – a jemu se to hodí, sluší mu to a je mu to k dobru. To vás vlastně zpětně ubezpečuje, že umíte něco, co má nějakou hodnotu. A to je důležité, protože my herci vytváříme věci, které nemůžete vzít do ruky. Já třeba nikdy nevyrobil stůl. Nebo boty. Já něco „vyrobím“ – a už to není... To vlastně souvisí i s mou režisérskou odyseou.

13. Musí herec nebo režisér zažít a vnitřně prožít to, o čem hraje?

Vlastním utrpením zvyšujete bonitu své duše. S tím se trochu pracuje i na DAMU, člověk musí být zohýbaný, aby mohl bolest ukázat, musí ji znát. To je do jisté míry pravda. Jenže pak jsou herci, a já jsem si to potvrdil, když jsem učil, kteří nemají nažito, ale jejich pozorovací schopnost související s talentem je tak silná, že to zvládnou taky. Je to autentické, má to tu hloubku.

14. Jak skládáte jako režisér všechny divadelní složky dohromady?

Nejde jen o herectví, ale i o organizaci, prostor, světlo, hudbu, zodpovědnost za celé představení. Jak to celé funguje?

Mám za sebou tucet režii, od malých věcí pro jednoho herce, kdy si to člověk adaptoval, přepsal, udělal vlastně celé sám, až po představení se čtrnácti herci, což už je hodně. A vlastně z toho nemám žádný univerzální vývod, nějaký muštr, který by člověk mohl s každou novou režisérskou prací opsat. Pokaždé je to jiné.

15. Když pak sledujete premiéru, říkáte si – takhle přesně jsem to chtěl? To je ten můj odraz tvůrčí představy?

Stalo se mi i tohle, o čem mluvíte. Věděl jsem, že se za výsledek můžu rvát, že

Kolotoč natáčení Modrého kódu mi skoro nedovoluje ani přečíst si knížku - a to je ta největší ztráta, kterou člověk spolu se ztraceným rodinným časem má.

Na jevišti Činoherního studia v Ústí nad Labem se dokáže i poprat (KLUB RVÁČŮ).

**Mám za sebou
tucet režii, od
malých věcí pro
jednoho herce až
po představení se
čtrnácti herci...**

dopadl tak, jak jsem chtěl. Ale pak jsem samozřejmě zažil i mlácení hlavou do zdi, když jsem viděl, že to vůbec není to dítě, které jsme celou dobu rodili. A co teď s tím? Zažil jsem i tenhle lapsus i krásný opojný zážitek. Hrozně se mi vždycky ulevilo, když to bylo dobré nebo takové, jak jsem chtěl. Ulevilo se mi, že diváci to představení čtou tak, jak jsem zamýšlel.

16. Mluvili jsme o výrobě bot nebo stolu. Nevadí vám, že odehrajete představení, máte zážitek přítomného okamžiku, ale není to nikam vytesáno? Nezůstane socha, nezůstane dům, nezůstane stůl.

Když se v sále po skončení představení rozsvítí, máme možnost poprvé vidět diváky. To je nesmírně důležitý moment.

Tam poznáte, jestli má prst v nose nebo palec nahoru. A to je smysl divadla – my jsme se s lidmi domluvili, že někam půjdou, obětují nějaký čas, nějaké peníze. Sednou si, od jeviště je dělí pomyslná čára. Za tou čarou budeme my něco říkat, diváci budou vnímat a poslouchat. To je hrozně fér domluva. A když pak člověk vidí, že za čarou je nakrmeno, že to pro ně nebyla otrava nebo špatně strávený čas, to je naše odměna.

17. Existuje taková čára i mezi zábavou a uměním na jevišti?

Co vy víte, jestli na nějaké maličkosti, třeba na jediné větě, která z toho textu měla dávno zmizet, ale někdo si ji tam nakonec prosadil, vlastně nesmírně záleží. Najednou tu větu řeknete a v hledišti sedí

někdo, komu přesně zapadne do řešení jeho velikého životního problému. O kterém samozřejmě nemáte ani tušení. Možná je to pustý idealismus, ale já věřím, že divadlo tuhle sílu má. Proto tam lidi chodí. Proto to má cenu. Člověk pořád hledá důvody a motivy pro své jednání, které nejsou napadnutelné z našeho smrtelného světa a mají vyšší platnost.

18. Baví vás současný hektický život, kdy natáčíte, hraje v několika představeních, režirujete, máte rodinu?

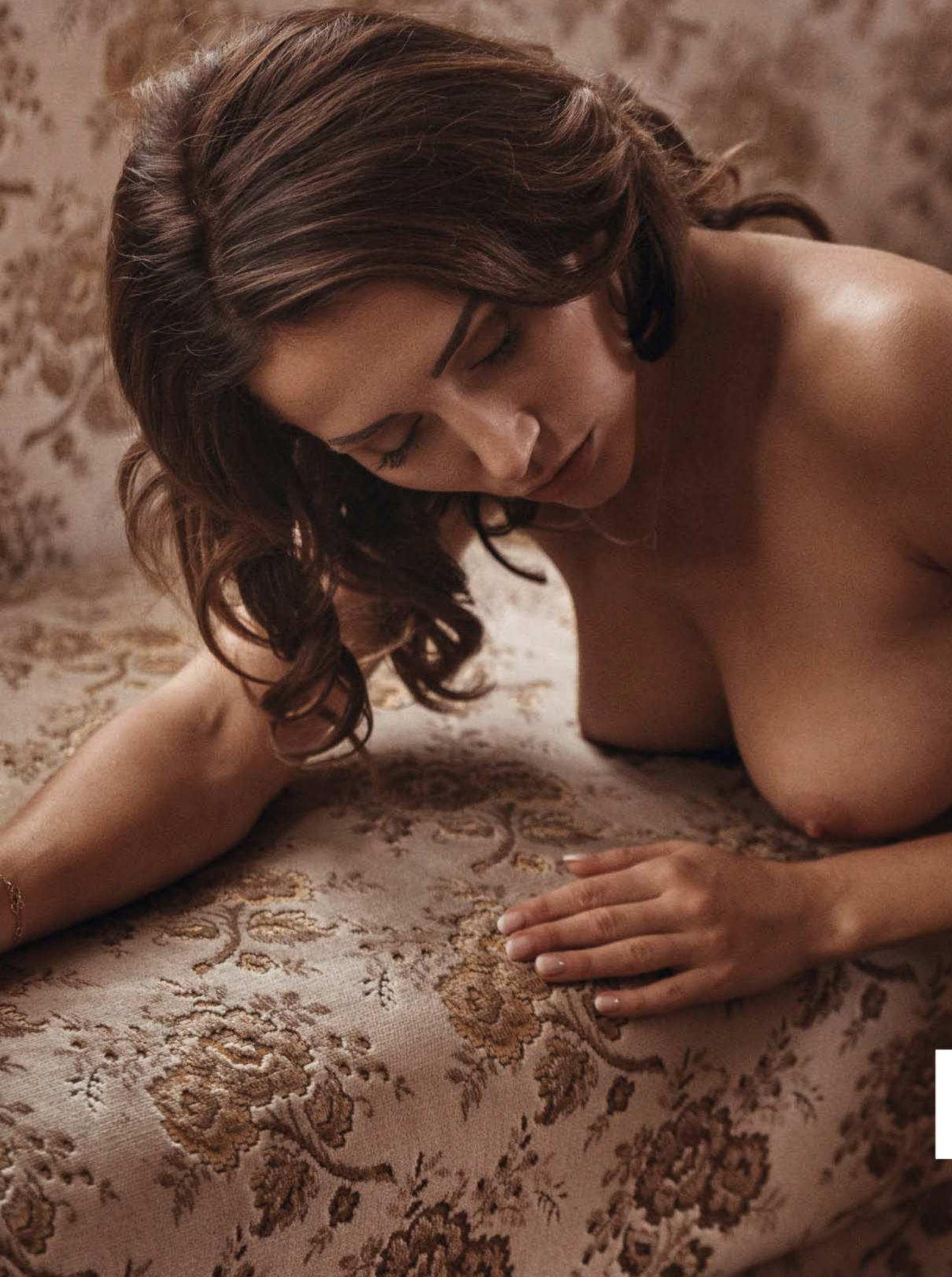
Kolotoč natáčení Modrého kódu mi skoro nedovoluje ani přečíst si knížku – a to je ta největší ztráta, kterou člověk spolu se ztraceným rodinným časem má. To se pak dostanete do fáze, že i kdyby vám dávali miliony, odmítnete je. Moje hodnoty jsou velmi konzervativní, můj způsob života je velmi konzervativní. Já nepotřebuju vést dobrodružný a vzrušující život, zažívám ho na jevišti v různých rolích poděsů, ve hrách, které jsou na hranici života a smrti. To je i moje taktika směrem k bulvárním novinářům – předvedu jim svůj konzervativní život, takže za chvíli přestanu každého zajímat. A to bude moje vítězství.

19. Zatím jste ve fázi, kdy vás bulvár neobtěžuje, nekomplikuje vám život. Co když se to změní?

Pracovní záprah na seriálu ze mě teď za poslední rok a čtvrt udělal spíš takovou hodnou mrtvou věc, která přijde domů a musí se zase učit další text. Nezlobím. Ale musí to být hrozně, když na to přijde – být vystavený nesmírnému tlaku, hrát si na schovávanou s novináři. Nevím, jaký vztah k bulváru člověk vlastně může mít – že je to vlastně takový celoživotní partner, kterého se trochu bojím, a tak mu dávám občas nažrat, aby mě nepokousal?

20. Co se stane, až doktor Hofbauer bude muset natrvalo odjet na stáž do Austrálie nebo se třeba zabije v autě?

Mě baví, zajímá a vzrušuje režie. Potřebuju mít čas na to, abych na sobě mohl v klidu pracovat, vzdělávat se, aniž bych kradl rodinný čas. V tuhle chvíli mi povaha velí celý zbytek času, co není práce, věnovat rodině. Nemám vlastně žádný svůj život. Je pro mě naprosto šílená představa, že se jednou otočím zpátky a řeknu si – děti vyrostly a já u toho nebyl. ■

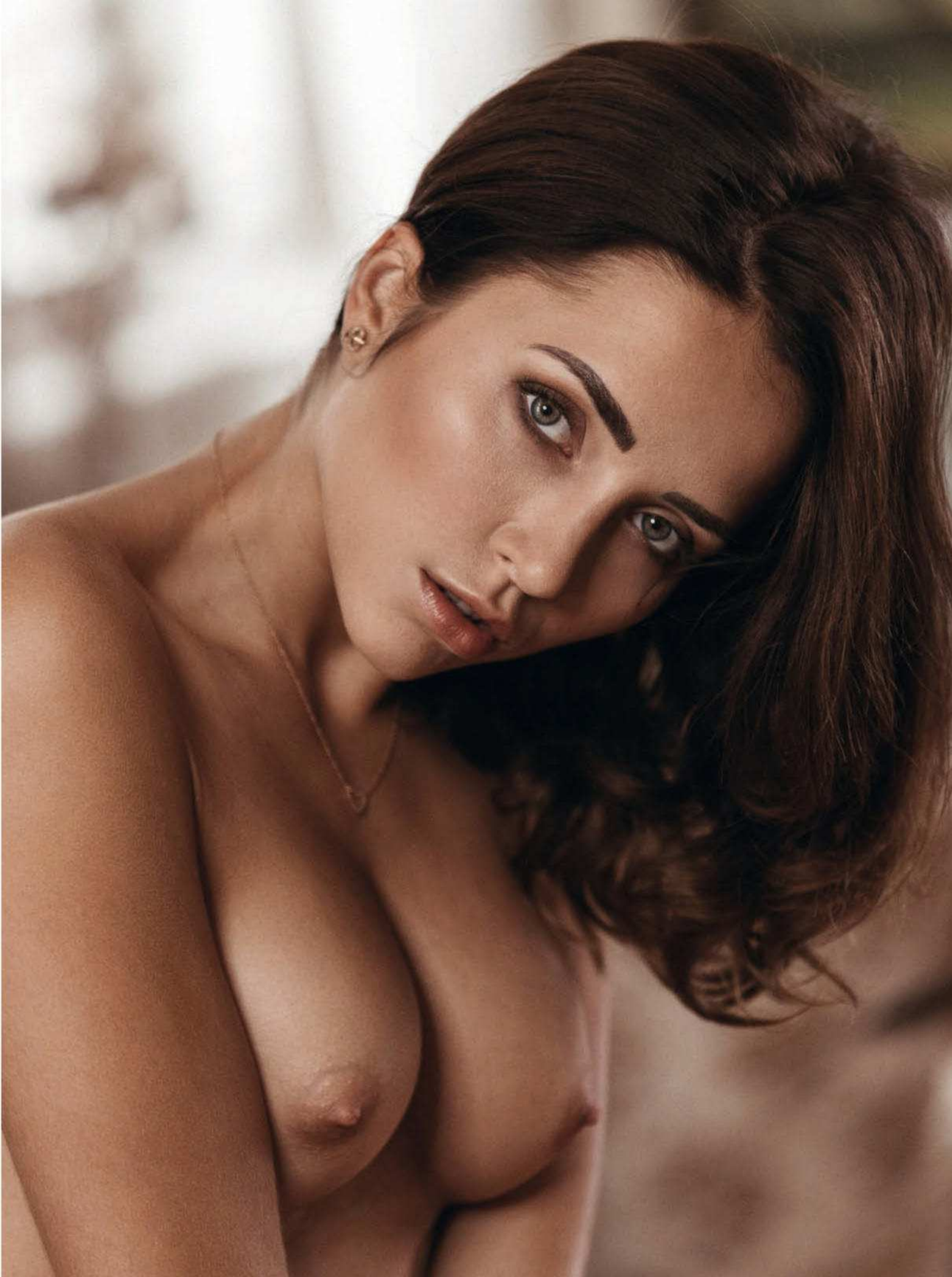

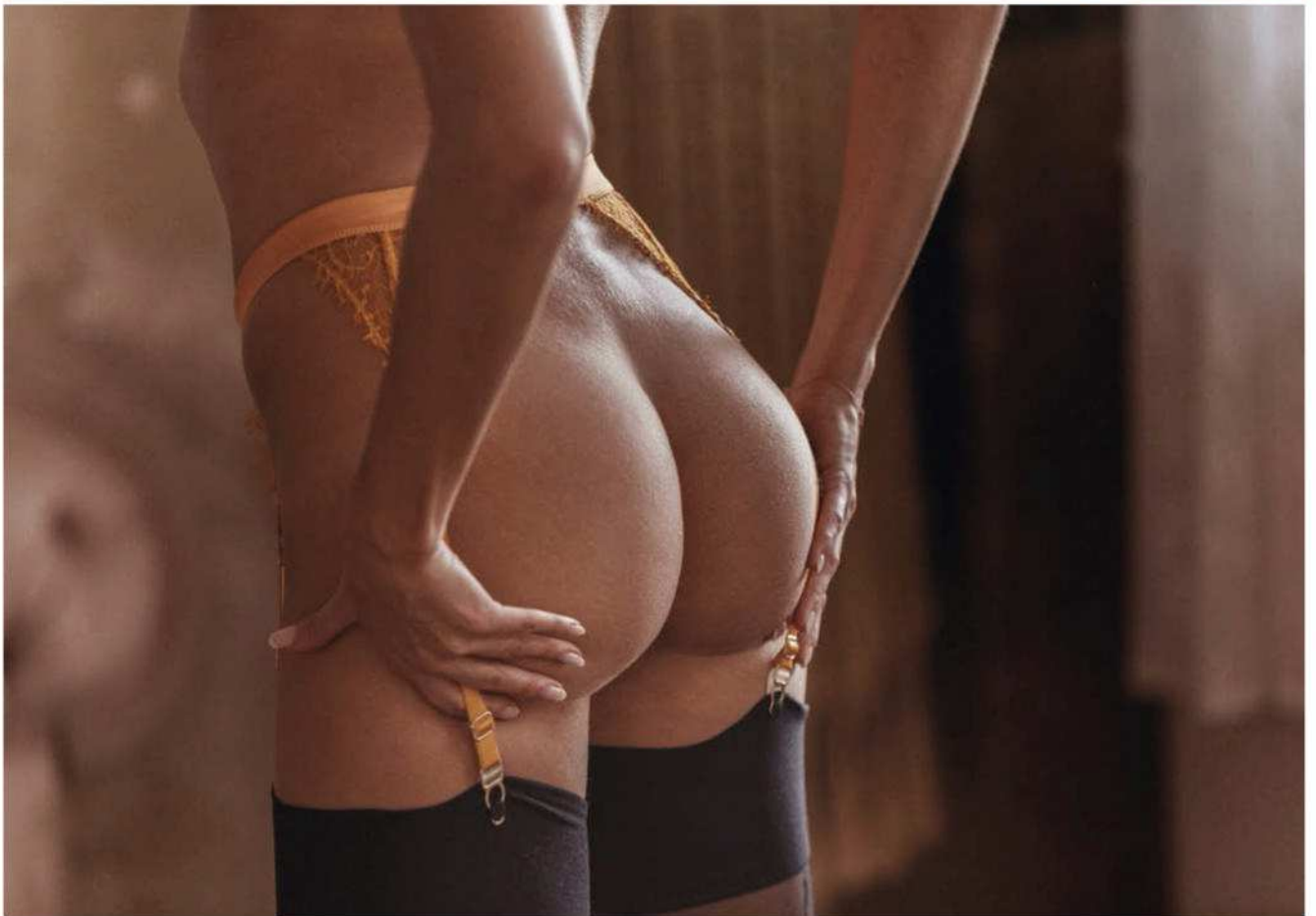
Anastasiya Avilova

*Nejvíč komplimentů dostává ukrajinská modelka kvůli barvě očí a kvůli svým dlouhým nohám.
„Můj vzhled je pro mě velmi důležitý. I když do něj investuji spoustu peněz a úsilí, přesto zůstávám stále svá.
To už dnes tolik žen neumí. Mnohé z nich to se zásahy do vzhledu přehánějí a nakonec vypadají ošklivě.
To se mě samozřejmě netýká,“ směje se Anastasiya.*

Foto MARTIN KROLOP, make-up JULIA STOFFERSEN

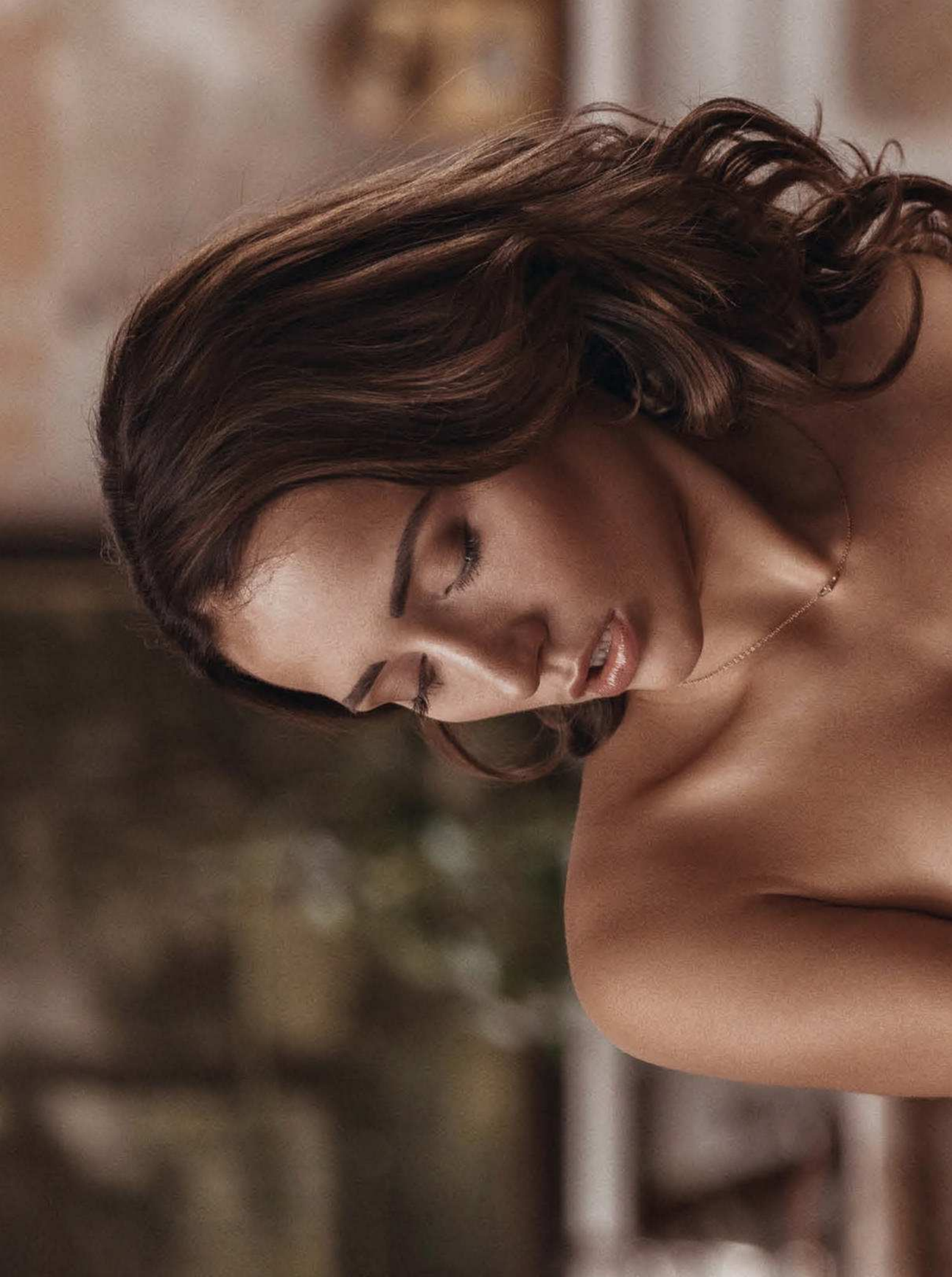

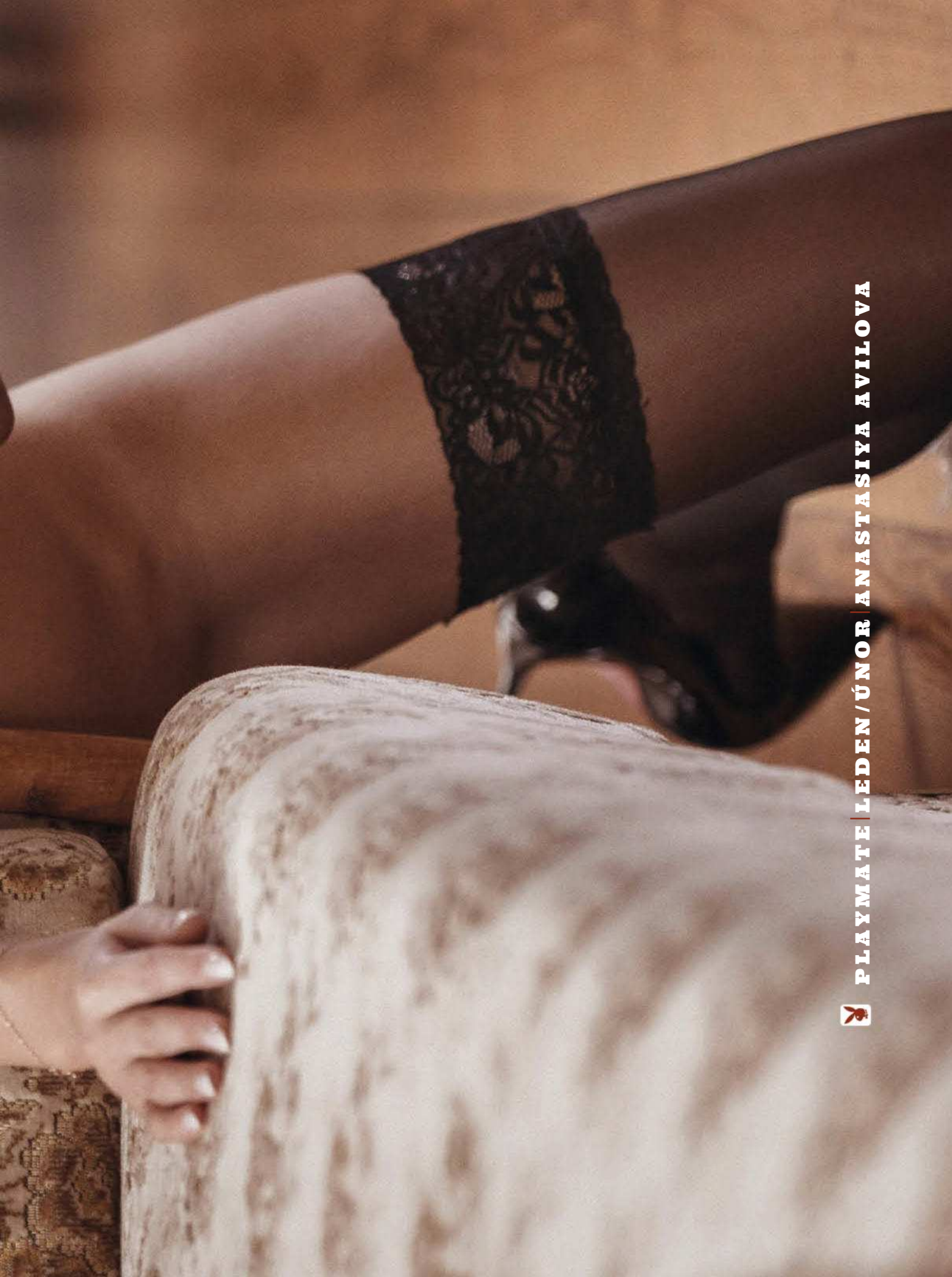

 PLAYMATE | LEDEN / ÚNOR | ANASTASIYA AVILOVA

Anastasiya Avilova

NAROZENÁ: 10. 9. 1988
MÍSTO NAROZENÍ: Gorlička (Ukrajina)
VÝŠKA: 167 cm
MÍRY: 86–63–89 cm

Ambice: Chci se stát Playmate roku.

Mám ráda na mužích: Zapůsobí na mě, pokud je muž džentlmen. Zdvouřilost, pozornost a dobré chování jsou extrémně sexy. Sixpack není nutností, ale muž by měl být fit a sportovec.

Co na nich nesnáším: Když příliš slibují a nic pro to nedělají.

Co nesnáším všeobecně: Je mi líto těch, kteří ostatním stále něco závidí a snaží se jim vědomě škodit.

Tajný sen: Ráda bych se objevila minimálně na deseti obálkách Playboye. Byla jsem už na titulce venezuelského Playboye, takže zbývá už jen devět...

Vysněná dovolená: Dovolenu bych ráda strávila na Bahamách – a každopádně si chci nemravně zaplavat s prasátky.

Co dělá ženu sexy: Charizma je něco, co dělá ženu sexy. Sex-appeal má jen málo společného s falešnou a lacinou fasádou.

„Copak můžu říct šéfovi o Vánocích ne?!“

„Každý den jsou Vánoce,
pokud je trávíš s tou správnou osobou.“

„Marie, proč jsi mi neřekla,
že jsi na Vánoce čerstvě natřela prkýnko?!“

„Ale na pozvánce bylo v ležérním stylu?!“

„Miláčku, co dáme mojí mamince k Vánocům?“

Vloni jsme jí koupili
křeslo, co by se k tomu
hodilo?“

„Co takhle
elektrický proud?“

„Pane řediteli, můžete mi dát zítra volno?“

ptá se v práci pan Novák.

„Manželka chce, abych jí pomohl
s vánočním úklidem.“

„Z takového důvodu vám přece
nebudu dávat volno!“ rezolutně to
odmítne ředitel.

„Děkuji,“ oddechne si pan Novák.
„Věděl jsem, že je na vás spolehnutí.“

Američan, Němec a Čech si povídají o tom, co udělají s vánočními odměnami.

Američan říká: „Koupím si auto a za
zbytek pojeďu na dovolenou.“

Němec povídá: „Já si za vánoční
odměny nechám vybudovat bazén a za
zbytek pojeďu na cestu kolem světa.“

Čech se zamyslí a praví: „Já si za
vánoční odměny koupím svetr.“

Američan a Němec se ho překvapeně
ptají: „A co zbytek?“

Čech odpoví: „Zbytek mi na něj
přidají rodiče!“

Kubík se ptá celý nadšený pod vánočním stroměčkem svých rodičů:

„Tohle všechno mi přinesl Ježíšek?“

„Ano, Kubíčku.“

Nato si dá Kubík ruce v bok
a načuřeně se zeptá: „A co jste mi teda
koupili vy?“

Pan Lantoš se chlubí svému kamarádovi:

„K Vánocům od manželky dostanu
novou rybářskou soupravu, našel jsem
to u ní ve skříni!“

„Tak to já asi dostanu nahatýho
chlapa!“

**Pan Honásek se opozdil
s vánočními nákupy,** a tak na Štědrý
den stojí v poloprázdne samoobsluze
a ptá se prodavačky, jestli mají něco
levného, hezkého a praktického?

„Zbyly nám tu celkem pěkné utěrky,
pro koho to má být?“

„Pro mou ženu.“

„Tak to bude jistě překvapená!“

„To si pište, čeká, že dostane kabát!“

Sousedky stojí na chodbě a drbou.
Okolo jde Pepíček a slyší, co si paní od
vedle povídají.

Přijde domů a říká tátovi: „Tati, letos
budeme mít hodně cukroví.“

„Jak to?“ odpoví táta.

„No protože sousedky říkaly, že
máma už měsíc peče s listonošem.“

**Slavnostně ozdobený vánoční
stromček,** všude uklizeno, z kuchyně
se line vůně štedrovečerní večeře,
zkrátka vánoční pohoda. Na stropě je
přibitá skoba a na ní visí oběšená starší
paní. Ve dveřích stojí manželský pár
v tichém zděšení.

Ticho přeruší manžel: „Teda ta tvoje
máma je ale formát, lepší vánoční
dárek mi snad ani nemohla dát...“

O Štědrém dnu volá Franta svému kámošovi:

„Hele, nemáš dneska na půl dne čas?“

Kamarád se diví: „Zrovna dnes,
a proč?“

„No já jen že mám doma postavený
betlém a chybí mi tam osel...“

Dvě blondýny se rozhodnou, že vyrazí do lesa pro vánoční stromček.

Bloudí po lese hodinu, dvě, tři...

Po čtyřech hodinách se potkají
a jedna říká: „Tak co? Našla jsi něco?“

„Ne, vůbec nic. A ty?“

„Já taky ne. Tak co kdybychom vzaly
nějaký bez ozdob?“

Baví se kolegyně po svátcích:

„Co ti dal manžel pod stromček?“

„Norkový kožich.“

„A sedí?“

„Jo, oni tam měli schovanou
průmyslovou kameru!“

Star Wars: epizoda A8

*Německé trio hvězdných sedanů Audi A8, BMW řady 7 a Mercedes-Benz třídy S spolu odnepaměti válčí o trůn luxusních vozů. S každou novou generací se na silnice dostanou fascinující technologie, které posunou svět aut o světelné roky. Aktuálně putuje žezlo do Ingolstadtu, kde zazářila hvězda nového **Audi A8**. Umí víc, než si dokážou představit i skalní fanoušci sci-fi.*

Luxusní sedany nikdy nekřičí svou technologickou nadřazenost do světa. Zatímco u levnějších aut designéři rádi experimentují a provokují, to nej zboží vždy zabalí velmi decentně a zdrženlivě. Specifická klientela je spíš konzervativní, netouží po pozornosti a nenápadně si užívá to nejlepší, co trh nabízí. A tak ani nové Audi A8 nevypadá jako kosmická loď, byť jeho výbava a schopnosti do ní nemají daleko. Tvarový základ se ve čtvrté generaci nemění, jen příď je v duchu doby zase o něco ostřejší, maska větší a zád zdobí chromovaná linka, která se vrací do módy.

Uvnitř je to typické útulné audi s jednoduchou architekturou a fantastickým zpracováním, možná vám ale při pohledu na interiér něco nesedí. Co si dělá palubní desku jinou, futuristickou, jako by patřila nějakému konceptu. No jistě, ovladače! Žádné tu nejsou. Jen dokonale lesklé dotykové obrazovky a hladké plošky. Všechny ikonky při úspěšném zadání povelu zavibrují, abyste cítili zpětnou vazbu, což se při řízení cení. Přejetím prstu po nakreslené stupnici se reguluje i množství vzduchu proudícího z výdechů klimatizace, ta také přišla o veškerá mechanická tlačítka a topíte/chladíte výhradně přes displej.

Motor neznámý

S příchodem **A8** mění Audi zažité označování svých modelů. Už žádné 3.0 TDI nebo 3.0 TSI, aby každý hned věděl, co vám bručí pod kapotou. Ponovu je to **50 TDI** a **55 TFSI**. Co znamená to číslo? Samo o sobě nic. Označuje jen interval výkonu motoru, zákazníkovi navíc neupřesněný.

Zkrátka motory s hodnotou X až Y dostanou označení 50, výkon Y až Z se bude jmenovat 55. Podobně se auta označují v Číně, tam se ale hledí na točivý moment. Jednoduše čím vyšší číslo, tím silnější motor. Jaký přesně, to už si budete muset vyčíst z prospektů.

Jako solitérní svědek starých časů pak působí pásek čtyř běžných tlačítek před voličem převodovky a bonus v podobě kolečka pro ovládání audiosystému. Vypnutí, zapnutí, zesilování a přepínání stanic nebo skladeb zvládnete jeho otáčením a vychylováním. Tohle geniálně jednoduché řešení snad ani nelze nahradit.

Takže si připravte kapesníčky. Choulostivější povahy masový nástup digitalizace oplácou, ty ostatní jimi budou leštit permanentně upatlané displeje, protože jen dokonale čisté působí náležitě nóbl.

A teď už si vyberte své místo ve voze, pohodlně se usadte, aparaturu Bang & Olufsen nechte jen tak šeptat do ucha a dovolte nám vyprávět o výjimečných schopnostech nového německého super-sedanu.

Jako úplně první auto je zgruntu postavené a připravené pro vysokou míru automatizace jízdy. Čeká se v podstatě jen na to, až dá legislativa všem jeho schopnostem zelenou. Potom se například už nebudete muset zabírat řízením v zácpě. Budete-li se pohybovat na silnici se stavebně oddělenými jízdními pruhy, převezme za vás audi veškeré úkoly spojené s řízením, a to až do rychlosti 60 km/h! Pokud náhodou nastane situace, se kterou si umělá inteligence nebude vědět rady, jednoduše požádá lidský element, aby se ujal kormidla. To je první krůček k plně autonomní jízdě, o které automobilky s oblibou hovoří a ke které ve vzdálenější budoucnosti směřují.

Bez člověka se audi obejde také při parkování. A jak už jsme naznačili v úvodu, ten nejnovější ze svaté německé trojice musí vždycky trumfnout zbývajících dva. A tak zatímco BMW s pomocí speciálního klíčku samo popojíždí rovně po přímcce a mercedes ovládaný mobilem zvládne i samočinné zaparkování kolmo k chodníku, A8 si poradí s ještě složitějšími situacemi. Jednoduše auto „zahodíte“ před volným parkovacím stánkem, vystoupíte a přes telefon audi zašoupnete na místo. Mimochodem na vlastní oči nesmírně efektní záležitost, připravte se, že na vás bude civět celý parkovací dům.

Pomocnou ruku audi podá, i když se rozhodne zaparkovat sám pán tvorstva. Dnes již celkem rozšířený systém samočinného parkování bez držení volantu je zde rozšířen o spoustu nových funkcí, dokonalý kamerový systém vás informuje o každé potenciální překážce, obraz problematické

části si můžete na displej zvětšit, auto si samo hlídá odření ráfku, a když nesouhlasí s vaším manévrem, prostě se začne prát o volant nebo rovnou úplně zastaví. A8 se o sebe tak úzkostlivě bojí, že ji můžeme označit za neodřitelné auto.

A pak tu máme podvozek. To je také zajímavá kapitola. Začíná řízením všech kol. Jistě, to už tu bylo. Nicméně věc je to fantastická. Dlouhá A8 díky němu kličkuje parkovištěm jako o metr kratší auto. Zatímco při pomalé jízdě se zadní kola natáčejí proti těm předním, ve vyšších rychlostech se vychylují ve stejném směru a podporují rychlý a přesný průjezd zatáčkou.

A teď to nejlepší, a sice vzduchové odpružení. Úžasné komfortní samo o sobě, v podání A8 ale zase o něco chytřejší a lepší. Každé kolo

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

Audi A8 50 TDI

Přepínávaný naftový šestiválec **3,0 l**
 Výkon **210 kW (286 koní)**
 Točivý moment **600 N.m**
 Pohon **všech kol**
 Automatická **osmistupňová** převodovka
 Zrychlení z 0–100 km/h **5,9 s**
 Maximální rychlost **250 km/h**
 Spotřeba **5,6 l/100 km**
 Základní cena **2 449 900 Kč**

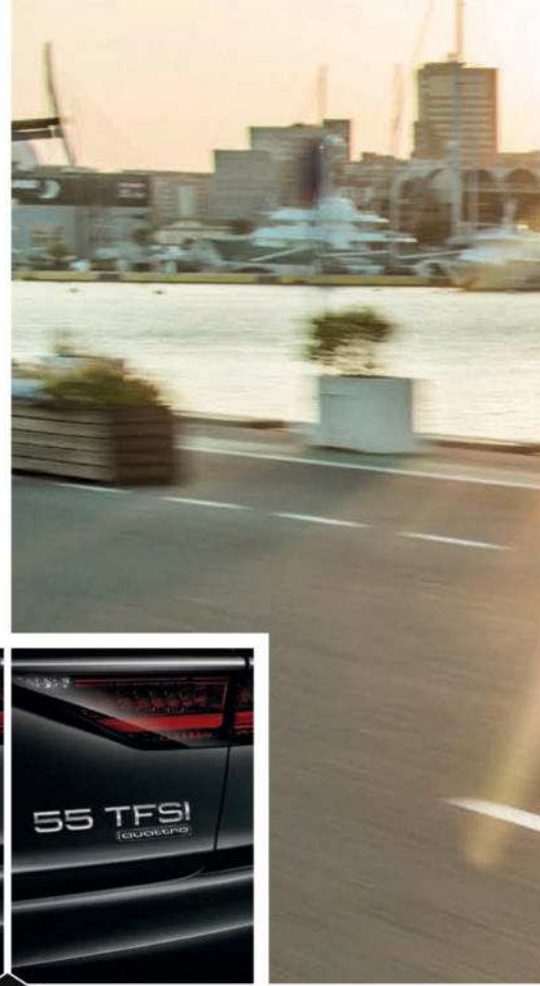
Audi A8 55 TFSI

Přepínávaný benzinový šestiválec **3,0 l**
 Výkon **250 kW (340 koní)**
 Točivý moment **500 N.m**
 Pohon **všech kol**
 Automatická **osmistupňová** převodovka
 Zrychlení z 0–100 km/h **5,6 s**
 Maximální rychlost **250 km/h**
 Spotřeba **7,5 l/100 km**
 Základní cena **2 558 900 Kč**

je osazeno speciálním elektromotorem, s jehož pomocí může být pohyb nahoru a dolů individuálně regulován. V praxi to přináší několik výhod. Při nastupování/vystupování se celé audi přizvedne, abyste se nemuseli tolik shýbat. Komfortnější přístup bývá hlavním argumentem pro koupi SUV, což tedy A8 vyřešila po svém.

Pokud se na audinu řítí z boku nějaká překážka, řekněme auto, které přehlédlo přednost v jízdě, A8 se během půl sekundy na příslušné straně zvedne o 8 cm a vystaví střetu dveřní práh, tedy nejpevnější část karoserie.

A do třetice tu máme asi nejzajímavější funkci. Přední kamera neustále skenuje povrch vozovky před autem a dává echo odpružení, které tak může lépe reagovat na to, co přijde. Zkrátka tlumiče vědí o výmolu s předstihem a mohou se na něj včas připravit, aby byl přejezd překážky co nejhladší. Obdobný systém už nabízí Mercedes pro vybrané modely třídy S. Jenže nebylo by to audi, aby nešlo zase o kousek dál. Právě díky těm elektromotorům. Například když se blíží příčný zpomalovací práh, nečeká podvozek, až budou kola nakopnutá vlastní nerovností, ale v pravý

Díky natáčení zadních kol je A8 neskutečně mrštná. Kamera sleduje povrch silnice před autem a s předstihem dává signály inteligentnímu odpružení, aby se na výmoly připravilo. Schopnost samostatně přizvednout jednotlivá kola a dokonale tak ignorovat třeba zpomalovací prahy dává slovu komfort zcela nový rozměr.

Interiér A8 je v podstatě jeden velký dotykový displej. Ten hlavní uprostřed palubní desky má úhlopříčku 10,1 palce. Druhá obrazovka pod ním měří 8,6 palce a slouží k ovládání klimatizace. Další monitor najdeme místo přístrojů.

Audi A8 mezigeneračně povyrosto a nabízí solidní prostor už v základním provedení, natož pak v prodloužené verzi A8 L.

čas si je samostatně přizvedne. Výsledek je ohromující. Jako by vozila A8 pod nárazníkem žehličku a opravovala všechny úlety silničářů. Co by vám na palubě Audi A8 s běžným vzduchovým odpružením připadalo jako skvěle odfiltrovaná nerovnost, v novince se jako nerovnost vůbec nejeví.

Inovacemi prošípané Audi A8 sází v počáteční fázi prodeje na hlavní šesti- a osmiválcový proud. Třilitrový diesel produkuje 210 kW, stejně objemný benzin pak 250 kW. Osmistupňový automat a pohon všech kol quattro můžete považovat za samozřejmost.

Později dorazí osmiválec 4.0 TDI/320 kW a 4.0 TFSI/338 kW, exkluzivní šestilicový dvanáctiválec a dobíjecí plug-in hybrid, bez kterého už by to dnes nešlo. Má mít 330 kW a prý nebude závislý pouze na kabelu do zásuvky, ale dobíjení zvládne i bezkontaktně s pomocí indukční desky zabudované do podlahy garáže.

Automobilový svět je zkrátka s příchodem Audi A8 zase o kus zajímavější a chytřejší.

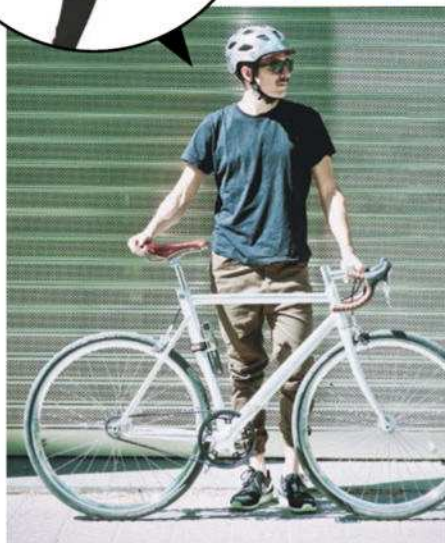
ABUS HYBAN CENTIUM Německá top kvalita mezi přilbami do města

Když vyjedete za hranice k našim západním sousedům, můžete si všimnout, že v německých městech potkáte většinu cyklistů vybavených produkty značky **ABUS**. Aby také ne, když jde o jejich domácího výrobce s tradicí delší než 90 let. Na českém trhu boduje ABUS především skvělými zámky na kola a motorky, ale za doporučení rozhodně stojí i přilby, které si například získaly místo v několika ročnících Tour de France. Přilba **Hyban Centium** je sázka na jistotu pro každodenní cestování na kole po městě.

Váží jen 380 gramů, oceníte integrované LED světlo na zadní straně, skvělé odvětrávání, přátelné vnitřní polstrování

a samozřejmě špičkovou kvalitu výroby, která je znát při každé příležitosti.

www.abus.cz

Nové funkce ESETU zvyšují ochranu uživatelů

ESET uvedl na podzim **nejnovější verzi bezpečnostních produktů pro domácnosti**, jež výrazně zvyšuje ochranu uživatele před internetovými hrozbami. Jednou z novinek je funkce monitorování domácí sítě, která dává uživateli přehled o tom, kdo se do jeho sítě připojuje. Mimoto umožňuje nejen test routeru, ale i zařízení připojených ve wi-fi síti na potenciální zranitelnosti. Nové verze bezpečnostního softwaru rovněž obsahují vylepšenou ochranu proti ransomware či UEFI skener. Přesto si však ESET zachoval minimální nároky na systém při zachování optimální kombinace správné detekce, rychlosti a výkonnosti.

www.eset.cz

Mužství nevyprchá jen tak

Přitažlivost muže nespočívá jenom v silné erekci, což jako zkušený chlap zřejmě víte. Víte pravděpodobně i to, že hladina testosteronu klesá s přibývajícím věkem. Ve skutečnosti je však tento mužský hormon odpovědný i za to, co rádi nazýváme životní silou. Tělo jednoduše musí dostávat to správné palivo pro nejlepší výkon. **PRIMULUS** je doplněk výživy, složený z pečlivě vybraných vitaminů, minerálů a výtažků z bylin. Jedná se originální český multivitamin, jehož úlohou je nabudit vaše libido a zvýšit životní energii. Jednoduše, abyste se snadněji postavil věcem jako pravý muž.

balení 549 Kč (denně dvě tablety) / www.primulus.cz

Originalita snoubená s luxusem a kvalitou

Dárkovými mincemi z řady CRYSTAL COIN

překvapíte každého, kdo si potrpí na luxus, kvalitu a originalitu. Snoubí se v nich tradiční severočeská řemesla – mincovnictví a sklářství – a na celém světě nemají obdoby. Na reliéf vyražený z ryzího stříbra totiž nevšedním způsobem navazují broušené křišťálové kameny. Něžné motivy labutí, květin a motýlů najdou uplatnění při příležitostech, které si žádají mimořádnou pozornost – věnovat je můžete z lásky, k narozeninám, pro štěstí i jen tak pro radost. Unikátní dárky vznikly ve spolupráci dvou renomovaných společností z Jablonce nad Nisou – **České mincovny**, která vyrábí všechny mince ve vašich peněženkách, a **Preciosy**, světově známého výrobce skla.

www.ceskamincovna.cz

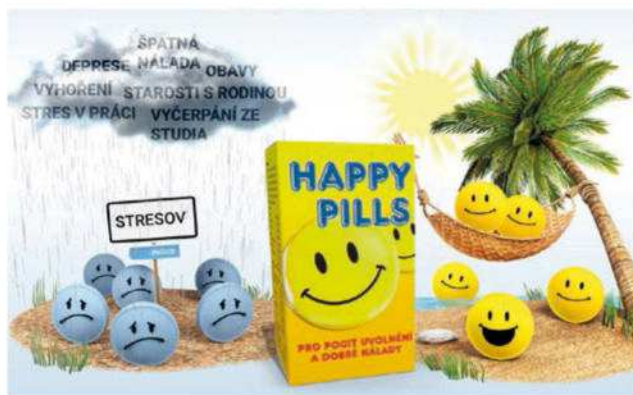

Nedotčená historie pozdního baroka

Blízko krnovského centra se nachází kompletně zrekonstruovaný objekt s názvem **Villa Cafe**.

Jedná se o vilu ve stylu z pozdního baroka, kterou pro textilního továrníka Heinricha Steuera projektoval vídeňský architekt Franz Wilfert a jež nese i jméno svého původního majitele **Steuerova vila**. Vila, jejíž historie sahá do roku 1931, patří mezi ty krnovské památky, které jsou takřka nedotčeny přestavbami a úpravami. Samotná vila nabízí ubytování v citlivě zrekonstruovaných apartmánech. Reprezentativní Villa Cafe je místem pro velmi příjemný pobyt.

www.villcafe.cz

HAPPY PILLS Když nemáte dobrý den, vyřešte to úsměvem!

Zimní období bývá tak trochu „obdobím temna“. Vstávání za tmy, brzký západ slunce a nedostatek slunečních paprsků na náladě nepřidají. Několik dlouhých týdnů se nás pak

může držet špatná nálada, která často přechází v mírnou formu deprese, lidově nazývané depky. Proč se však zbytečně trápit zimním splínem, když pomoci může doplněk stravy, který čerpá přímo z přírody? **Happy Pills** nám dodávají látky, které tělo potřebuje k výrobě takzvaných hormonů štěstí. Získáte tak větší radost ze života a toto zamračené období rychle překlenete až do optimistického jara. Happy Pills obsahují vitaminy B₁, B₃, B₆, kyselinu listovou, DMAE, NADH nebo L-Arginin, což jsou látky přirozeně se vyskytující v těle. Přispívají k uvolnění, energizaci, regeneraci a dobrému spánku, zlepšují paměť, soustředění a zpomalují stárnutí. Happy Pills jsou výborným pomocníkem pokaždé, když se necítíte ve své kůži. Doplněk stravy Happy Pills můžete pořídit bez předpisu v každé lékárně.

www.happy-pills.cz

ErosStar
it's a erotic megastore

Kanon na počkání

Není nic lepšího než radost z velikosti vlastního nádobička. Vodní pumpě **Bathmate X40** budete říkat pane s velkým P, protože, co dokáže, to svět ještě neviděl. Doživotní zvětšení penisu? Není problém! Pumpa je schopna při pravidelném používání prodloužit penis až o 7cm! Nejen že úd samozřejmě zvětší, pumpa pomůže také k lepší erekci, dále k silnějšímu penisu, ale hlavně k něčemu velmi důležitému – silnějšímu orgasmu! Pumpa je vyrobena z kvalitního plastového materiálu spolu s gumovou manžetou. Ta zajistí, aby se pumpa dokonale přisála k pokožce. Regulace podtlaku v pumpě probíhá pomocí ventilu na vrcholu pumpy. Tato vodní pumpa je momentálně to největší a nejlepší, co tuzemský trh může nabídnout. od 1899 Kč / www.erosstar.cz

Autochemie s orlem ve znaku

Diesel Power D-solve De-gel

od americké firmy Gold Eagle je prémiová přísada do motorové nafty určená pro zimní období. Jeho unikátní předností je, že dokáže zkapalnit a uvolnit již zatuhlé pohonné hmoty v potrubí i filtru palivového systému. Neobsahuje alkohol a je tak vhodný i pro bionaftu. **Concentrated Diesel Fuel Anti-Gel & Conditioner** od stejného výrobce rovněž překonává svými parametry běžná zimní aditiva. Zabraňuje vylučování parafinu, tedy houstnutí neboli gelovatění nafty. Absorbuje vodu vzniklou v palivové nádrži kondenzací, udržuje potrubí a vnitřní prostory diesel motorů v dokonalé čistotě.

Při dávkování 1 : 1000 zvyšuje odolnost letních pohonných hmot až do -16 °C.

www.AutoMotoChemie.cz

Bydlení s budoucností

Developerská skupina **Exafin** reaguje na vývoj situace v dopravě. V současné době, kdy se pracuje ve všech automobilových koncernech na vývoji, ale už i na výrobě **elektromobilů**, jde Exafin opravdu s dobou. Ve svém vlnkovém projektu **Rezidence Malvazinky** připravil tento developer pro nové majitele luxusního bydlení možnost dobíjet elektromobil u každého parkovacího stání v suterénu objektu. Je tak prvním developerem v České republice, který zařadil do svých projektů prvky elektromobility a vykročil naproti velmi blízké „elektro“ budoucnosti v dopravním průmyslu.

www.exafin.cz

Kořen na kořen

Korejský červený ženšen pravý v podobě silného koncentrátu je unikátní

životabudič. Doplněk stravy pro přípravu protistresového nápoje je určen k posílení vitality, imunity a celkového sexuálního, fyzického i duševního zdraví. Působí jako adaptogen. Má účinky na hormonální systém, dochází k ovlivnění hormonálních procesů na úrovni hypotalamu, nadledvinek a mozku. Tato vlastnost souvisí se zdokonalením sexuálního života v souvislosti s odbouráváním stresových hormonů, povzbuzení činnosti nadledvinek a vyšší sekrecí hormonů typu testosteron či estrogen s přímým vlivem na libido. Zlepší se nálada, mentální výkon a zdraví celkově.

Objednat lze exkluzivně na

www.medicinka.cz

Dr. Bojda
medicinka.cz

www.facebook.com/ZameckyPivovarFrýdlant

Ležák Albrecht 12 ze Zámeckého pivovaru Frýdlant

Premiový ležák pšezněského typu, vařený z toho nejvyššího sladů z historické humnové barokní sladovny pana Klusáčka v Kounicích. Chmelený čtyřikrát jen poloraným žateckým červeňákem. Zásaditá voda pro jeho výrobu se čerpá z podzemního ledovcového jezera. Nepasterizovaný, aby nepřicházel o jedinečnou chuť odkazující na historickou světovou kvalitu českého piva. Takový je **Ležák ze Zámeckého pivovaru Frýdlant**. S plnou sladovou chutí, provokativní hořkostí a vyváženým řízem, je výjimečným klenotem mezi českými pivy.

www.pivovar-frydlant.com

Eurazio Center – Try and Choose

Rozšíření výroby – risk, výzva, cesta k růstu. Základem je dobře se rozhodnout, nastavit správné limity a provést ty správné dílčí kroky. Pro podporu rozhodnutí a učinění toho správného kroku vzniká **Eurazio center**. Místo, kde si zájemce o doplnění výroby o CNC stroje může vyzkoušet na různých typech strojů realizaci stejné aplikace. Tedy vyzkoušet, rozhodnout, zjistit prodejní i provozní náklady, návratnost a následně i vybrat. S Eurazio centrem vzniká ve středních Čechách **největší prodejní a testovací CNC showroom v Evropě**. Místo, kde se setkají zástupci výrobních a investičních oddělení národních a nadnárodních firem z celé Evropy při výběru CNC technologií z oblastí laserového řezání a značení i CNC obrábění.

www.4ips.eu

BARBER'S WIFE
kadeřnictví & holičství

— NAVŠTIVTE —

BARBER'S WIFE

— BARBER SHOP PRAHA —

**NC METROPOLE & CENTRUM
ZLIČÍN CHODOV***

SKVĚLÝ TIP
NA VÁNOČNÍ DÁREK!

www.barberswife.cz

* Centrum Chodov, 1. patro, The Designer Gallery

EURAZIO CENTER

PRO VÁS OTEVŘEME V ROCE 2018

Největší laser and CNC showroom v Evropě

PŘESNÉ - RYCHLÉ - SPOLEHLIVÉ

Eurazio center - největší showroom laserů a CNC strojů v Evropě se pro Vás otevře v polovině roku 2018. Vyberte si u nás již dnes a otestujte širokou nabídku řezacích laserů, frézek a značkových.

To nejlepší pro Váš business si vyberete u nás.

4isp s.r.o. Specializovaný prodejce laserů a CNC strojů | 4isp.eu

NOEMI KAPPEL

Maďarská modelka se narodila v Budapešti a v metropoli i vyrůstala.

Už jako malá snila o velkých věcech. Všude kolem sebe viděla krásu, aniž si uvědomovala, že jedna se ukrývá i v ní samé. „Vyrůstala jsem jako malá divoška s kouskem šprta v sobě.

Ovšem jen do té doby, než jsem poznala sama sebe,“ říká Noemi...

90

„Jsem studentka IT, do školy chodím v kalhotách a bez make-upu. Až na této škole jsem si začala uvědomovat, že mám na víc než jen být za počítačového šílence,“ směje se Noemi. Dnes je z ní modelka na plný úvazek, která cestuje po celém světě. Ráda poznává nové lidi a jejich kulturu...

90

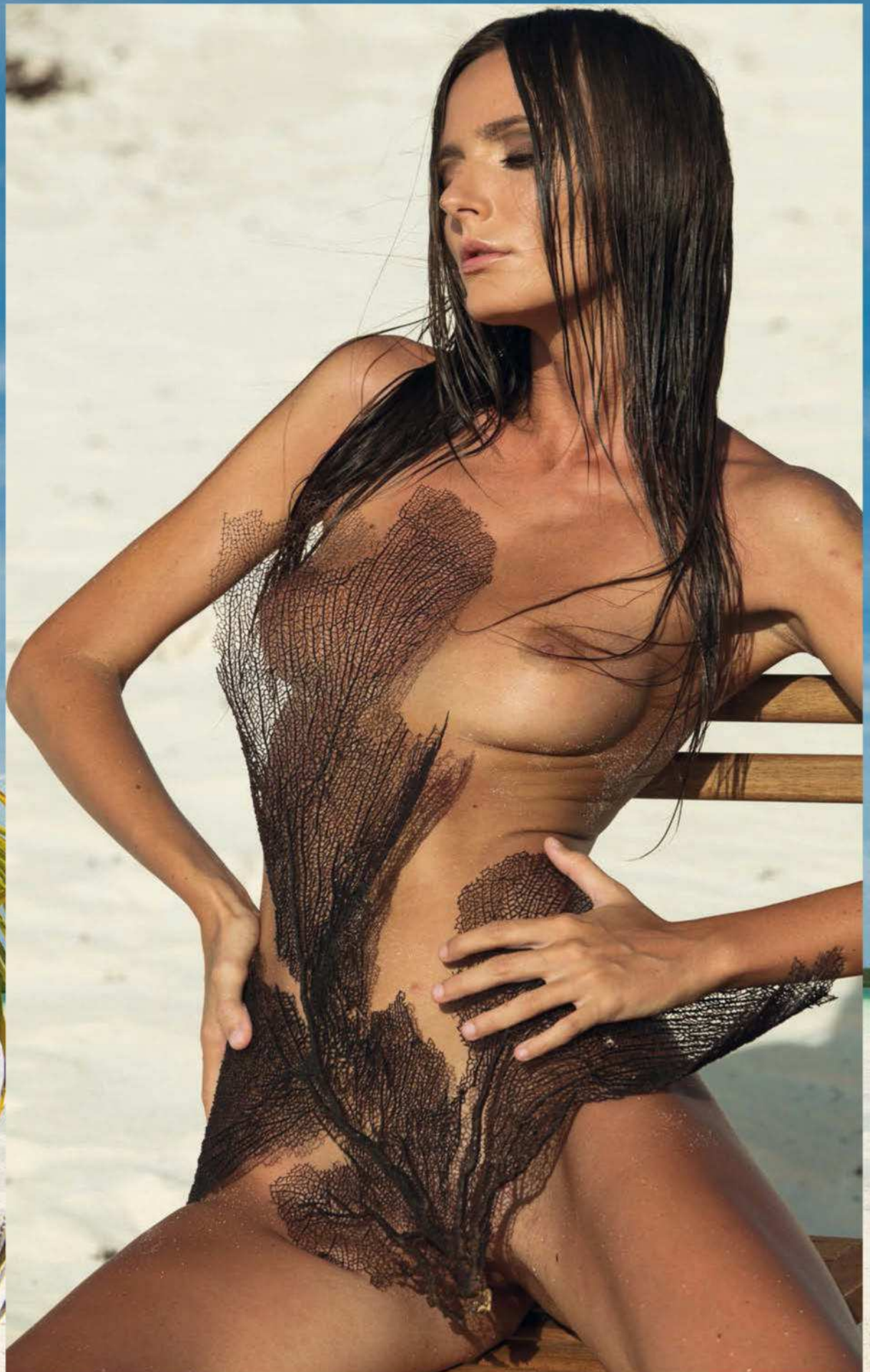

„Mám ráda spoustu věcí, ale nejraději snad improvizuji a sama sebe vyzývám, abych byla stále lepší. Jak v práci, tak v životě. Jsem vášnivá a slovo ne pro mě není odpověď. Stále se držím svého životního kréda: Inspiruj ostatní, aby ses jimi mohla inspirovat i ty,“ končí dívka a libuje si, že úspěšný rok 2017 zakončí v Playboyi pictorialem foceným na Bahamách. „Co jiného by si modelka mohla víc přát než se stát součástí tak známého magazínu.“

Mrazivým vnitrozemím na starých dřevěných lyžích

Třicetistupňový mráz. Mrazivá pustina centrálního Norska. Hardangervidda, největší pevninská náhorní plošina s průměrnou nadmořskou výškou 1200 metrů, nejjihnější kout arktického pásma. Polární kruh je sice ještě daleko, ale počasí a klima už tady jsou arktické. Michal Martínek a Zdeněk Fryml se vydávají na zdánlivě běžnou cestu na lyžích a se saněmi. Zdánlivě.

Oba nadšenci historického lyžování totiž právě zahajují expedici ke 120. výročí prvního přechodu Hardangerviddy Roaldem Amundsenem na jasanových lyžích a s replikou dřevěných Nansenových saní, které používal, když se pokoušel s Hjalmarem Johansenem v březnu 1895 dosáhnout severního pólu. A s velice podobným vybavením, jako měl o rok později slavný Roald Amundsen, když na neprobádanou norskou náhorní plošinu vyrazil.

„Spousta polárních výprav sem jezdí trénovat, podmínky přes zimu jsou tady totiž opravdu arktické,“ popisuje Michal Martínek. „Dá se zde výborně testovat polární materiál. Nejsou tu sice teploty šedesát pod nulou, ale není problém, aby bylo pětatřicet pod nulou čtrnáct dní v kuse.“

Hardangervidda je ideální místo pro trénink přežití v polárních oblastech – a přitom leží uprostřed civilizované země, v dosahu záchrany, kdyby se náhodou něco stalo.

1. Zrození lyžníků z Orlických hor

Tohle dobrodružství ale začalo mnohem dřív. „Ja vším stojí můj kamarád Zdeněk ‚Kozel‘ Fryml, se kterým jsme kdysi dávno na půdě jeho chalupy v Orlických horách našli staré jasanoky,“ vzpomíná Michal Martínek. Kozel na nich tenkrát objevil vyražené logo svého dědy, který lyže vyráběl. Okamžitě lyže vyzkoušeli a samozřejmě za jednu zimu zničili. „Kozel měl doma nářadí po dědovi a rozhodl se, že zkusíme vyrobit jedny vlastní,“ vzpomíná Michal Martínek. „A opravdu jsme je vyrobili. Bylo to metodou pokus omyl. Kozlův táta je navíc taky truhlář, takže nám s výrobou hodně radil.“

První vyrobené lyže za moc nestály, ale oba novodobí lyžníci měli nadšení na rozdávání. Vytáhli staré oblečení po dědečkovi, nazuli jasanoky a vyjeli na sjezdovku. Právě tam vyzkoušeli i první

Michal Martínek a Zdeněk Fryml.

telemarkový oblouk – vypadalo to příšerně, ale lidem se to líbilo, mávali jim, povzbuzovali je, fotili si je.

Druhou osudovou náhodou bylo setkání s holandským skautem, který jim vyprávěl o mistrovství světa v historickém lyžování, které se pořádá v rakouských Alpách. „Toho jsme se prostě museli zúčastnit,“ usmívá se Michal Martínek. „Náš holandský kamarád zjistil podrobnosti a my tam na další ročník opravdu přijeli. Byli jsme nadšení, kolem nás samí dědci a my měli fungl nové lyže. Cítili jsme velké šance na vítězství.“

Odhad se nakonec ukázal docela nepřesný. „Přišel první freeridový sjezd, tři kilometry lesem nelesem, cestou necestou,“ popisuje Michal Martínek. „Dokonce se pak dvakrát běží přes vesnici s lyžemi přes rameno. Pak je musíte zase nasadit a hurá dále dolů. Trochu jsme místní terén neodhadli – naše lyže byly dobré možná na nějakou sjezdovku, ale v tomhle holém terénu jsme nebyli schopní udělat pořádný oblouk. Bylo tam metr prašanu, přes noc pětadvacet pod nulou, krásné zimní počasí, ale ne na naše dlouhé široké lyže. Takže zatímco vítězové měli čas patnáct minut, nám to trvalo minut pětatřicet. Místní horalé nám vesele potřásl rukama a smáli se, jak je to skvělé, že někdo z české nížiny přijel do Alp na jejich závod.“

Tak to Michal Martínek se Zdeňkem Frymlem nemohli nechat. Zakousli se pořádně do výroby nových prototypů, předělávek a vychytávek. Zkoušeli jiné umístění vázání na lyži, jinou šířku lyže. „A začalo nás hodně bavit na jasanokách lyžovat, normálně na českých sjezdovkách,“ usmívá se Michal Martínek. „Co si budeme povídat – pokud si na české sjezdovce vezmeš nové carvingové závodní lyže, uděláš dva tři oblouky a jsi dole. Nohy se ti ani

nezahřejí. A pak jedeš lanovkou patnáct minut nahoru. Zatímco na jasanokách se ti i relativně mírný a krátký kopec výrazně ztíží. Lyžování získává novou dimenzi a máš opravdu chuť si zase pořádně zalyžovat.“

2. Prvosjezd Elbrusu na jasanokách

V roce 2009 vymyslel Michal Martínek nový dobrodružný plán. Co takhle vylézt na Elbrus (s výškou 5642 metrů nejvyšší horu Kavkazu a Ruska), nasadit jasanoky a sjet na nich do údolí? Pokud přímo nejde o světový prvosjezd, byl by to podle Michala Martínka minimálně prvosjezd v novodobé historii. A to už je pořádná motivace.

„Kamarád bohužel skončil v sedle a nahoru nedolezl,“ vypráví Michal Martínek. „Zaskočilo nás tam trochu počasí. Byli jsme tak dobře aklimatizovaní, že jsme to přepískli, většina z nás to odskákala, vylezli jsme nahoru jen tři. S jasanokami jenom já.“

Během výstupu na vrchol se k nim přidal jeden Slovák, kterému taky odpadl kamarád v sedle. Nahoře pak říkal: „Vy jste úplně magoři! Já jsem vyřízený a on si sem vyjde nahoru s lyžemi, začne se převlíkat do starých hadrů po dědečkovi, nasadí ty prehistorické dřevěné lyže a sviští dolů!“

Telemark piloval Michal Martínek k dokonalosti hlavně kvůli prvosjezdu z Elbrusu. Představoval si, jak stylové by bylo sjet ho právě tradičním telemarkovým obloukem. A povedlo se, i když terén tam byl hodně drsný. „Byli jsme tam v létě, sněhu proto nebylo až tak moc,“ vzpomíná Michal Martínek. „Střídal se tam dva extrémy – úplně zledovatělá plocha, na které jasanoky prostě nedrží a jedou kolmo dolů, anebo ufoukaný jemný sníh se ztverdlo krustou nahoře. Když jsem do ní zajel, pustila mě krusta jenom tam, kam vedou lyže. Nešlo prostě zahnout.“ Michal Martínek brzy přišel na to, že jedinou taktikou je snažit se dělat telemar-

Alpští horalé mohou českým organizátorům mezinárodního mistrovství ČR v historickém lyžování v Orlických horách hojnou účast i spoustu mladých účastníků jen závidět.

kový oblouk na ledovém povrchu, aby vůbec dokázal změnit směr. Jakmile vjel do jemného sněhu s krustou, mohl jenom rovně – do té doby, než zase vjel na ledovou plochu. Když dojel dolů, musel přiznat, že v životě nebyl tak strhaný jako z toho relativně krátkého sjezdu.

Tehdy na Elbrusu Michala Martínka poprvé napadlo, že by historické jasananky mohly být ideální variantou ke klasickým skialpinistickým lyžím. „Už při výstupu jsem si říkal, jaká je to škoda, že lyže táhnu na batohu,“ vypráví. „Mohla to být nahoru skvělá skialpinistická túra. Tak jsme to začali hned po návratu doma zkoušet. Tulení pásy na tom sice držely, museli jsme je ale trochu upravit, našít na ně další řemínky, aby neklouzaly z lyží.“

3. Prehistoričtí skialpinisté

Možná největší výhodu jasanek našel Michal Martínek právě ve skialpinismu. Na sjezdovce je to na nich podle Martínka ideální, když je přírodní sníh. Přemrzlý a umělý sníh dřevěné lyže brutálně ničí a hobluje. „Zato při pohybu ve volném terénu jsou jasananky lehoučké, protože v nich není žádné železo,“ popisuje. „Vázání je jednoduché a primitivní, dá se chodit v obyčejných pohorkách. A když se na jasankách člověk trochu naučí, pořád se na nich lyžuje z kopce dolů líp než na běžkách.“

Místo historického vázání, které kluci používají, se na jasananky může dát klasický a starším ročníkům z dětství dobře známý kandahár, kde se dá nastavit uchycení paty. A to se pak jede ze svahu téměř jako na klasických lyžích. „A pořád tě taková lyže vyjde levněji, je to stylovější,“ usmívá se Michal Martínek. „Když pak s jasankami dorazíš na horskou chatu, jsi tam za hvězdu. Pokud lyži zlámeš, vyrobíš si novou. Ale mně se zatím nikdy nestalo, že by se mi lyže zlomila při jakémkoliv sjezdu nebo při chůzi, a to jsem měl třeba na zádech ještě dvacetikilový batoh, přecházel jsem těžký terén, šlápl do díry. Lyže šla

do extrémních průhybů a nikdy nepraskla.“

Pohyb do kopce je na jasančkách podle Michala Martínka stejně jednoduchý jako na běžkách, po rovině a z kopce navíc dokonce stabilnější. Stačí sundat pásy a jet.

4. Velké závody lyžníků

Po 2. ročníku mistrovství světa v Alpách, kdy už se Michal Martínek s kamarády dostali do první desítky, je rakouští horalé začali brát trochu vážně. „Říkali nám – chlapi, máte taky nějaké závody u vás v Čechách? Uspořádejte je a my k vám přijedeme,“ vzpomíná Michal Martínek.

Podařilo se jim získat záze-
mí chaty Juráška v Orlických
horách i se sjezdovkou, a tak
vzniklo v roce 2011 mezinárod-

Technika jízdy s holí nebo dvěma hůlkami

► „Tím, jak člověk musí hůl přehazovat z jedné strany na druhou, si rozhazuje těžiště, není tak stabilní jako se dvěma hůlkami. Má pak velkou ztrátu na startu nebo na rovném úseku, kde je potřeba se pořádně odpíchnout. Nedám ale dopustit na ladnost stylu s jednou holí, třeba zrovna při telemarku.“

MICHAL MARTÍNEK

ní mistrovství ČR v historickém lyžování.

„Jedná se o závody na starých dřevěných lyžích, v Čechách vžité pod názvem jasaneky, při kterých se budou závodníci po sjezdovce prohánět v dobovém oblečení, s dobovým vybavením a diváci se tak budou moci ponořit do počátku minulého století, kdy u nás probíhaly jedny z prvních lyžařských závodů,“ psalo se v propozicích prvního ročníku závodu.

„Rakušáci tehdy opravdu přijeli, i kluci ze Slovinska, Němci,“ vzpomíná Michal Martínek. „Začalo k nám jezdit poměrně dost lidí, startovalo klidně i 130 závodníků. A rakouští horalé jen koukali, jaká je u nás atmosféra a co tady máme mladých lidí. Protože u nich je to většinou záležitost lidí kolem padesátky.“

Hodně návyků z běžného lyžování se musí podle Michala Martínka potlačit, člověk musí být především citlivý na hranění. Do oblouku nemůže jít bezhlavě, musí cítit, co lyže dělá.

Závodí se v klasickém slalomu dvoukolově, v několika prvních ročnících po něm následoval závod ve skocích na lyžích. „Skokánek byl asi metr vysoký, měli jsme rekord dvanáct metrů,“ vzpomíná Michal Martínek. „Bylo to pro diváky hodně atraktivní, ale pak jsme ho museli zrušit. Závodníci zlámali během závodu i deset párů lyží a hrozilo, že se budou lámat i kosti.“

Místo skoků na lyžích tak sjezdovka u chaty Juráška zažívá jinou, dnes už legendární taškařici – jasan-cross. Což je ski-cross na jasanách, kdy vedle sebe vyráží až šest závodníků. „Proti skokům je výrazně míň zlámaných lyží a nikdo si zatím nějak výrazně neublížil,“ usmívá se Michal Martínek.

Skoky jsou tak jedinou disciplínou, která jasanám nepřeje. Prudký náraz přemrzlé lyže totiž špička často nevydrží a zlomí se.

V lednu 2018 proběhne v Orlických horách už osmý ročník mezi-

Co jsou to jasaneky?

► „Ty nejstarší historické lyže byly vyrobeny z jednoho kusu dřeva. Později docházelo k inovacím, dělaly se vrstvené, které měly samozřejmě lepší vlastnosti. Jasan je pro jejich výrobu ideálně houževnatý a pružný, prostě nejlepší materiál. Přesto existují staré historické lyže z břízy, z javoru, viděl jsem smrkové i borové. Na závodech ve Slovinsku dokonce někdo jezdil i na dubových lyžích – i to je materiál, který se dá nouzově použít.“

MICHAL MARTÍNEK

Používá se historicky jedna hůl, nebo dvě hůlky?

► „Myslím, že se to v různých místech světa vyvíjelo různě. Někdo popadl do ruky jednu hůl, jiný dvě. Spíš záleželo na tom, k čemu lyže zrovna potřeboval. Jestli šel do lesa jako hajný nebo na lov, jestli za sebou ještě táhl nějaký náklad nebo jestli se jel jenom sklouznout z kopce. Nikdo už asi nezjistí, kdy se začalo s jednou holí a kdy se dvěma. Já jsem kdysi dávno začínal s jednou holí, pak jsem přešel na dvě hůlky. Na mistrovství světa v Alpách nově zakotvili pravidlo v královské kategorii starých lyží, že se může startovat jenom s jednou holí. Protože to takhle v Rakousku prý původně bylo. Ale jestli to tak bylo třeba i ve Skandinávii, to nevím.“

MICHAL MARTÍNEK

národního mistrovství ČR v historickém lyžování.

5. Po stopách

Roalda Amundsena

Vraťme se ale do centrálního Norska, kde Michal Martínek společně se Zdeňkem Frymlem vyráží na jasanách, s bambusovými hůlkami a ve starých kožených botách do bílé mrazivé pustiny. Na počest prvního přechodu Handargerviddy Roaldem Amundsenem v roce 1896 se zde každoročně pořádá víc než sto kilometrů dlouhý závod zvaný Åsnes Expedition Amundsen.

„Díky tomuto závodu jsme loni naši cestu nakonec naplánovali takto,“ vysvětluje Michal Martínek. „Původně jsme chtěli jet za polární kruh, ale pak jsem se dočetl o Åsnes Expedition Amundsen a chtěl jsem se toho závodu zúčastnit.“ Nakonec oba historičtí lyžaři usoudili, že by s ostatními moderně vybavenými závodníky s lehkými saněmi nebyli schopni měřit síly, ale chtěli se s nimi aspoň potkat. „A jak nám pak v cíli někteří říkali, byli jsme nejčastějším tématem rozhovorů v cílovém stanu – co to tam všichni potkali za dva bláznů ve starých hadrech, se starým vybavením a dřevěnými saněmi. Nějakou stopu jsme tedy zanechali,“ směje se Michal Martínek.

Jejich cílem a možná i životní filozofií totiž není jet na prvenství v závodě. „Náš cíl byl odpočinout si a užít si to,“ vypráví Michal Martínek. „Neřešili jsme, kolik kilometrů denně ujdeme, za jak dlouho. Potkávali jsme závodníky v době, kdy bylo nejhezčí počasí, a oni makali jako fretky. Zato my jsme uložili saně, vylezli jsme na kopec a telemarkem jsme si ho krásně sjížděli dolů. Bylo nám úplně ukradené, kde kdy budeme. Prostě pohoda, poezie a klid. Nemáš tam signál, jediná starost je o jídlo, o pití a o teplo. Nic víc nepotřebuješ. Jakmile se hlava přepne na tyhle základní věci, krásně se vyčistí.“

Pryč se studem, pánové!

Bylo mi devět let, když se mi se strašnou pravidelností začal zdát příšerný sen. Jsem ve škole, sedím v klasické lavici a poslouchám paní učitelku. Vedle mě sedí spolužačka a hlásí se k tabuli. Paní učitelka se podívá směrem k nám a vyvolá k tabuli – mě. Začínám se pomalu zvedat a tu si s hrůzou uvědomím, že mám na sobě jenom tričko. Navíc velmi krátké tričko. Začínám se potit a mám naprosto strašný pocit studu a hanby. Raději bych v tom okamžiku zemřel, než abych se postavil. Paní učitelka naléhá. Pomalu a v předklonu vstávám, stahuji si tričko, co nejníž to jde, a tričko se roztrhne. Stojím před třídou nahý jako červ, rudý a bezmocný. A v té chvíli se probudím. Jsem celý zpocený – a šťastný, že to byl jenom sen.

► **Pocit studu a hanby z vlastní nahoty je zřejmě v tomto věku normální, pokud člověk nemá genetické předpoklady stát se exhibicionistou anebo růžovoučkým německým nudistou na jedné z mnoha evropských holopláží. Strach z nahoty postupně s věkem mizí a nahradí ho bezradnost nad překvapivými reakcemi našeho těla.**

Je mi jedenáct a trávím prázdniny u příbuzných na vesnickém statku. Nic zvláštního: spousta zvířat, hodně sluníčka a jedna starší sestřenice, která si ze mě pořád utahuje. U rybníka se před koupáním schválně převléká za stromem o průměru sedmi centimetrů. Provozuje, protože tam nikdo jiný pod šedesát let prostě není. Probouzí v mých vnitřnostech něco, čemu dost dobře nerozumím. V noci si zalezu pod obrovskou duchnu v ložnici, kde spí šest lidí (včetně strýce, tety a nestoudné sestřenice). A zdá se mi sen. První z mnoha erotických snů, které mi

V životě muže by nemělo být mnoho momentů, kdy mu jeho mužství připadá ostudné – ale občas se to prostě stane. Důvody jsou různé: je ještě kluk, nezná svoje tělo, anebo se prostě potřebuje ulít ze školy a nepropočítal to dobře. Mě přivedlo vlastní tělo do překérní situace jen v několika případech – ale ty stály opravdu za to.

v životě budou zpříjemňovat povinný odpočinek těla a ducha. V tom snu se mi zjevuje sestřenice u rybníka. Je nahá, kráčí ke mně a já fascinovaně hledím na záhadný tmavý trojúhelník pod jejím pupíkem. Natahuje ke mně ruku – a já cítím strašné pnutí, výbuch a probouzím se nešťastný, že to byl jenom sen. A vtom s hrůzou zjišťuji, že mám úplně mokré kalhoty od pyžama. Proboha, snad jsem se nepočural! Na návštěvě v cizí ložnici! Nevím, co s pyžamem, nevím, co s peřinou. Nejraději bych zdrhnul hned v noci domů. Vyplížím se na dvůr, pyžamové kalhoty házím do popelnice a druhý den ráno předstírám zánět středního ucha a nechám se odvézt domů k rodičům. Na sestřenici se raději ani nepodívám.

► **Nikdo mi totiž předtím nevysvětlil, co je to noční poluce, a tak mě reakce vlastního těla na sexuální podněty okolí zastihla nepřípraveného. Hrozně jsem se za sebe styděl. Nejvíc mi vadilo, že si moje tělo dělá, co chce, a já to nejsem schopen ovlivnit. Vypůjčil jsem si pár knížek a zjistil, že je to úplně normální. Četl jsem pozorně a dlouho, abych si byl jistý, že jsem proti všem dalším překvapením obrněný. To jsem ještě netušil, že mě v životě čekají další dvě epizody, kdy se budu studem propadat. A žádná z nich se neodehrála ve snu – i když bych si to byl v té chvíli přál.**

Je mi čtrnáct. Je léto a já jsem poprvé na dovolené u moře. Už týden jsem platonicky zamilovaný do drobné patnáctileté černovlásky, která bydlí s rodiči v bungalovu hned vedle nás. Občas si spolu zahrajeme ping-pong, tu a tam si jdeme zaplavat. A teď jdeme poprvé plavat pozdě večer do moře. Moji a její rodiče šli tančovat a nechali naše hormony bez dozoru. Po chvilce plavání se jen tak čvachtáme na mělčině. Najednou ke mně dívka přiskáče, obejmě mě kolem krku a dá mi pusku. Na to mě ovšem moudré knihy nepřipravily. Cítím, jak se ve mně a na mně všechno dme. Rudnu a odtahuji se od ní. Je to moje první veřejná erekce a je mi jasné, že ji neutajím. Klopýtáme po kolena ve vodě a každých pár kroků se líbáme. A já to nedokážu vychutnat, nejsem schopen užít si své první líbání s dívkou, protože myslím jen na to, že se blížíme k okraji pláže, kde svítí velké lampy a kde bude vše odhaleno. V posledním okamžiku se rozhoduji – vrhám se břichem do písku (příšerně to zabolí) a předstírám žaludeční křeče. Ona mě konejší, ale můj problém tím jenom zhoršuje. Svůjím se tak dlouho, že být to v Saúdské Arábii, tak

jsem už narazil na ropu. Ona to nakonec vzdá a odchází. Dívá se na mě dost otráveně – a já se jí vůbec nedivím. Mám zlost na ni, na sebe, na celý svět.

► **Tam na pláži jsem nepochopil, že za vzrušení se nemám stydět. Až o něco málo později mi došlo, že se reakce našeho těla dívkám líbí, uklidňuje je a dodává jim pocit jistoty. Když jsem tomu všemu porozuměl, vykročil jsem rázně do dalších fází pubertálního vývoje. Bez bázně a hany. Čekala mě ovšem ještě jedna zkouška - křest ohněm ve chvíli, kdy jsem si myslel, že jsem se studem definitivně skoncoval.**

Studoval jsem třetí ročník vysoké školy. Byl čtvrtek, šest ráno a já měl s ostatními kamarády z koleje za pár minut vyrazit na jedenodenní vojenskou přípravu (možná si někteří z vás na tu pravidelnou ztrátu času pamatují). Jenže tentokrát se mi nechtělo vstávat. Rozhodl jsem se, že zaskočím na polikliniku ve Spálené ulici, nechám si napsat nějakou omluvenku a zbytek dne strávím zasněným potloukáním po kavárnách jako správný mladý literát. V devět jsem dorazil na polikliniku a zcela namátkou jsem si za cíl svého simulantství zvolil – nevím proč – chirurgii. Postavil jsem se do přeplněné čekárny a přemýšlel, jak se dostat do ordinace co nejdřív, abych si volný den krásně užil. Ze dveří vykoukla sestra. „Má někdo něco akutního?“ vyštěkla na nás přivětivě. „Já!“ ozval jsem se v náhlé inspiraci. „Silné bolesti břicha!“ Vešel jsem do ordinace, zalehl na lavici a decentně shrnul deset centimetrů kalhot. Paní doktorka mě začala proklepávat a kladla mi dotazy. A já jsem odpovídal a občas náležitě sykl bolestí. Když jsem si uvědomil, že doktorku nechtěně

vedu k diagnóze zánětu slepého střeva, bylo už pozdě. „Odvezte ho do fakultní nemocnice, a fofrem,“ znělo její rozhodnutí a já věděl, že kavárenské toulky vezmou za své. O pět minut později jsem už ležel v sanitce, která mě klidně, rozvážně a hlučně (jak už to dvanáctsettrojky uměly) vezla na specializované vyšetření do Motola. Vyšetřovna byla v plné permanenci, a tak mě poslali přímo na volný chirurgický sál. „Svlékněte se za plentou a lehněte si na operační stůl pod ty lampy!“ poučila mě lakonicky kníratá sestra. „Slipy taky!“ zařvala, když viděla, jak se odevzdaný, ale ne zcela nahý potácím k operačnímu stolu. Mně už to ovšem bylo úplně jedno. Rezignoval jsem na svůj krásný volný den a měl jsem na sebe vztek. Proč jsem si nemohl vybrat nějaký jiný neduh? Lehl jsem si na stůl a čekal. Sestra vešla dovnitř, rozsvítila lampy nad stolem a zase odešla. Rázem jsem neviděl téměř nic. Byl jsem oslepený. Dveře se zase otevřely a já slyšel kroky. Spousty kroků – a spousty tlumených hlasů. Ženských hlasů. A potlačovaný chichot. „Tak dámy, jdeme vyšetřit tohoto těžce zkoušeného studenta,“ ozval se hluboký, flegmatický a překouřený hlas pana doktora. V tu chvíli jsem si uvědomil, že jsem ve fakultní nemocnici a všechny ty obrysy dívek v bílém, které matně rozeznávám všude kolem, jsou studentky

medicíny. Poprvé za celý den si mi udělalo doopravdy nevolno. Lékař si přečetl, co by mi tak asi mohlo být a jal se rozdávat úkoly. „Zuzanko, prohmatejte pacientovi břicho. Chci vidět pěkně jemnou, přímo ukázkovou palpaci!“ Jeden z dlouhovlasých obrysů se přiblížil. Nejdřív jsem ucítil jemnou čerstvou vůni. Potom se mi na podbřišku usídlila nejistá dlaň. Začala proklepávat. Tluč do mě pořádně, řval jsem na ni v duchu. Nedělej to tak jemně, proboha! Snad se mi to teď nestane! Tady ne, ne, ne... Bylo pozdě. Čím víc

jsem tomu chtěl zabránit, tím víc se mé tělo vymykalo zpod kontroly. Můj penis se plíživě sunul pravou stranou přímo pod proklepávající dlaň. Pak se jí dotkl – a rázem byl zcela v pozoru a odhalen. Zuzanka ucukla a odskočila bokem. Kolem mě zněl chór tlumeného smíchu. Mám jinak ženský smích velice rád. Teď jsem ho však nenáviděl. Cítil jsem se hluboce ponížen, jakkoli jsem byl hrdě vztyčen. A doktor se mnou ještě zdaleka neskončil. „Jarmilko, tady máte leukoplast. Přilepte mu ho stranou, ať nepřekáží při vyšetření!“ Mluvil o mém údu jako o nějakém vetřelci, který ruší jeho hodinu, ačkoli nebyl vůbec přizván. Jako by nevěděl, že taková násilná manipulace se samozvanec může být zdraví nebezpečná. Studentka Jarmilka se ovšem s chutí pustila do práce a zkušeným chvatem zneškodnila pulzující překážku plynulé hodiny chirurgie. Nevím, jestli jsem se červenal. Už jsem na to asi neměl sílu. Ale doktor, který mé simulantství už zcela jistě prohlédl, zasadil ubohému zbytku mého ega ještě poslední ránu. Doslova podpásovku. „Tak, a teď, když nám v naší špatně placené práci nebrání neovladatelné libido tohoto nadřazeného jedinice, můžeme provést rektoskopii!“ Natáhl si gumovou rukavici a zoceleným prstem dokončil dílo zkázy. Diagnóza byla hotová. „Dámy, tento mladík zcela jistě netrpí zánětem slepého střeva. Má diagnóza zní: je zdravý, líný a má příliš mnoho přebytečné energie. Půjdeme na další sál.“ Hladina tlumeného chichotu se o něco málo zvýšila. Byl jsem úplně doražený. Vtom se jeden ze vzdalujících se obrysů otočil, vrátil se ke stolu, naklonil se ke mně a něžně špitl: „Tak ahoj. A nezlob se, bylo to prima.“

► **A to bylo naposledy, co jsem se za mimovolné a nekontrolované pohyby svého těla styděl. Když někdy poslouchám poráženecké řeči některých starších kamarádů, říkám si, že dokud jsou naše fyzické reakce tak krásně neposlušné, je to s námi v nejlepším pořádku. Důležité je, abychom se ještě dlouho nemuseli zastydět za něco docela jiného - za svoji nekontrolovanou nehybnost.**

Security Tech Germany

VYROBENO Z OCELI
NAVRŽENO S VÁŠNÍ

Hyban

Bordo

www.abus.cz

ErosStar
it's a erotic megastore

Dárky na poslední chvíli

ErosStar.cz
expresní doručení

www.erosstar.cz

Chi running

**Někdo skáče jako jelen,
jiný běží jako mistr taj-či**

Běhání a čchi? Takové to naše obyčejné běhání v parku a starobylá čínská moudrost o největší životní síle ve vesmíru? Na první pohled poněkud podivné spojení. Přece když chceme běhat, nepotřebujeme k tomu východní filozofii. Anebo je to všechno trochu jinak?

text **MAREK KOŽUŠNÍK** foto **PROFIMEDIA.CZ, ARCHIV**

Běhání je nejmasovější sport na světě. Z téhle obrovské masy lidí ale musí každý rok 75 procent přestat běhat, protože se zraní. Nejčastěji to odnášejí klouby. Vždyť při běhu na pouhých pět kilometrů působí na každou nohu zátěž kolem 250 tun.

„Jde hodně o styl, techniku běhu,“ vysvětluje Josef Šverma, trenér chi runningu. „Většina lidí totiž neběhá,

ale skáče. Při správném běhu naopak noha neustále dohání tělo, využívá gravitace pomocí náklonu.“

Naprostá většina běžců dále podle Švermy propíná nohy v koleni a dopadá na paty. Takový náraz pak musí něco tlumit – a jsou to kotníky, kolena, kyčle, záda, s tím související šlachy, svaly, vazy. Kdo má nadváhu, jeho kolena musí tlumit náraz o to víc. Tak vzniká naprostá většina běžeckých zranění.

„Úplným základem je proto správné držení těla,“ vysvětluje Josef Šverma. „To je první věc, kterou se musíte naučit – a zranění se vám začnou vyhýbat.

Jako trenér jsem pracoval se stovkami lidí, kteří měli problém s koleny, se šlachami nebo vazy a jen díky správnému postoji a technice se jich zbavili.“

Běžet s menším úsilím, šetřit klouby

Jak tohle všechno souvisí s chi runningem? Spojuje v sobě totiž správnou a přirozenou běžeckou techniku a plynulý oběh životní energie v uvol-

něném těle. Výsledkem je, že běžíme s daleko menším úsilím a navíc šetříme klouby.

„Chi running vymyslel v roce 1999 americký ultramaratonec Danny Dreyer,“ popisuje Josef Šverma. „Jako běžec na dlouhých tratích zažil na vlastní kůži, jak klouby a svaly trpí. A protože praktikoval i taj-či, napadlo ho propojit obě disciplíny dohromady. Některé styly taj-či jsou staré 3500 let. A Danny Dreyer chtěl jejich základní principy – správné držení těla, uvolněnost, harmonii s pohybem, s myslí a s energií – aplikovat do běhání.“

V běžeckém bestselleru Dannyho Dreyera Chi running ale podle Josefa Švermy přesto převažuje západní přístup nad východním. „O čchi se dočtete v knize na několika stranách, zbytek popisuje správné nastavení těla, uvolněnost, techniku,“ vysvětluje.

Nový styl si okamžitě oblíbili nejen běžci, ale i ostatní sportovci, kteří běh používají v rámci svého tréninku. Opravdu totiž minimalizuje možnost zranění. Rozdíl oproti klasickému běhu je především v držení těla, uvolněnosti a náklonu. Základem je udržet v rovině osu „dopadová noha – kyčle – ramena – hlava“.

„V roce 1997 se mi otevřel úplně nový svět, když jsem se seznámil s Ču Si-linem, čínským mistrem taj-či,“ vzpomíná Danny Dreyer. „Seznámil mě s konceptem pohybu vycházejícího ze středu těla, přičemž paže a nohy ho následují. On sám se pohyboval tak, že to vypadalo nenásilně a silně zároveň.“

Jak běhá gepard?

Taj-či vychází z poznávání pohybů zvířat. Podle Číňanů je „čchi“ nebo „chi“ síla, která pohybuje vším. Prochází tělem systémem meridiánů, které tuto energii dostávají do všech jeho částí. Návikem duševního soustředění a uvolnění se můžeme naučit vnímat a směřovat tuto jemnou energii systémem pohybů a cvičení, a to je taj-či. Západní lékařství tento koncept zlehčuje a neuznává, protože energii čchi nelze měřit vědeckými přístroji, a nelze ji tedy podepřít vědeckou metodou. Je pro náš západní svět příliš neuchopitelná a mystická.

Naše západní tréninkové metody se

jen zlehka dotýkají okraje znalostí, které Číňané rozvíjeli přes dva tisíce let. Taj-či nás mimo jiné učí směřování pohybu z bodů podél páteře, tedy z osy těla, ne z periferií. Přesně tak je tomu i v přírodě. Síla stromu přece také spočívá v jeho kmeni připomínajícím trup, ne ve větvích a listech. Proč by to u lidského těla mělo být jinak?

„Podívejte se na pohyb geparda, nejrychlejšího pozemského zvířete,“ vysvětluje Danny Dreyer. „Nohy má tenké – jak tedy může běhat tak rychle? Tajemství spočívá v jeho páteři. To je místo, kde je uložena energie čchi. Když gepard běží, jasně vidíte, že síla, která ho pohání, vychází z páteře, ne z nohou.“

D. Dreyer – revoluce v běhání ve stylu chi.

Naslouchejme svému tělu

Aby energie čchi procházející páteří mohla pohánět vaše nohy, musíte je mít velmi uvolněné. „Mistr Ču mi neustále opakoval, ať držím páteř vzpřímenou a nechávám čchi protékat jako vodu potrubím,“ vysvětluje Danny Dreyer. „Musíme se znovu naučit pohybovat způsobem, k němuž jsme byli stvořeni. Většina lidí se běhat nikdy neučila. Je to něco, co bereme za danou věc – každý přece začne běhat chvíli poté, co začne chodit.“

Ztráta té překrásné plynulosti pohybů, kterou jsme měli jako děti, je podle učitelů taj-či součástí dospívání a stárnutí člověka. Děti se pohybují přirozeně a spontánně, naším úkolem je naučit se vědomě pohybovat se stejnou lehkostí a krásou. Technika chi runningu je prostředek, který nám znovu umožní prožít, jaké to je – běhat s pocitem síly a naprostého spojení se svým tělem.

Způsob myšlení při chi runningu nás učí naslouchat a soustředit se spíše vnitřně než na „povinné“ vnější cíle. Není důležitý výkon, ale prožitek. Naše tělo je zároveň naším učitelem i žákem. Pokud ho budeme pozorně sledovat a naslouchat mu, poznáme, co může a co nemůže dělat. Je to tanec našeho ducha s naším tělem.

„K prvním zásadám, které se v taj-či učíme, patří, že nejlepší způsob, jak se vypořádat s nějakou silou,

je s ní spolupracovat, ne jít proti ní,“ říká Danny Dreyer. „Pokud jdete proti síle, ještě víc ji posilujete. Chcete-li správně reagovat na jakoukoliv sílu, naučte se být vnímaví. Síla se pak může stát vašim přítelem a spojencem.“

Na první pohled bychom teď mohli říct, že je to spousta hezkých, ale příliš filozofujících řečí vhodných pro někoho, kdo léta každý den medituje a cvičí komplikované sestavy taj-či. Kdo žije tímto stylem života. Krásné na chi runningu je ale to, že ho klidně můžete provozovat bez oné duchovní složky a vnímat ho pouze jako soubor naučitelných a nesmírně praktických technik běhu.

Jehla v chmýří

Když běžíme, je naše tělo vystaveno vlivu dvou sil – trvalému tahu směrem dolů způsobenému gravitací a síle cesty působící proti nám, když se pohybujeme vpřed. Chi running učí, jak s těmito silami spolupracovat, jak z nich udělat své spojence při každém kroku. Klíčem je správný postoj. V učení taj-či se mu říká „jehla v chmýří“. Vyrovnáte v něm své tělo a energii čchi soustředíte do jeho středu, zatímco ruce a nohy jsou měkké jako chmýří, naprosto bez napětí.

(Pro příznivce neduchovního přístupu: naučíte se správnému postoji a uvolnění.)

„Představte si jehlu zapíchnutou visle v chomáči chmýří,“ popisuje Danny Dreyer. „Jehla představuje vaši osu rotace při běhu. Číňané by řekli, že je tato jehla velmi plná. Představuje tok energie směrem ke středu. Je tenká, rovná a pevná. Spolu s tím, jak shromažďujete energii do středu těla, ji stahujete z končetin, které jsou pak měkké jako chmýří.“

(Jan Šverma to popisuje jako „dynamické uvolnění“ – tedy zapojení pouze těch svalů, které jsou pro pohyb správnou technikou zapotřebí, ostatní jsou uvolněné.)

V chi runningu i v taj-či vycházejí veškeré pohyby těla z jeho středu. Ten je zdrojem energie a funguje jako osa, kolem které se

všechno pohybuje. Podle učení taj-či je střed vašeho těla – tan tchien – umístěn těsně pod pupkem, před páteří. S pažemi a nohama je spojen kostmi, šlachami a vazy, takže kdykoli pohnete svým středem, pohnete také pažemi a nohama. Jestliže pohyb při běhu nevychází ze středu, není tak účinný – pohy-

budete zbytečně vydávat energii skákáním do výšky, vždy ji budete směřovat účelně – dopředu,“ říká Josef Šverma. Správně umístěné těžiště zlehčí váš krok. Už nebudete muset neustále překonávat celou svou váhu jako v případě, kdy běžíte bez náklonu a těžiště prochází středem vašeho těla.

A jak je to s těmi zničenými klouby?

Jak víme, 90 procent všech hobby běžců dopadá na patu. Když náklonem (v celé ose těla, ne v pase)

neposunete těžiště mírně kupředu, otevřete krok a narazíte na patu plnou vahou. Kromě toho, že se při každém takovém došlapu zbrzdíte, musí tento náraz něco tlumit. A budou to vaše kotníky, kolena, kyčle, záda, svaly, šlachy, vazy. Z toho důvodu, jak víme, plyne obrovské množství běžeckých zranění. Když se ale srovnáte a uvolníte, využijete pomocí těžiště gravitaci jako Keňani nebo malé

a meditace k sobě mají přirozeně blízko,“ tvrdí Sakyong Mipham. „Běh může být podporou pro meditaci a meditace zase může podpořit běh. Stejně jako při běhání i při meditaci necháváme běžné všední starosti být – pouštíme z hlavy všechny představy a snění, stresy a plány. Jsme naplno tady a teď. Noříme se do přítomného okamžiku. Tím naše mysl buduje sílu, nervová soustava se začíná uvolňovat, rozvíjíme vnímavost a uvědomění. Naše inteligence a paměť se zbystřují. Reflexy se zrychlují.“

Ve starých textech o meditaci se uvádí, že se nadechneme a vydechujeme 21 600krát denně. Díky dechu obíhá naše životní energie čchi celým tělem. Zdraví našeho dechu a to, jak se svým dechem zacházíme, je jedním ze základních aspektů života.

Když meditující naleznou svůj dech, je zpočátku mělký. Jak se v této technice postupně zdokonalují, kvalita jejich dechu se prohlubuje. Výsledná síla a uvolnění začnou prostupovat celým tělem.

Stejně je to ve chvíli, kdy lidé začnou běhat. I jejich dýchání je nejprve mělké, začínající běžci mají dokonce často sklon dech zadržovat nebo používat jen část plic. Když dýcháme ztěžka a rychle, brzy se zadýcháme. Když začneme běhat víc, postupně se s dechem uvolňujeme a dýcháme víc do hloubky. „Postupně si uvědomíte, že lidské tělo je k běhu, meditaci a dýchání doslova stvořeno,“ říká Sakyong Mipham. „Plíce zaujímají velkou část hrudníku a zad. Pohyby paží a nohou zase plní roli čerpadla. Případá mi, že je někdy snazší učit meditovat lidi, kteří běhají, než ty, kteří neběhají, protože běžci mají pro dech přirozený cit. Snadno chápou, jak s ním pracovat. V ideálním případě by součástí každého dne mělo být jak cvičení, tak meditace.“

Výcvik myslí může podle Sakyonga Miphama pomoci k intenzivnějšímu využití fyzického tréninku. Pomáhá nepodléhat rozptýlení a rozvíjet soustředěnost. Lépe prožívat přítomný okamžik.

Nejčastější chyby v běžeckém stylu jsou podle Miloše Škorpila, běžeckého guru a velkého příznivce chi runningu, skákání, nesprávně umístěné těžiště, předklon, záklon, nasazování přední nohy příliš dopředu a špatná práce rukou.

bujeme se pak totiž z nerovnovážného stavu. Nohy musí pracovat výrazně silněji, než když jim pomáhá celý zbytek těla. Pokud neběháme ze svého středu, náš běžec-ký styl je neuspořádaný, protože nohy, paže a trup se pohybují jako tři nezávislé entity místo jediné harmonické a ladné jednotky.

„Mléčná dráha má svůj střed, kolem kterého rotují všechny hvězdy v galaxii. Naše sluneční soustava má svůj střed, tedy Slunce, kolem něhož se otáčejí všechny planety. I naše Země má svůj střed a rotuje kolem osy, která ji protíná. U techniky chi runningu všechno začíná tím, že se při běhu učíte nacházet a vnímat svůj střed,“ podotýká Danny Dreyer.

Skákat jako jelen, brzdit každým krokem

„Riziko zranění při běhu ovlivňuje intenzita, kterou běháme, fyzické přepínání, a potom hlavně běžec-ký styl,“ vysvětluje Josef Šverma. Je to kouzelně jednoduché. Těžiště těla při běhu musí být v přední části hrudníku, takže nás neustále lehce předbíhá a my se ho snažíme po celou dobu doběhnout. „Pokud se toto naučíte, nestane se vám, že

děti, procento zranění se podle běžeckých instruktorů obrovsky snižuje.

Nejčastější chyby v běžeckém stylu jsou podle Miloše Škorpila, běžeckého guru a velkého příznivce chi runningu, skákání, nesprávně umístěné těžiště, předklon, záklon, nasazování přední nohy příliš dopředu a špatná práce rukou.

Přirozený běh taj-či bojovníka

„Energie je všudypřítomná, při běhu proudí mezi vámi,“ říká Miloš Škorpil. „Vydupáváte energii země do vesmíru, vesmírná energie zase proudí skrze vás do země. Je to takový kolotoč a vy se při běhu dostáváte do stabilního stavu vědomí.“

My na západě tomu říkáme životní, vitální energie. Čínané chi nebo čchi. Indové prána. A tahle energie v nás proudí. „Aby proudila správně, musíme mít správný svalový tonus,“ vysvětluje Josef Šverma. „Pokud jsme napjatí, třeba kvůli stresu v práci, toky energie se zaškrcují. Jsme slabí, do něčeho se nám nechce. Když dobře proudí energie, proudí dobře i krev. Pokud máme zkrácené svaly, neprotahujeme se a kloubní spojení jsou uzavřená, energie nemá kudy proudit. Je to stejné, jako když při zalévání zahrady ohnete a přiškrtnete hadici. Tuhle životní energii, čchi nebo pranu, nabíráme z pohybu. Například při běhání.“

Meditace v ringu

Sakyong Mipham je respektovaný tibetský lama a zároveň nadšený běžec, který absolvoval devět maratonů. Do konceptu běhání přináší další zajímavý pohled – meditační. „Vždy jsem měl pocit, že běhání

**Pro
opravdové
muže**

www.primulus.cz

MY UŽ PRO VÁS VÁNOČNÍ DÁREK MÁME! A CO VY?
WWW.REZIDENCEMALVAZINKY.CZ

EXAFIN

REZIDENCE
MALVAZINKY
výhledné byty

Vše, co jste chtěli vědět ale styděli jste se zeptat

EROTIC CITY[®]

PLAYBOY: Šel jsem se podívat do Erotic City a musím říct, že mě mile překvapil moderní vzhled prodejny. Je to spíš butik než klasická prodejna...

ĐURĐA: Ano, naším cílem je, aby se každý, kdo vstoupí do některé z našich prodejen, cítil příjemně. Naše klimatizované prodejny jsou postaveny podle aktuálních trendů maloobchodu a nabídnou vám přehledně všechny naše produkty k prohlédnutí. Samozřejmostí je dostatek prostoru k diskretnímu výběru toho pravého pro vás a kabinky pro zkoušení prádla.

PLAYBOY: O erotických pomůckách jako většina smrtelníků nic nevím. Dokáže mi obsluha v prodejně poradit?

ĐURĐA: Specialisté prodeje v kamenných prodejnách procházejí pravidelnými školeními našimi profesionálními školitelkami, zahraničními výrobci a dodavateli. Jsou schopni vám poradit v celém spektru otázek týkajících se erotických pomůcek, milostného života a poskytnout odborné informace. Vše s ohledem na zákazníka a jeho případný ostych.

Naprosto anonymně můžete využít také odborné poradenství v online poradně nebo na zákaznické lince a získat informace nejen o produktech a zboží, ale také z oblasti erotiky a sexuálního života.

PLAYBOY: Slyšel jsem, že existují i erotické pomůcky, které mají pozitivní vliv na zdraví.

ĐURĐA: Některé erotické pomůcky přinášejí kromě potěšení také obrovský zdravotní efekt. Jsou proto neocenitelné pro všechny, pro které je důležitý zdravý životní styl.

PLAYBOY: Které pomůcky přispívají k větší vitalitě?

ĐURĐA: Pozitivní vliv na zdraví má například vakuová pumpa a erekční kroužek, které pomůžou k lepší potenci. Nebo

o EROTIC CITY,

Ředitel maloobchodní sítě prodejen **Erotic City Ing. Jaroslav Ďurďa** rozhovory obvykle nedává. Pro náš časopis ale udělal výjimku.

stimulátor prostaty, kondomy, lubrikanty, dezinfekce, Venušiny kuličky a další. Samotný sex má nejen úžasný vliv na naši psychiku tím, že snižuje stres a zvyšuje sebevědomí, ale pozitivně ovlivňuje i fyzické zdraví. Snižuje riziko infarktu, zvyšuje imunitu, pomáhá hubnout, zlepšuje spánek a kvalitu pleti.

PLAYBOY: O jaké výrobky je největší zájem?

ĎURĎA: Spolupracujeme s nejlepšími výrobci a distributory erotických pomůcek a zboží, a proto prodáváme výrobky té nejvyšší kvality. Pomyslné zlaté místo si tradičně drží vibrátory společně se stimulačními kroužky, v těsném závěsu se drží lubrikanty a anální pomůcky.

PLAYBOY: Máte v sortimentu nějaké bestsellery?

ĎURĎA: Naší největší novinkou je womanizer – unikátní stimulátor klitorisu pro ženy. Orgasmus přináší do několika minut, a ten může být navíc i několikanásobný. Usnadňuje dosažení vyvrcholení i těm ženám, které s tím mají běžně potíže. Heslem womanizeru je „Za minutu na vrcholu“ – a nejsou to plané sliby.

Nejoblíbenější erotickou hračkou pro páry je we-vibe. Jde o jedinečný vibrátor, který můžete používat při pohlavním styku. Jeho kouzlo spočívá v dokonalém tvaru, který stimuluje klitoris i bod G současně. Na své si tak přijdou oba partneři.

PLAYBOY: A co když se nemohu rozhodnout, jaký dárek bude ten pravý?

ĎURĎA: V tom případě pro vás máme elegantní řešení – dárkové poukazy. Jsou originálním darem ke svatbě, výročí, narozeninám, k Vánocům, svatbě, oslavě nebo i pro zaměstnance či obchodní partnery.

PLAYBOY: Liší se nějak váš sortiment od jiných sexshopů?

ĎURĎA: Kromě běžně dostupných značek erotických pomůcek máme v nabídce

kolekci výrobků EC Royal Collection, která je naší největší chloubou.

EC Royal Collection v sobě spojuje víc než deset značek rozdělených podle jednotlivých kategorií sortimentu. Výsledné portfolio obsahuje produkty zahrnující veškeré oblasti intimního života. Díky dlouholetým zkušenostem odborníků Erotic City spojených s dokonalou analýzou potřeb zákazníků vznikl unikátní soubor erotických pomůcek, které přinesou potěšení opravdu každému. Celá kolekce je k dostání exklusivně jen v Erotic City.

PLAYBOY: A mohu získat v Erotic City formou akce něco zdarma?

ĎURĎA: V síti prodejen i na e-shopu je mnoho akcí, které formou dárku nebo například dalšího výrobku zdarma odměňují zákazníka za nákup. Tyto akce se v průběhu času mění podle podnětů zákazníků. Akce jsou uvedeny a pravidelně aktualizovány v našich prodejnách nebo na webu www.eroticczech.cz.

PLAYBOY: Chodí do Erotic City nakupovat častěji ženy, muži, nebo páry?

ĎURĎA: Muži jsou standardně našimi věrnými zákazníky, v posledních letech se ale výrazně zvýšil podíl návštěvnosti

VÝBĚR DÁRKŮ ZDARMA

žen a párů. Dnes už naštěstí lidé chápou, že je erotika běžnou součástí každodenního života. Naše pomůcky a zboží jsou vyhledávaným artiklem pro zpestření partnerského života, ale i pomocníky, kteří mohou znovu zažehnout jiskru v dlouhotrvajícím stereotypu.

PLAYBOY: Pokud si budu chtít něco objednat přes e-shop, bude zboží diskrétně zabalené?

ĎURĎA: Zakládáme si na důvěře našich zákazníků. Stejně jako si odnesete nákup z prodejny v nenápadné neprůhledné tašce, tak je samozřejmé, že zboží objednané přes internetový obchod odbavujeme a posíláme v diskrétním balení.

PLAYBOY: Kolik prodejen Erotic City vlastně má?

ĎURĎA: Jsme největší síť kamenných obchodů s erotikou a máme víc než 90 prodejen v ČR a SR. Naše prodejny můžete navštívit v těch největších obchodních centrech nebo v kamenných prodejnách. Všechny naše pobočky navíc

umožňují rezervaci zboží po telefonu a slouží jako odběrné místo e-shopových objednávek nebo rezervací.

PLAYBOY: Můžeme se těšit na nějaké novinky?

ĎURĎA: V této chvíli pro vás připravujeme nový e-shop, který bude ještě přehlednější a uživatelsky přívětivější než ty ostatní. Můžete se těšit na nové akce, slevy a novinky. Sledujte naše stránky a dozvíte se víc.

EREKČNÍ KRÉMY A TABLETY

Erotic City

- ▶ odborné poradenství kvalitně proškolené obsluhy
- ▶ otevřeno denně
- ▶ 56 obchodů v obchodních centrech
- ▶ moderní vzhled a příjemné prostředí prodejen
- ▶ klimatizované prodejny
- ▶ výběr z více než 10 tisíc položek
- ▶ nejprodávanější výrobky stále skladem
- ▶ síť více než 90 prodejen v ČR a SR
- ▶ dlouhodobé slevové akce
- ▶ možnost rezervace zboží v prodejně po telefonu i na e-shopu
- ▶ záruka původu zboží
- ▶ kvalitní záruční servis
- ▶ garance společnosti s dlouholetou tradicí
- ▶ miliony spokojených zákazníků
- ▶ dárek k nákupu v kamenných prodejnách při nákupu nad 1000 Kč

EROTIC CITY®
www.eroticczech.cz

Chris Hemsworth

Australský filmový a televizní herec s anglickými, irskými, skotskými a německými kořeny prorazil rolí v mýdlové opeře Home and Away, ale celosvětové divácké pozornosti se mu dostalo až se sérií marvelovských fantasy filmů, kde řádí se svým kladivem jako bůh hromu Thor. I když se s ním umí ohánět a je těžké se k bohu hromu dostat, Playboy to dokázal...

12. Když dnes vzpomínáte na své dětství, naučil jste se od svých rodičů něco, z čeho ještě dnes těžíte?

Pracovní morálku mám určitě od nich. Víím, že musím tvrdě dřít, když chci něčeho dosáhnout.

13. Po kom máte sportovního ducha?

Toho máme spolu s bratry určitě po otci.

14. Vnímáte svého mladšího bratra Liamu, který je také herec, jako konkurenci?

Často se nás na to ptají a odpověď je stále stejná. Ne. Soutěžíme opravdu rádi, ve sportu i jinak. Jenom v práci ne. Na to víme moc dobře, jak to v branži chodí.

15. Z peněz, které jste si vydělal v Hollywoodu, jste rodičům splatil všechny úvěry. Dopřál jste si taky něco sám?

Nemějte strach, na mě se taky dostalo. Už z prvních výdělků jsem si vždycky něco kupoval, většinou surfovací prkna. Jako pro teenagera pro mě byly takové věci těžko dostupné a musel jsem na ně šetřit celé měsíce.

16. Jezdíte na nich taky?

Samozřejmě. Když jsem doma v Byron Bay, surfuji vlastně každý den.

17. Zajímaly vás jako teenagera komiksy?

Vůbec ne. To jsem začal dohánět, až když jsem se ocitl ve velké filmářské skupině Marvel.

18. Je pro představitele superhrdiny těžké, aby byl brán vážně jako herec?

Byly doby, kdy jsem nedostával jiné nabídky než na role v akčních a fantasy filmech.

19. A přesto ještě nemáte Thora dost?

Ne, dokud o něj mají diváci zájem.

20. Ale ruku na srdce, musí to být trochu radostné očekávání toho, co přijde.

Trochu ano. Ale samozřejmě jsem taky trochu nervózní z toho, co mě čeká. ■

1. Ve filmu Thor: Ragnarok vás už popáté uvidíme jako severského boha hromu. Nezačíná to být trochu nuda?

Musím uznat, že po zhlédnutí posledních dvou filmů mi už Thor přišel trochu nezábavný.

2. Takže to chtělo změnu?

To bylo moje velké přání, protože jsem byl přesvědčený, že jsme Thorův potenciál ještě nevyčerpali. Také jsme změnili jeho vzhled.

3. Zlatá hříva šla pryč?

Přesně tak. Nejdřív jsem vůbec netušil, jak velká změna to bude, ale bez té dlouhové paruky jsem se najednou začal cítit svobodně. Nádherná.

4. Co bylo tentokrát největší výzvou?

Konečně bojuji s meči! Je celkem jasné, na co se používá kladivo. A musel jsem odložit stud, abych ze sebe udělal opici při hledání dobrého gagu.

5. Je vám humor hodně blízký?

Aspoň si ze sebe můžu udělat legraci. V sebeironii jsme my Australané docela dobří.

6. Od prvního filmu Thor a tím pádem od vašeho prvního úspěchu uplynulo šest let. Jste stejný jako předtím?

Ne, řekl bych, že jsem se dost změnil.

7. V jakém smyslu?

Ne proto, že jsem teď slavný. Ale protože jsem jako mladý bral všechno strašně vážně. Vždycky jsem si dělal hlavu ze sebe a ze své práce.

8. Kdy vás to přešlo?

Vlastně když jsem se stal poprvé otcem.

Když přijdou děti, nezbyvá moc času na to, zabývat se tolik sám sebou.

9. Pro vaše děti jste určitě jako Thor ten nejvíce cool, nebo tomu tak není?

Moji dceru to moc nebere a mému synovi Sashovi je to taky celkem fuk.

10. Těžko uvěřit, že vaše děti nechávají chladným, že jejich otec je superhrdina...

Mého syna Tristana ne. Jsou mu tři a miluje Thora. Když nejsem doma a volám si, tak se pokaždé ptá, jestli právě nebojuji s monstry.

11. Opravdu jste se kvůli rodině vrátil zpátky do své vlasti, do Austrálie?

Protože se v samotném Hollywoodu netočí skoro žádný film, byli jsme pořád v letadle. A když musím stejně celou dobu někde létat, můžu žít tam, kde se cítím nejlíp.

Část první: Prodloužený víkend **WACHAU**

Jsou chvíle, kdy se cílevědomý muž zamýšlí, co udělat pro úspěšné završení svých svůdcovských snažení. Je třeba přiložit pořádné poleno do uhasínajícího manželského krbu? Je třeba se rozhodnout, jestli nastal čas posunout začínající románěk na další, vyšší úroveň? Nebo se prostě naskytla příležitost zaujmout příští možnou partnerku či milenku něčím výjimečným? Odpověď je prostá: musíme je vzít na místa, na která nikdy nezapomenou. Na místa, kde kombinace krásného prostředí, neotřelé romantiky a v neposlední řadě skvělého moku nepřipouští NE jako odpověď.

Neotřesitelnou jedničkou mezi romantickými destinacemi je rakouská vesnička Dürnstein. Je přirozené, že se toto absolutně romantické místo uprostřed vinařského ráje zvaného Wachau stalo nepostradatelným nástrojem českých playboyů a svůdců. Dürnstein se svými 877 obyvateli leží přímo nad Dunajem, pod zříceninou stejnojmenného hradu. Toto malebné místo je přirozeně na seznamu kulturního dědictví UNESCO. A co je důležité – dojedete tam autem asi za tři až čtyři hodiny, nikdo vás tam nezná (v kontextu svádění určitě dobrá zpráva pro české celebrity a polobrity), a ani vteřinu se nebudete nudit. Ale kam ji vzít, aby se jí podlomila kolena?

V samotném Dürnsteinu a v okolí je několik výborných míst na ubytování, ale pro naše účely se opravdu hodí pouze dvě. Hotel Schloss a hotel Richard Löwenherz (neboli Richard Lví srdce). Musíte udělat velký dojem a k tomu jsou oba hotely jako stvořené.

Hotel Schloss Dürnstein (www.schloss.at), postavený v první polovině 17. století, stojí vysoko na skále nad Dunajem. Tento pěťhvězdičkový hotel v sobě snoubí starobylý hradní charakter s nejmodernějším komfortem. Večeře ve dvou na jeho terase s výhledem na meandry Dunaje a na záplavu vinic na druhém břehu při západu slunce patří k nejromantičtějším zážitkům, jaké si vůbec dovedete představit.

Hotel Richard Löwenherz (www.richardloewenherz.at) má sice o jednu hvězdu méně, nachází se však na stejné jedinečné místo nad Dunajem a obklopují ho středověké klášterní zdi. Jeho labužnická restaurace je vyhlášená skvělou kuchyní – a výhled z její terasy je téměř totožný s výhledem z terasy hotelu Schloss – oba hotely ostatně leží kousek od sebe. A co vy? Sedíte si ve stínu kaštanů, popíjíte senzační bílá vína z Wachau, kocháte se výhledem na zříceniny hradu, na Dunaj a na naprosto uchvácenou partnerku.

A teď malá lekce z historie – než tam vyrazíte, je třeba přece o Dürnsteinu něco vědět. U večeře musíte něco zajímavého vyprávět. Tím spíš, že tady se jedná o opravdovou legendu.

Hrad Dürnstein byl postaven v letech 1140–1145. Stal se slavným právě díky legendě o Richardovi Lvím srdci. Když se anglický král Richard Lví srdce vracel z křížové výpravy, roztrhal rakouskou vlajku a odmítl se rozdělit o válečnou kořist s králem Leopoldem V. Ten pak držel anglického krále jako vězně na hradu Dürnstein v letech 1192 a 1193. Královský vězeň měl povoleno pro své rozptýlení přijímat na hradě potulné zpěváky – trubadúry. A tady vznikla přímo sága o zpěváku Blondelovi. Tento věrný minesengr cestoval od hradu k hradu a hledal svého krále. Našel ho až v Dürnsteinu – zazpíval přes zeď píseň, kterou král znal, a zazpíval zpátky refrén. Richard Lví srd-

ce byl propuštěn poté, co zaplatil výkupné 150 tisíc stříbrných marek.

A jak by to mělo vypadat?

Představte si modelový prodloužený víkend. Takový malý návod, jak by to asi mělo vypadat, abyste si tuto destinaci vychutnali na sto procent.

Kdy? Nemá cenu sem jezdit dřív než v květnu a později než v říjnu. Ostatně většina hotelů je v zimě zavřená. A proč vám toto úžasné místo doporučujeme už teď? Protože když začnete hledat ubytování někdy v březnu, budete mít asi smůlu. Muž má mít plán a být připravený. Tady je ideální návod na špičkový pobyt.

Odjíždíte ve čtvrtek v poledne. Ať už pojedete z kteréhokoli místa České republiky, budete v Dürnsteinu nejpozději dvě hodiny před večerí. Místa na terase k večeri – na tu první doporučujeme restauraci v hotelu Richard Löwenherz – už máte dávno rezervována. Ženy milují rozhodné muže. A místa jsou samozřejmě s dokonalým výhledem na Dunaj. Krátká procházka pod osvětlenou zříceninou hradu, a rychle zpět do hotelu na skleničku šampaňského na terase. Pak je to na vás.

Je pátek ráno. Skvělá snídaně je za vámi. Je načase vyrazit na procházku po městečku a vyšlapat k ruinám hradu, kolem kterých vede panoramatická stezka. Na oběd si dojedete do **vinařství Jamek** (www.weingut-jamek.at). Proč? Protože vyrábí jedno z nejlepších bílých vín ve Wachau, a tím pádem v celém Rakousku (a tím pádem v celé Evropě), a vy si určitě pár lahví chcete přivést domů. Ale především toužíte dát si s partnerkou skvělého pečeného candáta v restauraci Jamek, která k atraktivnímu vinařství patří. Pokud

je hezké počasí, určitě na zahradě. Odpoledne se vrátíte do Dürnsteinu a máte dvě možnosti: krásné koupaliště anebo dlouhá procházka podél Dunaje.

Na večeri se přesunete taxíkem na druhý břeh Dunaje do městečka Mautern, kde jste si už dávno objednal stoleček na zahrádce v jedné z nejlepších restaurací v Rakousku jménem **Bacher**. Tady sice neohromíte partnerku romantickým výhledem na Dunaj, ale skvostnou krmí. Jídelní lístek si samozřejmě můžete prostudovat předem na www.landhaus-bacher.at a u večere perlit jako znalec.

Sobota je den pohybu a ochutnávek. Kola už máte rezervovaná a vyrazíte po podunajské stezce směrem na Melk. Je to pohoda, žádné kopečky, jedete v poklidu mezi vinohrady a každou hodinku se zastavíte v nějaké heurige čili vinárničce u cesty a ochutnáte skleničku dalšího bílého anebo meruňkovici, která je rovněž místní specialitou. Oběd si samozřejmě taky dáte venku v některé heurige. Nabízí totiž samé domácí mlsoty, jaké na jídelním lístku velkých restaurací vůbec nenajdete. Potom se i s koly necháte převézt na druhý břeh Dunaje, abyste se nemuseli vracet stejnou cestou. Večere je jasná – terasa hotelu Schloss s výhledem na Dunaj. Poslední večer musí být proklatě romantický, i když možná trochu bolí nohy z celodenního kola. A pak vládný, neuspěchaný sex.

V neděli se vracíte domů s pocitem dobře vykonaného odpočinku a vaše partnerka je nadšená. Bodej by nebyla – sklouбили jste tolik tělesných a duševních radostí za necelé tři dny! Ona je celá pryč a ptá se, kam ji vezmete příště. My to víme.

VYVÁŽENÁ OCHRANA VAŠICH DAT

- Bezpečnější internetové bankovníctví a nákupy
- Moderní technologie detekce
- Lokalizace ztraceného počítače
- Kontrola nad webkamerou a routerem
- Zákaznická podpora v češtině

30 30 LET
NEPŘETRŽITÝCH
INOVACÍ
IT BEZPEČNOSTI

eset ENJOY SAFER TECHNOLOGY™

Dr. Bojda **Vitamín C** Biokomplex

- šestisložkový fytopřípravek s obsahem:
 - rakytníku, lípy a černého rybízu
 - unikátní směsi tří forem vitamínu C
- jediné céčko rozpustné ve vodě i v tucích
- nedráždí a nepřekysluje žaludek

s prodlouženým účinkem

Jedinečný pomocník pro Vaši imunitu a zdraví

NOVINKA

Jankar
profi

medicinka.cz

Vitamín C je dnes převážnou částí odborné veřejnosti vnímán jako jedna látka tj. kyselina askorbová. V přírodních zdrojích ovšem, např. v ovoci představuje vitamín C složitou směs více druhů askorbylových látek které jsou smíchány s rostlinnými bioflavonoidy. Zmíněné látky této směsi jsou rozpustné ve vodě i tucích. Na českém trhu ovšem poctivý vícesložkový přípravek vitamínu C dosud chyběl. Zcela revoluční novinku představuje Vitamín C – Biokomplex Dr. Bojda. Jedná se o antioxidační fytoprotektivum, které obsahuje několik forem aktivního vitamínu C s extrakty rakytníku, černého rybízu a květů lípy.

Tento fyto přípravek lze objednat v tradičních nezávislých lékárnách, v BENU, Pharmapointu a přímý nákup lze uskutečnit na: **medicinka.cz**

Proč potřebujeme vitamín C?

Pomáhá opravovat tkáň a hojit rány, ochraňuje před nemocemi srdce, podporuje vstřebávání železa z potravy a snižuje množství riskantního LDL cholesterolu a triglyceridů v krvi. Podle některých studií může vitamín C díky svému antioxidačnímu působení ochraňovat před určitými druhy nádorových onemocnění. Pravidelné užívání vitamínu C může zkracovat délku projevy nachlazení a podporovat obranyschopnost.

S tím se musí něco dělat!

POHYB

Playboy má výdrž

V první řadě se musíte orientovat na takzvaný kardiotrénink. To znamená, že po dobu nejméně 25 minut musíte vykonávat nějakou cyklickou aktivitu (ale no tak, na co vy hned nemyslíte?) při 70 procentech své maximální tepové frekvence. Ta se vypočítá tak, že od čísla 220 odečtete svůj věk. Může to být cokoli: rychlá chůze, běh, veslování na trenažéru, spinning, jízda na kole. Pro tvrdší z vás doporučuji trénink stínového boxu v kombinaci se skákáním přes švihadlo nebo kruhový trénink. Kardiotrénink by měl být základním pilířem vašeho cvičebního plánu, protože zatěžuje pohybový aparát a posiluje srdečně-cévní systém a imunitu. Pokud se budete kardiiovaskulární činnosti věnovat alespoň třikrát týdně po dobu dvou až tří měsíců (nejlépe ovšem trvale a pravidelně), zajistíte si dokonalý výdej spousty energie a zrychlíte nadlouho metabolismus. Laicky řečeno, budete si moci dovolit přijímat víc kalorií a váš jídelníček bude opět pestřejší.

Playboy má sílu

Souběžně s touto vytrvalostní činností vám doporučujeme věnovat se minimálně dvakrát týdně tonizačnímu a posilovacímu programu. Zaměřte se hlavně na hluboké svalové skupiny, které zajišťují správné držení těla, drží pohromadě páteř a pánevní dno a chrání orgány vašeho těla. Vyzkoušejte si také balanční trénink – to je cvičení, při kterém využíváte různé pomůcky na nestabilní základně. Skvělé je například cvičení na velkém míči – na něm si upravíte břicho do tvaru valchy. Výborné jsou také stroje umožňující třírozměrný pohyb s využitím volných kladkových systémů. Nebojte se ani cviků s využitím váhy vlastního těla (kliky, shyby, dřepy), které vedou k přirozenému rychlému nárůstu svalové hmoty a síly. Zkuste si například v jedné sérii odcvičit maximální počet shybů na hrazdě se širokým úchopem (s dopomocí nebo bez ní, podle toho, jak na tom jste) a hned nato maximální počet kliků na bradlech. A to celé zopakujte třikrát za sebou s kratičkou pauzou mezi sériemi. Je to rychlé, účinné a neztrácíte čas.

Playboy a svůdce téměř jedno jsou. A pokud ne, mají jedno společné – musí být neustále v dobré formě. Jenže koloběh tuku v přírodě je neúprosný. Po svátcích ho najdete všude tam, kde by být neměl. S tím se ovšem nemůžeme smířit.

Musíme likvidovat následky svátečních gastronomických orgií a vrátit tělu fazonu. A pokud přemýšlíte, proč jsou ilustrací k tomuto článku krásné dívky, vězte, že o nich se nedočtete ani slovo. Proč tady jsou? Protože je nikdy nezískáte, jestli na sobě nezačnete trochu pracovat.

Playboy má mozek

Každý jedinec – a playboy zvláště – je vyhraněná osobnost se svými vlastními fyzickými předpoklady a s určitou úrovní pohybové kultury. Chytří jedinci proto nejdřív absolvují vstupní diagnostický test pohybového aparátu. Na základě jeho výsledků jim pak trenér sestaví a doporučí konkrétní cvičební plán, který bere v úvahu jejich tréninkové předpoklady, časové možnosti a reálné cíle. Jen tak totiž můžete čas strávený v posilovně dokonale využít. Nemá cenu ztrácet čas a protahovat cvičení nad dobu nevyhnutelně nutnou k přípravě lepšího těla.

JÍDLA NEJÍDLA

Playboy se necpe

Až sedmdesát procent toho, jak se cítíme, jakou máme imunitu a kolik máme procent podkožního tuku a kolik svalové hmoty, má na svědomí strava. Kdybychom měli určit pořadí důležitosti, tak řadíme stravu nad pohybový režim. Ideální je ovšem kombinace správného stravovacího a cvičebního režimu. Ten musí zaručit (pokud po svátcích chceme pod tukem zase objevit svaly), že energetický příjem bude nižší než výdej. Průměrný (i nadprůměrný) playboy se proto musí řídit těmito pravidly:

1. jíst každé 2–3 hodiny
2. jíst raději menší porce 5 až 6krát denně s důrazem na ráno a dopoledne
3. zachovat poměr bílkoviny/sacharidy/tuky v poměru 30/50/20
4. jíst vlákninu ve formě celozrnných výrobků, čerstvé zeleniny a ovoce
5. pít alespoň dva litry tekutin (čistou vodu, bylinkové čaje, fresh juice)
6. omezit fastfood, slazené nápoje a (vím, že je to těžké) alkohol
7. omezit sůl, koření, smažené potraviny, bílý cukr

Pozor, to neznamená, že je konec s rauty a mejdany! Jen je dobré mít to trochu pod kontrolou.

Tak ať se to povede! My za to přece stojíme!

*Konec roku se pro řadu z nás nese ve znamení úprku před vánočním běsněním, přičemž největší oblibě se těší plážové destinace. A protože ve výběru dovolených hraje v čím dál větší míře roli bezpečnost, přináší Playboy na základě bezpečnostních indexů (čísla uvedená v závorce) **přehled dvou desítek aktuálně nejbezpečnějších měst planety.***

01

ABÚ DHABÍ (SAE | 86,46)

Jak se shodnou snad všechny zdroje, na výsadním postavení nejbohatšího emirátu SAE se podepsalo důsledné uplatňování práva šaría. Je evidentní, že nevábná perspektiva bičování, či snad dokonce ukamenování působí jako nejlepší prevence před zločinci všeho druhu. Žádné drogy, pornografie a alkohol mimo k tomu určená místa. Dámám je pak doporučeno skrývat vnady na veřejnosti. Turistům nabízí Abú Dhabí vedle mešit také mrakodrapy, pláže, nákupy. Vzhledem k razantnějšímu stylu jízdy místních obyvatel je největším nebezpečím ohrožení zdraví a života na dálnici spojující Abú Dhabí se sousedním emirátem Dubaj.

20 nejbezpečnějších

měst světa

DAUHÁ (Katar | 84,13)

Minimální kriminalita je vykoupena řadou omezení, včetně osobních prohlídek, prohlížení obsahů kamer, notebooků, mobilů. Drogy, pornografie, alkohol jsou striktně zapovězeny. Do vězení vás může dostat i policista, který usoudí, že z vás cítí alkohol. Ženy se sice mohou pohybovat volně, mužský doprovod je však žádoucí. Pozor na minisukně, dekolty a projevy náklonnosti na veřejnosti. Pokud se rozhodnete fotit místní obyvatele, vyžádejte si předem jejich souhlas, v opačném případě budete připraveni na vysoce negativní reakci.

02

BASILEJ (Švýcarsko | 83,66)

Švýcarsko je zastoupeno v našem výběru hned třikrát, což činí ze země helvetského kříže nejbezpečnější zemi světa. Nejlépe si vede Basilej. Ve městě ležícím na Rýně vám ukradnou maximálně kolo. Přitom ještě před třiceti lety to bylo město heroinu zaslíbené, což se rovnalo vysokému stupni kriminality. Způsob, kterým se Basilej s drogami vyrovnala – nejdřív heroin zdarma, zmapování situace, přechod na náhražky – je považován za vzorový.

03

04

MNICHOV (Německo | 83,60)

Přestože v Mnichově loni osmnáctiletý Němec u obchodního centra postřelil devět lidí, těší se bavorská metropole z čtvrtého nejvyššího bezpečnostního indexu. Zároveň je to dlouhodobě nejbezpečnější město našich západních sousedů. Od února 2017 se v dějišti pivního Oktoberfestu a sídla slavného klubu FC Bayern Mnichov zaznamenávají trestné činy žadatelů o azyl. Ti jsou podle mnichovských úřadů podezřelí z každého desátého zločinu. Převažují drogové a násilné delikty.

05

SINGAPUR (Singapur | 83,41)

Další důkaz toho, že bezpečnost nejde vždy ruku v ruce s demokracií evropského ražení. Vedle vězení je v Singapuru postihován fyzickými tresty i běžný vandalismus, opalování bez oděvu rovná se netolerovanému sexuálnímu pohoršování. Vysoké pokuty hrozí za odhazování zvykaček, znečišťování prostředí, holdování nikotinu ve veřejných budovách. Do vězení vás může dostat přecházení ulice na červenou či mimo přechody pro chodce. Dovoz a přechovávání drog rovná se trestu smrti. Potenciální delikventy pak odrazuje od zločinů vidina dlouhodobého pobytu ve vězení bez soudu, neboť v Singapuru platí presumpce viny, a státní správa se proto příliš nezaobírá sháněním důkazů.

06

QUÉBEC (Kanada | 82,92)

Ve městě, stejně, jako v celé provincii, se domluvíte výhradně francouzsky. V souvislosti s Québecem se hovoří, nikoli neprávem, o synonymu Paříže. Ráj pro všechny milovníky konzumace mořských plodů. V Québecu zavedli jako vůbec první na území Ameriky zákon 62 o „podpoře dodržování náboženské neutrality“. Podle zákona, který vstoupí v platnost 1. července 2018, bude muset mít každý jedinec působící ve veřejném sektoru odkrytou tvář. Výjimku tvoří pracovní úkony. Bezpečnostní idylu města narušil na konci ledna letošního roku pomatený univerzitní student, který pronikl do prostor islámského kulturního centra a zastřelil šest lidí.

07

TCHAJ-PEJ (Tchaj-wan | 82,62)

Podle dva roky starých statistik je index míry páchání trestných činů v Tchaj-peji 18,63. Pro ilustraci, například Praha dosáhla stupně 35,19, zatímco stejný index známého kalifornského univerzitního města Berkeley činí 57. Do roku 2004 byla největší místní atrakcí nejvyšší budova světa, 505 metrů vysoký mrakodrap dostal poněkud neobvyklé jméno 101 podle počtu podlaží. Případní zájemci o návštěvu by však měli vědět, že metropole Tchaj-wanu je vystavena zemětřesením a tajfunům.

08

BOISE (USA | 82,29)

Sebekriticky musím přiznat, že až do realizace tohoto článku jsem neměl o existenci hlavního města státu Idaho, na jehož území se nacházejí drahokamy a pěstují ve velkém brambory, sebemenší tušení. Na svou omluvu mohu uvést snad jen tolik, že v nejbezpečnějších městech USA nesídlí žádný z klubů některé z lig nejpobulárnějších amerických sportů. Rovných 89 procent obyvatel Boise, jehož partnerským městem je v době občanské války ve Španělsku (1936–1939) se zemí srovnává baskická Guernica, tvoří bílí Američané.

09

BERN (Švýcarsko | 81,53)

Medvědí město patří k nejdražším na světě. Kromě medvědí nabízí turistům spoustu butiků, vinných sklípků a restaurací. Jako výchovný prvek může posloužit návštěva studně s názvem Kašna požírače malých dětí. Ráj movitých pojídačů čokolády, v roce 1906 byla poprvé v Bernu představena místní celosvětově proslulá čokoláda Toblerone. Ve výčtu pozitiv nesmíme zapomenout na dokonalé sýry.

10

CURYCH (Švýcarsko | 81,33)

V letech nedávných byl Curych několikrát vyhlášen městem s nejvyšší kvalitou života. Městu dominují kostely, věž kostela Svatého Petra má největší hodinový ciferník v Evropě o průměru 8,7 metru. Originálně se pak tamní radní postavili k prodejnému sexu, když v roce 2013 zřídili v průmyslové zóně sexuální drive-in. Pro desítky příslušnic nejstaršího řemesla je k dispozici devět garáží zvaných sex boxy. Vybudování sexkomplexu vyšlo na 2,1 milionu švýcarských franků, roční provoz stojí třetinu. Pokud chcete nakupovat v neděli, jedinou variantou je hlavní nádraží, protože kromě nádraží a letiště jsou všechny obchody povinně zavřeny. Vedle 2700 linek nabízejí velkoryse pojaté nádražní prostory 200 butiků všech možných značek.

11

TOKIO (Japonsko | 81,04)

Přestože je metropole země vycházejícího slunce sídlem nechvalně proslulé zločinecké organizace Jakuza, patří Tokio mezi nejbezpečnější města světa.

Po útoku jedovatým plynem sarin, který provedli členové sekty Óm šinrikjó v roce 1995 a při němž zemřelo dvanáct lidí, došlo k odstranění převážné většiny košů a Tokio bylo prošpikováno kamerami. Tento stav trvá dodnes. Ve srovnání s Českem má Japonsko přísnou legislativu. Pozor na drogy. Vyprávět o tom může například Mick Jagger, kterému spolu s Rolling Stones nepovolili v roce 1973 vstup do Japonska a koncert v kultovní hale Budokan, protože ho v jiné zemi obvinili z držení drog.

AALBORG (Dánsko | 79,99)

Čtvrté největší město Dánska rovněž nepatří do kategorie turisty hojně vyhledávaných.

Je sídlem dvou univerzit, super zoologické zahrady a námořního muzea. K tomu nabízí poměrně rušný přístav, 300 restaurací, kasino a samozřejmě také noční vyžití.

DUBAJ (SAE | 79,98)

Jak moudře praví jedna cestovatelská příručka, co se bezpečnosti týče, stačí v Dubaji používat zdravý rozum. V praxi to znamená respektování základních pravidel islámu, neprovozování sexu na plážích. Zakázány jsou projevy homosexuality, obchodování s drogami a jejich užívání. Za katrem můžete skončit i v případě komunikace s lidmi, kteří drogy užívají.

Zakázána jsou rovněž obscénní gesta vůči jiným řidičům. „Fakáč“ za volantem se prostě nevyplácí.

HONGKONG (Čína | 79,93)

Mezi nejbezpečnějšími destinacemi světa nechybí ani nejpřelidněnější město planety s hustotou 6320 lidí na kilometr čtvereční. Ačkoli je Hongkong od roku 1997 po 150 letech anglické správy součástí Číny, má vlastní ústavu a britský právní systém. Největší potenciální nebezpečí představuje ptačí chřipka, která byla poprvé zaznamenána v roce 1997. Na hraničních přechodech jsou instalovány indikátory tělesné teploty, k uvalení karantény stačí jen podezření z infekční choroby.

ÓSAKA (Japonsko | 79,87)

Pro japonské město, které spojují s fantastickým živým koncertem Deep Purple z roku 1972, platí prakticky totéž co pro Tokio. Takřka absolutní bezpečnost je díky přísným opatřením zaručena. Jen podle zprávy americké agentury Economist Intelligence Unit, specializované na bezpečnost jednotlivých měst, tlačí Ósaku pomyslná bota v otázce kybernetické ochrany obyvatel.

TBILISI (Gruzie | 79,63)

Přestože se ještě v roce 2008 v separatistických regionech s převahou ruskojazyčného obyvatelstva válčilo a napětí přetrvává dodnes, podle bývalého prezidenta Gruzie a pozdějšího ministra ukrajinské vlády Michaila Saakašviliho je gruzínská metropole nejbezpečnějším hlavním městem světa. Tvůrci bezpečnostního indexu to sice vidí trochu jinak, přesto může bezpočet měst Tbilisanům jejich bezpečnost tiše závidět.

TAMPERE (Finsko | 79,57)

Rovněž finský přístav se nemusí obávat turistické invaze. Průměrná roční teplota je 4 stupně Celsia, třetinu roku prší nebo sněží, což nejspíš odrazuje od návštěv či pobytu potenciální zločince. Ve městě hodně dobrého hokeje sídlí i historicky nejslavnější firma země tisíce jezer – Nokia.

VÍDEŇ (Rakousko | 78,91)

To jsou ale paradoxy, chtělo by se říci v souvislosti s městem na Dunaji, které návštěvníkům nabízí údajně nejlepší kávu na světě, sacher, řízek a vídeňské obří kolo. Na jedné straně první místo v žebříčku nejlepších měst k žití z jara letošního roku. Na straně druhé slova rakouského ministra vnitra Wolfganga Sobotky o zvýšení kriminality o tři procenta, přičemž Vídeň je pochopitelně na ráně jako první. Vyloženě se nedoporučuje návštěva oblasti Praterstern, kterou ovládají gangy ze severní Afriky.

BURSA (Turecko | 78,88)

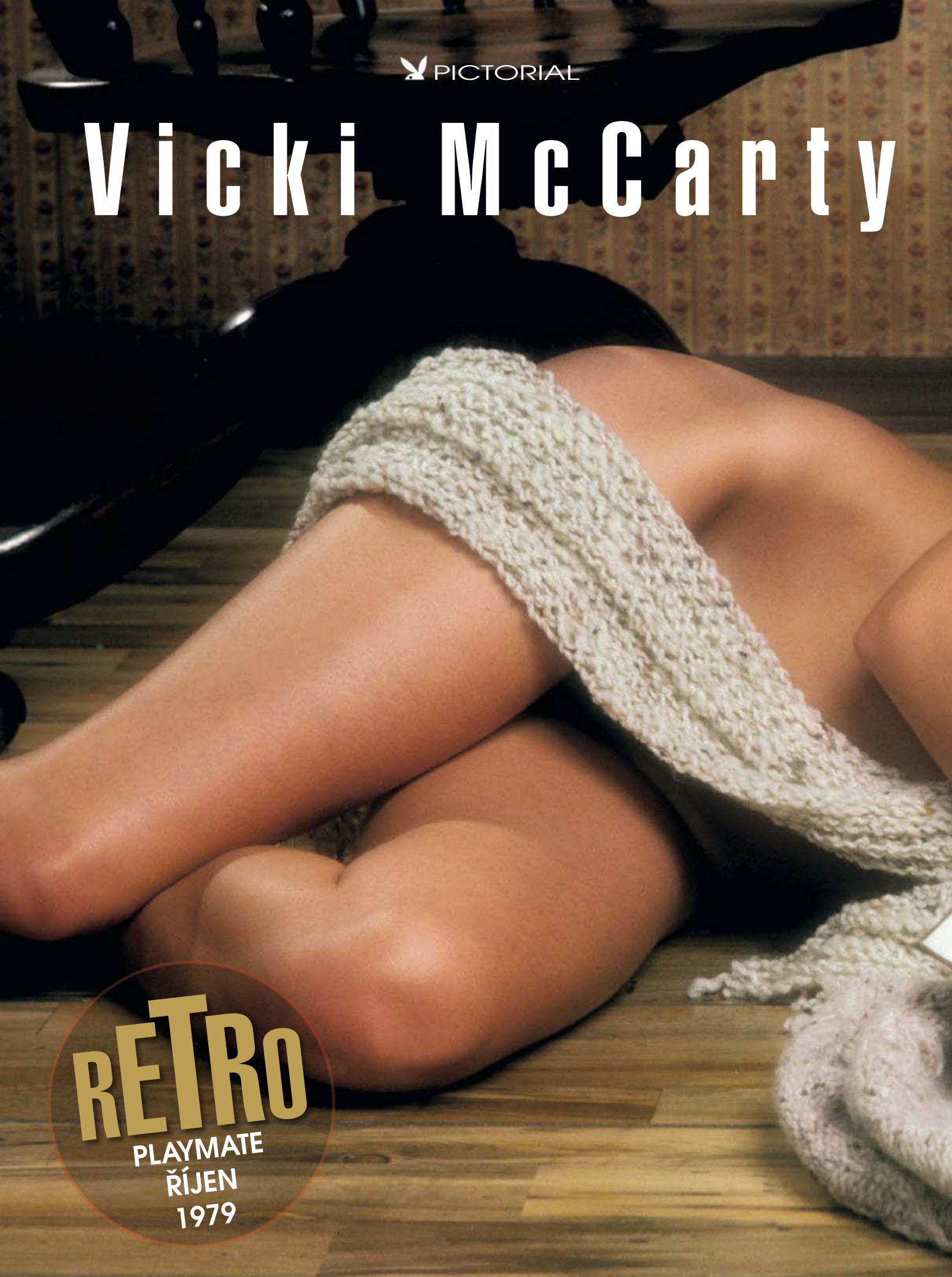
Turecké město nacházející se poblíž Istanbulu se udrželo v žebříčku dvaceti nejbezpečnějších měst planety i přes loňské extempore, kdy sebevražděná atentátnice zranila osm lidí. Až do 15. století hlavní město Osmanské říše nabízí případným turistům proslulé turecké lázně či stínové divadlo.

RIJEKA (Chorvatsko | 78,84)

Nejbezpečnější chorvatské město sice nepatří mezi jadranská letoviska, která berou turistě útokem, přesto lze návštěvu doporučit. Na rozdíl od jiných destinací nejsou zdejší pláže přeplněné, v asi deset kilometrů vzdáleném Preluku si pak dosyta užijí surfaři. Autodrom v Grobniku uspokojí vyznavače adrenalinových sportů. Milovníci památek určitě ocení hrad Trsat (13. století) a poutní místo s kostelem Panny Marie Loretánské z konce 15. století.

PICTORIAL

Vicki McCarty

RETRO

PLAYMATE

ŘÍJEN

1979

„Mám dobré vzdělání, jsem feministka, nehraju a nezpívám. Ptáte se, proč pózuju nahá v Playboyi?“ uvažovala nahlas novinářka a budoucí právnička Vicki McCarthy.
 „Nechtěla jsem být viděna jako sexuální objekt, ale jako sexuální bytost, která se může svobodně rozhodovat. Proč tedy nepózovat v celé své přirozenosti zrovna pro Playboy, když mě v roce 1979 oslovil,“ dodává rodačka z amerického Los Angeles a dnes úspěšná právnička...

A full-page photograph of a woman with dark, curly hair and a purple headband, wearing a red leotard. She is standing in a gym, holding the handles of a cable machine. A chain hangs from the machine over her chest. The background shows gym equipment and a weight scale on the machine.

RETRO

PLAYMATE
LISTOPAD
1984

Roberta Vasquez

foto STEVEN WAYDA

„Ráda cvičím, abych měla silné tělo,“ tvrdila tenkrát Roberta. Jako policistka se cítila sebevědomá a silná, což dokázala zúročit získáním černého pásu v karate.

Černý pás v karate a maniak v posilovně. Tak se charakterizovala obdařená Roberta Vasquez, když v roce 1984 pózovala pro Playboy. „Vyrůstala jsem v přísné křesťanské víře, kde bylo spoustu pravidel a příkázání, ale o to míň peněz. Proto jsem se rozhodla jít svou cestou,“ řekla tenkrát Roberta, která v osmnácti letech odešla z domova vstříc svému osudu. Pracovala u bezpečnostní agentury, aby se později stala policistkou. „Musela jsem se naučit být tvrdá nejen k sobě, ale i vůči veřejnosti. Nikdo nesměl vědět, že mám příliš měkké srdce,“ přiznala losangeleská rodačka, která si v 80. a 90. letech minulého století zahrála i v několika filmech.

APLIKACE MĚSÍCE Gyroscope probudí vaše lepší já

KONEC ROKU SE POJÍ S MNOHA SLIBY, ŽE V TOM PŘÍŠTÍM SE STANETE LEPŠÍM ČLOVĚKEM. ANO, ŘEČ JE O PŘEDSEVZETÍ. TÍM NEJČASTĚJŠÍM JE PODLE STATISTIK SNAHA PŘESTAT KOUŘIT, HNED V ZÁVĚSU ZA TÍM JE ALE PŘÁNÍ SHODIT NĚJAKÉ TO KILO ČI SE VÍC HÝBAT.

Aplikací, které vám s tím pomůžou, je v internetových obchodech spousta a my už jsme o některých z nich na stránkách Playboye také psali. Hitem posledních týdnů je ale **Gyroscope**. Velké pozornosti se těší víc než oprávněně!

Jak vývojáři aplikace uvádějí, Gyroscope je vlastně takovým operačním systémem člověka. Dokáže totiž sledovat téměř vše, co si vymyslíte. V první řadě to, jak jste aktivní. Měří vaše kroky, vizualizuje v mapě sportovní aktivity, zaznamenává váhu nebo množství tělesného tuku. Soustředí se ale i na spánek a nabízí podrobné reporty, je to zkrátka takový váš multifunkční trenér, kterého si stále nosíte ve svém telefonu.

Aplikace ale umí měřit i skoro cokoli dalšího, co si záměnete. Ať je to vaše nálada, čas, který věnujete jen sami sobě, anebo třeba kam a jak často cestujete. Může ale také pomoci třeba cukrovkářům se zaznamenáváním cukru v krvi, či si sem můžete psát záznamy o nemocech, krevním tlaku nebo o ketóze v případě, že se modlíte k proteinové dietě.

Gyroscope sice funguje jako mobilní aplikace, má ale i elegantní prostředí na webových stránkách gyroscope.pe. Pokud se do něj přihlásíte, můžete si nastavit možnost sledování vaší pracovní aktivity na počítači a pak zjistit, kolik hodin jste skutečně pracovali a kolik hodin jste prokrastinovali. Kromě aplikace a webu nabízí Gyroscope i rozšíření pro prohlížeč Chrome, své statistiky tak budete mít k dispozici na pár kliknutí.

Jako bonus k tomu všemu je pak jedno z nejhezčích prostředí, které podobné aplikace či služby mají, Gyroscope je zkrátka radost používat. Aplikace je v základní verzi zdarma, za to ale nabízí jen krátkodobé statistiky do minulosti a i další funkce jsou limitované. Za měsíční členství pak zaplatíte od 137,50 Kč pro iOS, pro Android (kde je zatím v režimu beta) se cena pohybuje od asi 200 Kč měsíčně. To sice málo peněz není, pokud to ale se svou tělesnou schránkou, zvyšováním produktivity či psýché myslíte vážně, peněz litovat určitě nebudete.

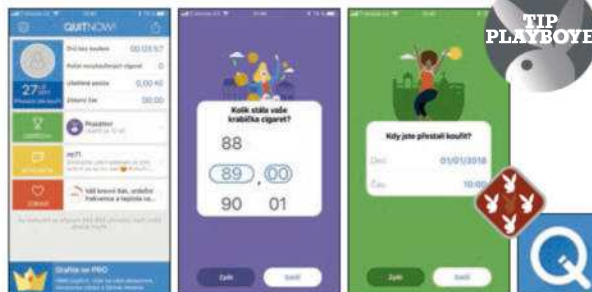
Android, iOS / Zdarma (+ poplatky v aplikaci)

3x novoroční předsevzetí

1. PŘESTANU KOUŘIT: Quit Smoking – QuitNow!

Ano, přestat kouřit je nejčastější novoroční předsevzetí. Může vám s ním pomoci i aplikace **Quit Smoking – QuitNow!** Na začátku si nastavíte, kolik jste kouřili či kolik stála krabička, a apka pak měří počet dnů, kdy už nekouříte, kolik jste ušetřili peněz, či ukazuje, jak se vám zlepšuje zdraví. A bonus? Je v češtině, navíc tu najdete i komunitu, se kterou se v nouzi můžete poradit nebo si jen postěžovat.

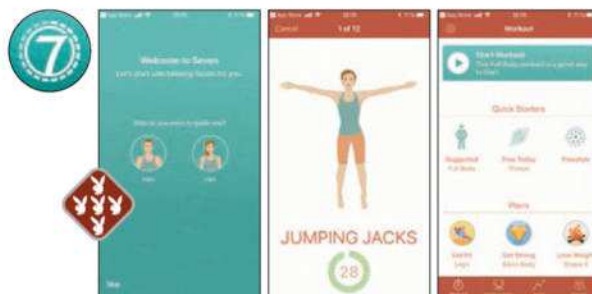
Android, iOS / Zdarma (+ poplatky v aplikaci)

2. BUDU SE VÍCE HÝBAT: Seven – 7 Minute Workout

Pohádku o cvičení na 7 minut určitě znáte, začalo se o něm mluvit už před pár lety a je stále populární. Jde o cvičení na pouhých 7 minut, kdy se jednotlivé cviky rychle střídají, a vy tak procvičíte úplně celé tělo odshora až dolů. Že to funguje, dokazují příběhy lidí, kteří se sedmiminutovkám věnují pravidelně. Pokud se vmlouváte, že na cvičení nemáte čas, aplikace Seven může být elegantním řešením.

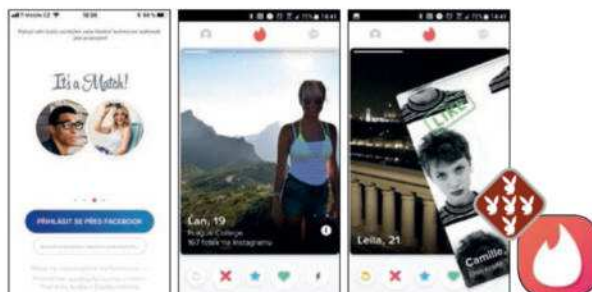
Android, iOS / Zdarma (+ poplatky v aplikaci)

3. BUDU VÍCE RANDIT: Tinder

Asi nejpopulárnější aplikací na randění je už nějakou dobu **Tinder**. Funguje na jednoduchém principu. Po registraci si vyberete, koho chcete poznat, a aplikace vám pak servíruje profily. Odpovídající děvčata jsou navíc hledána podle místa, kde se právě nacházíte, takže Tinder můžete využít i při cestování. Líbí se vám profil? Dejte mu palec nahoru. Pokud se i děvčeti budete líbit a dá vám také palec, nic nebrání začátku konverzace i možná nejednomu dlouhému večeru.

Android, iOS / Zdarma (+ poplatky v aplikaci)

Stáhněte si aplikaci přes QR kód

text PATRICIE KOLOHNÁTKOVÁ foto ARCHIV

Happy Imun je každodenní probiotická ochrana vašeho imunitního systému a trávení

- PODPORUJE IMUNITNÍ SYSTÉM
- ZMÍRŇUJE ÚNAVU A VYČERPÁNÍ
- VYPUZUJE ŠKODLIVÉ BAKTERIE
- REGULUJE HORMONÁLNÍ ČINNOST
- PODPORUJE METABOLISMUS

4

MILIARDY
ŽIVÝCH
BAKTERIÍ

CHRÁNÍM VÁS,
KDE JE TŘEBA

HAPPY IMUN
IMUNITNÍ ŠTÍT PRO CELOU RODINU

Villa Cafe

Villa Cafe

Zacpalova 964/1
794 01 Krnov

telefon: +420 770 130 130

email: info@villacafe.cz

Legendární partička ze seriálového městečka South Park navléká fešné superhrdinské kabátky. Hra na hrdiny **South Park: The Fractured but Whole** navazuje na události v předchozím dílu, který je rovněž součástí balení v podobě HD remasteru. Více než dvacetihodinové dobrodružství je doslova napěchováno drsným a nezřídka vulgárním humorem, který však fanoušci seriálové předlohy uvítají s otevřenou náručí. Nechybějí hutný RPG systém a parádní tahové souboje, jež nyní vyžadují více taktizování. Nový South Park je nezapomenutelná jízda.
PC, PlayStation 4, Xbox One / 1549 Kč

text PETR PROŠEK foto ARCHIV

Zpátky do historie

Nový přírůstek do akční rodinky Call of Duty vrací hráče do kulís druhé světové války. Zhruba šestihodinová příběhová kampaň začíná vyloděním v Normandii a servíruje audiovizuálně skvostný, leč jinak prázdný zážitek. Nepřináší výrazné novinky a kromě využití speciálních schopností partáků a nutnosti sbírat lékárníčky ničím nepřekvapuje. **Call of Duty: WWII** lze doporučit výhradně fanouškům kooperativního módu Nazi Zombies nebo vyšperkovaného multiplayeru, které doslova přetékají obsahem.
PC, PlayStation 4, Xbox One / 1699 Kč

Online závody

Slavná závodní série Gran Turismo se po dlouhém čekání připomíná novinkou **Gran Turismo Sport** v kompletní české verzi. Přestože jde o vizuálně nepřitažlivější závodní titul současnosti, strádá v singleplayerovém obsahu. Místo klasické kariéry přináší výukový režim bez patřičné hloubky a s nižším počtem vozů i okruhů v porovnání s konkurencí. Skvělý jízdní model tak ocení především fandové online klání, na něž se autoři zaměřili. Součástí hry je podpora brýlí pro virtuální realitu PSVR.
PlayStation 4 / 1699 Kč

Lovec nácků

Neohrožený B. J. Blazkowicz se připomíná v dalším pokračování legendární akční série Wolfenstein. Skvělý příběh z alternativní historie plný zajímavých

postav vede hráče do Severní Ameriky decimované nadvládou nacistů. **Wolfenstein II: The New Colossus** se soustředí pouze na singleplayerovou kampaň a multiplayer zcela ignoruje. Nabízí otevřenější lokace, rozmanitější prostředí, možnost kradmého postupu při likvidaci nacistických oficírů, vylepšování zbraní a především vynikající hratelnost.
PC, PlayStation 4, Xbox One / 1099 Kč

SOUTĚŽ o hru Wolfenstein II: The New Colossus

Vykopejte nácky z Ameriky! Se společností **Cenega Czech** jsme připravili soutěž o **čtyři kusy kulervoucí střílečky Wolfenstein II: The New Colossus** ve verzi pro PlayStation 4 a **čtyři trika s motivem hry**. Stačí, když správně odpovíte na následující soutěžní otázku a budete mezi šťastlivci.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

Ve kterém roce vyšel první titul série **Wolfenstein**?

A/ 1981 B/ 1991 C/ 2001

Odpovědi pod heslem **WOLFENSTEIN** se svou adresou zašlejte do 2. 2. 2018 na adresu redakce:

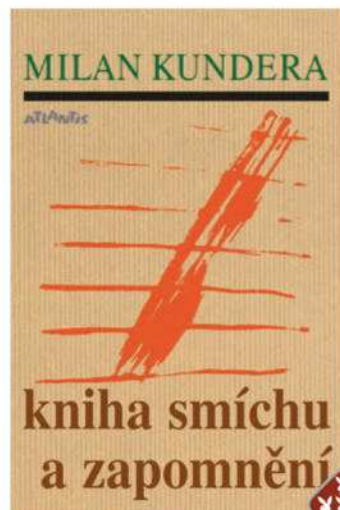
PLAYPRESS, Říčanská 2399/3, 101 00 Praha 10
e-mail: playboy@playpress.cz

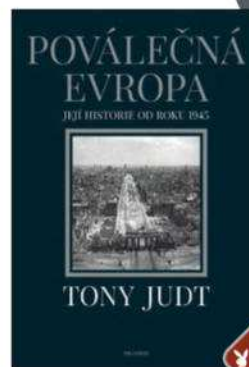
Pánové, neřešte kdo, ale kdo první!

KNIHA MĚSÍCE Kniha smíchu a zapomnění

Osmadvacet let po listopadu 1989 bylo dokončeno české vydávání původních českých románů **Milana Kundery** (1929). Jako poslední vydalo nakladatelství Atlantis Knihu smíchu a zapomnění, která pochází

ze sedmdesátých let a nejdříve vyšla ve francouzském překladu a následně i česky v exilovém nakladatelství manželů Škvoreckých. V novém vydání došlo k několika škrtům, ale pořád je to Kundera, jak ho známe. Je to vytržení z české literární „prózy dne“, je to svátek. Kniha smíchu a zapomnění je nejrozsáhlejší autorovým románem, dějově rozptýleným, ale to nevadí, protože tak má Milan Kundera aspoň dostatek prostoru k tomu, aby v jednotlivých kapitolách ukazoval to, co chce říci, inscenoval situace, které ho dovedou k moudrosti života. Jak naznačuje název, mluví se o smíchu, ale i o zapomnění, respektive o retušování minulosti proto, aby to pomohlo naší budoucnosti. Kdo z nás to nedělá každý den, kdo se nesvléká z minulosti, k níž už se nechce znát, protože jeho starší podoba je mu najednou směšná a cizí? Takže teď by měly být na řadě ty romány, které už autor psal francouzsky – vyjdou někdy v české verzi?

Poválečná Evropa

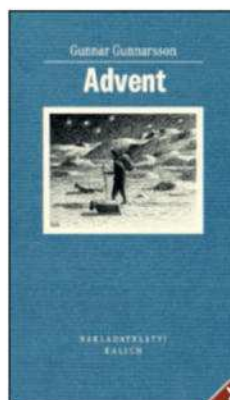
Tohle je fantastická kniha na dlouhé zimní večery či spíš víkendy. Britský historik **Tony Judt** (1948–2010), který je českým čtenářům již znám knižním rozhovorem s Timothyem Snyderem Intelektuál ve dvacátém století či memoáry Penzion vzpomínek, v obsáhlém

svazku Poválečná Evropa (vydal Prostor) poskládal všechny podstatné děje od konce druhé světové války až po rozpad komunistického bloku a vznik nových demokracií i nových států. Protože už poválečné dělení vedlo k národním státům, ale tento přístup byl ještě zvýrazněn rozpadem Sovětského svazu, Jugoslávie, Československa a naopak znovusjednocením Německa. Hned v úvodu čeká to nejzajímavější a nejpodstatnější – smrtinoš byl tak rozvzteklý válkou, že toho po 9. květnu 1945 nemohl jen tak nechat. Děla se spousta hrůzy a necitlivosti i vůči těm, kteří jen velkou náhodou přežili koncentrační tábory. Dále Tony Judt popisuje Evropu obnovující se, plánující a v šedesátých letech taky revoluční. V sedmdesátých a osmdesátých letech nastal jakýsi konzumní útlum. Britský historik dal dohromady nejen fakta, ale taky má odvahu k jejich interpretaci. Úžasný vhled!

text **ONDŘEJ HORÁK** foto **ARCHIV**

Lapači prachu

Svého času to bývalo tak, že když nakladatelství Torst vydalo nějakou prvotinu, hned z toho byla automaticky událost. Takové postavení tato nakladatelská značka mívala. Ovšem tyhle časy jsou pryč a Torst už taky tolik debutů nevydává. Nyní nicméně přišel s prvotinou **Lucie Faulerové** (1989) Lapači prachu. A z počátku to vypadá opravdu na velký objev, protože autorka vypráví suverénně, je skvěle jazykově vybavená a nebojí se. Ovšem v druhé polovině přece jen její psaní zevšední a zdá se přiběhově příliš úzké, jako by si román začal dějový rukáv navlékat až ve chvíli nouze. A tak sledujeme příběh dávné rodinné historie, která měla tragické vyústění. A z toho, co měla být skvělá literatura, se stává spíš literární hra, případně sociologická sonda.

Advent

Po osmdesáti letech se novela islandského autora **Gunnara Gunnarssona** (1889–1975) dočkala nového českého překladu, ten první vyšel jen krátce po vydání originálu. Advent (vydal Kalich) se dočkal řady překladů a hlavně celosvětové popularity, včetně Ameriky – často se uvádí, že možná inspiroval Hemingwaye k napsání Starce a moře. Prostý příběh vypráví o Benediktovi, jenž v doprovodu svého psa a berana každý rok vyráží v adventním čase do zasněženého kraje, aby hledal ovce, které se ztratily, nevrátily z pastvy. Je to podnik velmi náročný a jde v něm o život nejen ovcím, ale i těm, kteří je hledají. Tento heroický zápas člověka s přírodou a literární skvost v jednom musí strhnout každého. I toho, kdo normálně nečte, protože tohle není kniha, nýbrž život.

Lido di Dante

Kdo by neměl rád léto, moře, Itálii... Právě o tom všem vypráví v povídkové knize Lido di Dante (vydala Fra) básník **Petr Borkovec** (1970). Slovo „básník“ je podstatné, protože k próze si Petr Borkovec vždy jen odkazuje, i když v poslední době čím dál víc. Doba je asi taková, že i básníky naučí mluvit prozaicky... Petr Borkovec ovšem neklade v italských povídkách důraz na děj, nýbrž na pozorování a nejrůznější libůstky. Kdyby někdo chtěl dělat reklamní kampaň, jistě by napsal, že se jedná o knihu, v níž se můžeme dozvědět detaily z italských nudistických pláží. A byla by to taky pravda. Plážím, nudistům a jejich sporům s textiláky je zde věnováno hodně prostoru, protože jsme přece u moře a je léto. Ale Lido di Dante jen neodhaluje, mnohé do slov i halí.

MISS MARCH 1991 JULIE CLARKE

ONLY THE BOOK IS COVERED

THE COMPLETE CENTERFOLDS AVAILABLE NOW AT PLAYBOYSHOP.COM

ALBUM MĚSÍCE

Jedno z nejlepších alb R.E.M. vychází remasterované

JE TO UŽ ČTVRTSTOLETÍ, CO AMERIČTÍ INDIE ROCKEŘI R.E.M. VYDALI SKVĚLÉ ALBUM *AUTOMATIC FOR THE PEOPLE*. U PŘÍLEŽITOSTI SLAVNÉHO VÝROČÍ VYCHÁZÍ NYNÍ V REMASTEROVANÉ PODOBĚ A S MNOHA BONUSY ZNOVU. PROČ JE *AUTOMATIC FOR THE PEOPLE* JEJICH ASI NIKDY NEPŘEKONANOU DESKOU A UJÍT BY VÁM JEHO ZVUKOVĚ VYLEŠTĚNÁ VERZE NEMĚLA UJÍT?

Na přípravu desky, která poprvé vyšla v roce 1992, měli **R.E.M.** naprosto ideální podmínky. Od roku 1983, kdy vydali svoji první desku *Murmur*, se už stihli proslavit tak, že nejen bořili všechny možné i nemožné přičky hitparád, hravě ale i vyprodávali jeden stadion za druhým. Sami členové později přiznali, že tehdy vlastně poprvé cítili skutečnou uměleckou svobodu bez toho, aby se museli snažit komukoliv zalíbit.

A tak vzniklo **Automatic For The People**. Deska, kde jsou jedny z nejoblíbenějších skladeb R.E.M., které kdy natočili a kterou obklopuje plno překvapivých skutečností, o nichž jste možná nevěděli. Původně se třeba měla jmenovat *Unforgettable* podle stejnojmenné desky duetů Natalie Cole s jejím otcem Natem Kingem, která vyšla ve stejném roce a která nakonec R.E.M. vyfoukla sošku Grammy v kategorii Album roku.

Anebo skladba *Man On The Moon*: ano, skutečně pojednává o komikovi Andym Kaufmanovi, a na soundtracku stejnojmenného filmu Miloše Formana z roku 1999 se tak neobjevila náhodou. Videoklip k *Everybody Hurts* pak režíroval syn Ridleyho Scotta Jake a John Paul Jones z *Led Zeppelin* se zase postaral o strunné aranže hned ke čtyřem písním na desce.

Automatic For The People se zkrátka nesmazatelně zapsalo do srdcí mnoha z nás, a to asi hlavně silou, s jakou na nás dokáže valit emoce. I proto nyní vychází znovu. Vedle remasteru k němu jako bonus dostanete koncert z roku 1992, dříve nevydaná demo či knihu. Přemýšlíte, jaký dárek koupit k Vánocům hudebnímu fandovi anebo jak si naopak vylepšit náladu z nepodařených dárků? Deluxe verze *Automatic For The People* bude určitě skvělou volbou!

R.E.M. AUTOMATIC FOR THE PEOPLE

Automatic For The People 25th Anniversary Deluxe Edition

Skvělé album v novém kabátu přichystali před Vánoci **R.E.M.** Skladby jako *Everybody Hurts*, *Nightswimming* či *Man On The Moon* si vzali do parády zvukoví mistři Scott Litt a Clif Norrellin a převedli je do křišťálového Dolby Atmos. Na fanoušky pak v balení čeká ještě záznam živého vystoupení, 20 zatím nevydaných demonahrávek, disk s videoklipy nebo kniha o 60 stranách.

Björk

Už devátá studiová deska s názvem **Utopia** právě vychází islandskému skřítkovi Björk. Produkoval ji v Anglii žijící venezuelský umělec DJ a producent Arca a Björk ji připravovala v době, kdy se vyrovnávala se složitým rozchodem. Björk je mistryní v poetických procházkách jak elektronickou hudbou, tak po fascinujícím Islandu. A právě propojení těchto dvou prvků dělá z *Utopie* tak jedinečné album.

Sam Smith

Druhá deska Sama Smitha se jmenuje **The Thrill Of It All** a krom něj na ní spolupracoval třeba Timbaland a několik dalších. Co se samotnému umělci nedá upřít, je jeho fantastický hlas. Má úžasnou barvu i obří rozsah a jeho hrátky se soulem jsou prostě kouzelné. Krom něj tu ale bublá i elektronika a pak samozřejmě pop, celé se to ale trochu ztrácí v uplakaných, repetitivních uličkách. A to je škoda.

Bob Dylan

Třináctým zářezem na pažbě z Dylanovy bootlegové série je deska **Trouble No More: The Bootleg Series, Vol. 13, 1979–1981**. Najdete na ní dosud nevydané nahrávky z koncertů, v deluxe verzi pak ještě 14 nikdy nevydaných skladeb a také film, jenž zachycuje dvě živá vystoupení z let 1980 a 1981. Dylan za tu dobu stihl vydat hned tři desky, a tak je složení víc než 102 skladeb nejen pestré, ale opět naprosto mimořádné. Čekali byste od něj ale něco jiného?

text PATRICIE KOLOHNÁTKOVÁ foto ARCHIV

1. BIG **BEAT** U NÁS

BEAT

RADIO

Classic Rock

**UHLAZENÝ HEZOUNEK
RYAN REYNOLDS A DRSŇÁK
TARANTINOVSKÝCH ROZMĚRŮ
SAMUEL L. JACKSON JAKO PARTÁCI
V AKČNÍ ŘACHANĚ NA NIJAK
ORIGINALNÍ, LEČ VDĚČNÉ TÉMA.
CO V NÁZVU, TO NA PLÁTNĚ.**

DVD MĚSÍCE

Zabiják a bodyguard

Jsou jako oheň a voda a tak to má ve správné buddy komedii být. Nájemný zabiják Darius Kincaid (**Jackson**) je totiž korunním svědkem v soudním procesu s běloruským diktátorem obviněným z genocidy a zločinů proti lidskosti (**Gary Oldman**). A protože bezskrupulózní psychopatický prezident má zatraceně dlouhé prsty, je Kincaid samozřejmě mužem číslo jedna určeným k likvidaci. Proto se tenhle drsňák a samorost dostává pod ochranu profíka na opačné straně zákona. A co víc, tihle dva mají z minulosti nevýřizené účty. Michael býval elitní áčkový agent, ten nejlepší na světě na ochranu „horkého lidského zboží“, než přišel o jednoho ze svých chráněnců. A protože se hodlá opět dostat na výsluní a možná i zpět do příznivé své bývalé přítelkyně, vezme do rukou bezpečný transport zabijáka, který ho chtěl už dříve víc než dvacetkrát zabít a kterého by on

sám nejraději osobně sprovodil ze světa. Jak to živelnému vrahounovi a systematickému puntičkářskému agentovi půjde dohromady, celkem stojí za vidění. Když pro nic jiného, tak pro řadu slušných akčních scén, špetku dobrého humoru v záplavě laciných vtipů, výborné obsazení a také **Salmu Hayek** v roli Kincaidovy ženy Sonii – kouzelně drzé, sprosté, vášnivě a pořád ještě nejen od rány, ale i k sežrání.

text **KRISTINA JANOVÁ** foto **ARCHIV**

Valerian a město tisíce planet

Kdo by neměl slabost pro filmy **Luka Bessona**? Třeba výborný Pátý element. Ty nejlepší koucky diváka přenesou do jiné reality, baví, napnou, dojmou, rozesmějí. A je fajn, že se to dá říci i o nové akční sci-fi, kterou coby scenárista, režisér a producent natočil ve velkorysých mezinárodních koprodukcích. Hlavní hrdina spravující lidská území v celém vesmíru má při své misi plně ruce práce nejen s pořádkem v mezgalaktickém městě, ale i se svými city. A byť **Dane DeHaan** není Bruce Willis, přesto palec nahoru.

Atomic Blonde: Bez lžiosti

Charlize Theron v roli agentky, která má v komunistickém Berlíně objasnit vraždu svého kolegy. Ačkoli efektní špiónážní thriller podle komiksových předloh přináší řadu povedených akčních momentů, bohužel pracuje s proklatě chabým scénářem. Takže nepřemýšlet, užít si a vážit si toho, jak je ta ženská ve formě a navíc pořád zatraceně sexy. Zdařile jí sekundují i **James McAvoy** a **John Goodman**.

Sámská krev

První polovina 20. století nebyla ve Švédsku idylická, zvláště pohledem hlavní hrdinky dramatu debutující švédské scenáristky a režisérky **Amandy Kernell**, která se rozhodla zpracovat tabuizované téma diskriminovaného sámského etnika. Elle Marja je krásná mladička Sámka, v očích mnoha Švédů tehdy však jen smradlavá Laponka s malým mozem, která se hodí jen k pasení sobů. Inteligentní dívka pochopí, že aby dosáhla svých cílů, musí se krutě realitě „přizpůsobit“ a stát se někým jiným. Krásně natočené, citlivé a hluboké severské drama.

Dunkerk

Válečné peklo bez příkras, silný autentický příběh evakuace spojeneckých vojáků za německé invaze z obklíčené severofrancouzské pláže v roce 1940, strhující hudba **Hanse Zimmera**, stejně jako kamera, střih a hlavně soustředěná režie **Christophera Nolana**, to vše jako ukázka brilantní filmařiny činí z nejnovějšího počínu britského režiséra, scenáristy a producenta snímek hodný pozornosti i zapamatování. Nolanovy novinky vzbuzují očekávání už od jeho prvních filmů na konci 90. let. Memento, Insomnie, trilogie Temný rytíř, Počátek či mysteriózní sci-fi Interstellar jen potvrdily výjimečnost jeho talentu a toto syrové válečné drama je tak dalším v řadě úspěchů, byť se na ně ne zrovna příjemně dívá. Drásavá, ale i strhující podívaná drží diváka v napětí i úzkostném strachu o osudy tisíců lidských životů bez patosu, střízlivě, o to víc až fyzicky vtahuje do kruté válečné reality. Hvězdné obsazení je spíš už jen za odměnu, neruší, nevyčívá, jen dodává obrazu této hrůzy ještě víc na lidskosti.

OFICIÁLNÍ NÁSTĚNNÝ PLAYBOY KALENDÁŘ

Exkluzivní kalendář s fotografiemi ženské krásy

Formát 34 x 48,5 cm • Kalendárium měsíční mezinárodní

Rozsah 14 listů • Vazba Twin-wire (se spirálou)

Doporučená MOC **249 Kč**

Kalendáře si můžete koupit ve vybraných trafikách, papírnictvích a lepších knihkupectvích anebo objednat v SENDU (www.send.cz, tel.: 225 985 225, send@send.cz) či přímo v redakci časopisu.

Cena je bez poštovného a balného.

Předplatné časopisu PLAYBOY

ORIGINALNÍ
PŘEDMĚTY
S LOGEM PLAYBOYE
LZE KOUPIT
I VOLNĚ V E-SHOPU
NA WWW.PLAYBOY.CZ

**Dárek +
24 čísel
Playboye
za 1998 Kč**

**Předplatné 12 čísel Playboye jen 999 Kč.
Doručením do vaší schránky ušetříte 189 Kč.**

Tím dostáváte 2 čísla a dárek zdarma!

Všichni noví předplatitelé a také ti, kteří si předplatné prodlužují o dalších 12 čísel, si navíc mohou vybrat jeden z hodnotných dárků! Ve vydání LEDEN/ÚNOR, které je na trhu od 14. PROSINCE 2017, jsme pro vás připravili **ŠEST DÁRKŮ...**

SPECIÁLNÍ DÁREK K DVOULETÉMU PŘEDPLATNÉMU

www.instax.cz

Dárek
Instax mini 9 + film
na 10 fotografií v hodnotě
2190 Kč

**Zachyťte
výjimečné
okamžiky
s Instaxem
mini 9 od
Fujifilmu**

Instantní fotografie zažívá v posledních letech boom. Není tedy divu, že Fujifilm přichází s novou verzí oblíbeného fotoaparátu, jímž je Instax mini 9. Má velice snadné ovládání, fotky velikosti kreditní karty mají ostré, živé barvy a jsou do 90 vteřin vyvolané, takže se o ně můžete hned podělit s přáteli. Základní funkce, jako automatické měření expozice nebo high-key režim, který umožňuje jasnější fotografie a perfektně se tak hodí pro portréty, jsou u nového Instax mini 9 stejné jako u jeho předchůdce Instax mini 8. Novinkou je zrcátko pro pořizování oblíbených selfies a makropředsádka pro pohodlné pořizování detailních záběrů zblízka. Vybrat si můžete mezi pěti módními barvami.

**Při objednávce dvouletého předplatného
uvedte prosím heslo *INSTAX*.**

Platí pro objednání dvouletého předplatného anebo pro prodloužení současného o dva roky!

**Ten nejlepší
vánoční dárek pro ženy!**

BLACK FRIDAY
24.11.-24.12.

ZAPLŇ SVĚT ORIGINALY
INSTANCE, INSTANCE
instax

instax mini 9
2290 Kč

Black Friday

V rámci „černého pátku“, který u instaxu trvá přesně měsíc (od 24. listopadu do 24. prosince), lze celou škálu instantních fotoaparátů Fujifilm Instax koupit za akční ceny. Slevy se pohybují od 400 Kč až po 2500 Kč. Fotoaparát můžete koupit u autorizovaných prodejců, jako FujiFoto, Megapixel, FotoŠkoda, Fotolab, Electroworld, Alza.cz, Mall, Datart a dalších...

**Dárek +
12 čísel
Playboye
za 999 Kč**

**EKLUZIVNÍ
BUTYLKA S LOGEM
PLAYBOYE**

Při objednávce celoročního
předplatného prosím uveďte heslo
BUTYLKA.

Dárek v hodnotě
349 Kč

Dárek v hodnotě
1450 Kč

CO JE VIZITKOU KAŽDÉHO MUŽE?

Nejedno oko spočine na **dřevěném vizitkovníku**, se kterým zaujmete ať už na obchodní schůzce, nebo při navazování kontaktu s krásnou slečnou. Co kus, to originál z Beskyd, od mladých talentovaných BEWOODEN.

Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **BEWOODEN.**
WWW.BEWOODEN.CZ

Dárek v hodnotě
1300 Kč

**Prémiová
kosmetika
PLAY GOLF**

Výrobky sledují nejnovější
trendy v dermatologické
oblasti a v inovacích
slunečních přípravků,
sprchových přípravků
a ochranné outdoorové péče.
Při objednávce celoročního
předplatného uveďte prosím
heslo **PLAY GOLF.**

WWW.PLAYGOLFSTYLE.COM

**SELFIE TYČ
S LOGEM PLAYBOYE**

Teleskopická dálková spoušť.
Při objednávce celoročního
předplatného uveďte prosím
heslo **SELFIE.**

Dárek v hodnotě
490 Kč

**ELEGANTNÍ
FLASH DISK
S PODSVÍCENÝM
LOGEM PLAYBOYE**

Kovový, kapacita 16 GB.
Při objednávce celoročního předplatného
uveďte prosím heslo **FLASH DISK.**

Dárek v hodnotě
690 Kč

**CZECH
EDITION**

Vydává **PLAYPRESS**, Říčanská 2399/3
101 00 Praha 10-Vinohrady

Redakční příprava časopisu

VLADO OLEXA vlado.olexa@playpress.cz

MILAN KAPEČ milan.kapec@playpress.cz

Grafická příprava časopisu

JAN KRATOCHVÍL jan.kratochvil@playpress.cz

MICHAL BOHÁČ michal.bohac@playpress.cz

Obrazová redaktorka a office manager

SARAH KARLOVÁ sarah.karlova@playpress.cz

Externí spolupracovníci

Jiří Baborský, Petr Bošnakov, Martin Buček, Ondřej Horák,
Kristina Janová, Patrice Kolohnátková, Marek Kožušník, Petr Prošek,
Michal Truhlář, Roman Zvazil

Redakce a administrativní

playboy@playpress.cz

Říčanská 2399/3, Praha 10-Vinohrady, tel.: 241 430 355

Tisk **EUROPRINT**, a. s.

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
HUGH M. HEFNER, FOUNDER

U. S. PLAYBOY: BEN KOHN, Chief Executive Officer;
COOPER HEFNER, Chief Creative Officer;
MICHAEL PHILLIPS, SVP, Digital Products; JAMES RICKMAN, Executive Editor

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING: REENA PATEL, Chief Commercial
Officer & Head of Operations; HAZEL THOMSON, Licensing; MARY NASTOS, Intl
Publishing Operations Director; GABRIELA CIFUENTES, Digital Asset Manager
Playboy, Playmate, Rabbit Head Design, Playmate of the Year, Femlin and Femlin
Design are marks owned by Playboy Enterprises International, Inc.

© 2009 Playpress, s. r. o., Prague, ISSN 0862-9374

PODEPSANÉ ČLÁNKY VYJADŘUJÍ NÁZORY AUTORŮ A NEMUSÍ BÝT VŽDY TOTOŽNÉ SE
STANOVISKEM VYDAVATELSTVÍ A REDAKCE. NEVYŽÁDANÉ RUKOPISY A OBRAZOVÝ
MATERIÁL NEVRACIME. KOPÍROVÁNÍ, ZNOVUPUBLIKOVÁNÍ NEBO ROZŠÍŘOVÁNÍ
KTERÉKOLIV ČÁSTI ČASOPISU SE POVOLUJE POUZE S PÍSEMNÝM SOUHLASEM
VYDAVATELE. OCHRANNÉ ZNAČKY PLAYBOY, PLAYMATE, RABBIT HEAD DESIGN, PLAYMATE
OF THE YEAR, FEMLIN A FEMLIN DESIGN PATŘÍ PLAYBOY ENTERPRISES, INC. A JEJICH
VYUŽÍVÁNÍ JE MOŽNÉ POUZE NA ZÁKLADĚ LICENČNÍ SMLOUVY.

PLAYBOY CZECH EDITION (REG. ČÍSLO MK ČR E 19079 MIČ 47 133),
LEDEN/ÚNOR 2018, ROČNÍK 24 (28), ČÍSLO 1/2

VYDÁVÁ MĚSÍČNĚ Playpress, s. r. o., jednatel LUBOŠ JETMAR
Říčanská 2399/3, Praha 10-Vinohrady

PŘEDPLATNÉ ČR

SEND Předplatné, s. r. o., Ve Žlíbku 1800, hala A3,
193 00 Praha 9-Horní Počernice, tel.: 225 985 225, fax: 225 341 425,
www.send.cz, e-mail: send@send.cz

Předplatné je možné si objednat i prostřednictvím SMS na číslo 605 202 115
ve tvaru název časopisu, jméno a příjmení, adresa, PSČ, roční nebo půlroční
předplatné.

PŘEDPLATNÉ SR

Magnet Press Slovakia, s. r. o., Šustekova 8, POX 169, 830 00 Bratislava,
tel./fax: 004212/67 20 19 31-33 – předplatné, e-mail: předplatne@press.sk

V ČR rozšiřuje Mediaprint & Kapa Pressegross, spol. s r. o.,
Náchodská 2396/21, 193 00 Praha 9
POVOLENO MK ČR 19079, ISSN 0862-9374

**Nabídka všech dáreků je omezena
a platí jen do vyčerpání zásob!**

OBJEDNÁVKU ZASÍLEJTE NA ADRESU:

SEND Předplatné, s. r. o., Ve Žlíbku 1800, 193 00 Praha 9.

Předplatné si lze také objednat prostřednictvím **SMS** na číslo **605 202 115**
nebo na www.send.cz.

Pokud jste aktivním předplatitelem a o dárek máte zájem hned, můžete si své předplatné
do budoucna prodloužit na telefonním čísle **225 985 225** nebo na e-mailové adrese
send@send.cz.

PŘIPRAVUJEME
BŘEZEN 2018
VYCHÁZÍ
15. ÚNORA

INTERVIEW

MUDr. **VLADISLAV
HOSPODÁR**

Vstaň a chod', řekl mág-ortoped

20 OTÁZEK

PAVEL VAJČNER

Guru moravských vinařů

TÉMA **MUŽI V OFSAJDU**

Štvanice na chlapy začala, pánové

HITPARÁDA **NEJRYCHLEJŠÍ CESTY,
JAK SI ZVÝŠIT TESTOSTERON**

Z PRVNÍ RUKY **ZLATOKOPECTVÍ**

Kdo dnes vlastně těží bájný kov?

FÓRUM **JSTE KRÁSNÁ!**

Můžu to beztestně říct?

FENOMÉN **MARTIN LUTHER**

Mediální hvězda středověku,
která rozdělila svět

SVADĚCÍ MÍSTA **TOSKÁNSKO BODUJE**

ZDRAVÍ **JARNÍ OČISTA PRO CHLAPY**

TALENTY **BURLESKA NA VZESTUPU**

PICTORIAL

Milena
tropí hlouposti

Hotelové
intimní skotačení
v závratné výšce

acer.com/predator

SUMMON YOUR STRENGTH

PREDATOR S PROCESOREM INTEL®.
HRAJTE JAKO PROFÍCI.

acer

Nejlepší Windows všech dob na hraní na počítači.

Nový Hyundai i30 N

Nejlepší český sporták všech dob!*

*Podle výzkumu Médea Research „Sportovní vozy vyráběné v ČR“.

www.hyundai.cz

Hyundai i30 N – kombinovaná spotřeba: 7,0–7,1 l/100km, emise CO₂: 159–163 g/km.
Fotografie je pouze ilustrativní.